

கல்கி

சென்ற இதழில்
பொங்கலாகும்
பெருநிலவு
ஆரம்பமாகிறது

KALKI
6.4.1958

30 நாள்
பெறுதல்

**ஆரோக்கியத்தை விரும்புவோர்
எப்பொழுதும் லைப்பாய்
உபயோகித்தே நீராடுவார்**

விளையாடும்போதும் சரி, வேலை
செய்யும்போதும் சரி, அழுக்கி
விருத்த நாம் தப்ப முடியாது.
எம் ஆரோக்கியத்திற்கு நீர்
தாமத ஆபத்தி விளைவிக்கும்
தொய்க் கிருமிகள் அழுக்கில்
இருக்கின்றன. அக் கிருமி
எனக் கழுவிக்கொண்டு உங்கள்
ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாப்
பது லைப்பாய் சோப்.

அன்றாடம் லைப்பாய் சோப்
தேய்த்துக் குளித்து உங்
கள் ஆரோக்கியத்தைக்
காத்துக்கொள்ளுங்கள்.
லைப்பாய் எப்போதும் புது
மலர்ச்சியூட்டுவது.

பின்னியின் ஒர்டும் அணித்து
IIII கைப் போல விளங்குங்கள்

எங்களிடமிருந்து வாங்குங்கள்

**வெங்கடேஷ்
 வஸ்கீராலயா**

பெயர் ஷோரும்—

ஒவ்வொரு எதிரில் 2 தம்புசெட்டித் தெரு. மதராஸ் 1

ஷோ ரும் செ. ①

இரு வாகனப் பெருகும் உங்கள்
 கட்டடம் துறையில் பிளவில் உற்பத்தி
 வாகன துறையில் மட்டுமே சந்திக்கிறோம்.

ஷோ ரும் செ. ②

இரு வாகனப் பெருகும் உங்கள்
 பிளவில் உற்பத்தி வாகன துறையில் மட்டுமே
 சந்திக்கிறோம்.

ஷோ ரும் செ. ③

இரு வாகனப் பெருகும் உங்கள்
 பிளவில் உற்பத்தி வாகன துறையில் மட்டுமே
 சந்திக்கிறோம்.

VV 123

மலர் 17
இதழ் 36

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப் — பெற்ற
நாவென்று கும்மிட்டி. பாப்பா — பாரதிவாள்

தேவநிளம்பி
பங்குனி 24உ.

“கான மயிலாட...”

வருத்ததுடன் எழுந்தும். பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு அவர்கள் ராஜாஜியைப் பற்றிக் குறை சொல்லிப் பேசினார். “தேள யுத்தம்” நடத்துவதாக ராஜாஜியைப் பற்றி நேருஜி சொன்னார். அவர் அப்படிச் சொன்னார் என்று “தாளும் அதுவாகப் பாவித்து”, சிறைக் கிளித்து, ஆடினாற்போல் திரு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னச் சட்ட சபையில் ராஜாஜி தேள யுத்தம் நடத்துவதாகச் சொல்லி, தாம் பிடித்த முயற்சிக்கு மூன்றே கால் என்று சாதித்து விட்டார். வி. கே. ஜான் அவர்கள் தம்முடைய திருத்தப் பிரேரணையை வாயில் பெற்றுக் கொண்டு விட்டார்.

பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு சொன்னதைத் தாம் திருப்பிச் சொல்லி விட்டால் அதுவே பெருமை என்று நினைத்தாரா அல்லது விஷயத்தை ஆராய்ந்து பேசினாரா என்பது கேள்வி.

யுத்தம், போர்முறையில் நடத்திவிட்டுச் சமாதானம் செய்து கொண்ட பிறகு ஆபுதயின்றி, குள்ளுகள் வெடிக்காமல், ஒருவர் பேரில் ஒருவர் வெறுப்பை வளர்த்துக் கொண்டு, ஒரு தோத்தார் இன்னொரு தோத்தாரைத் தோத்தாவு செய்வதற்குப் பெயர் “தேள யுத்தம்”. அதற்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் ஒரு சம்பந்தமுமில்லை. தேர்தல் சமயம் மட்டும் போர் என்றும், தேர்தல் முடிந்த பிறகு எதையும் யாரும் குற்றம் சொல்லி விவகரித்துப் பேசலாகாது என்றும் சொல்லு ஜனநாயக முறைக்கு முற்றிலும் புரணாகும். விவகாரமும் விமர்சனமும் ஜனநாயகத்தின் ஜீவநாடி. அது இல்லா விடில் ஜனநாயகமில்லை. அதைப் போர் என்றும் தேள யுத்தமென்றும் பெயரிட்டுத் தடை செய்பவ் பாப்பாது குடிவரசு முறைக்கு ஒய்வாது.

ஜவாஹர்லால் அவர்கள் சொன்னதைப் திரு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கீளிய் பீண்டியோல் திரும்பச் சொன்னதில் ரகசியமில்லை.

வங்கச் சட்டசபையில் ஆட்சிமொழி சம்பந்தமாகச் செய்ப்பட்ட தீர்மானத்தையும் திரு சுப்பிரமணியம் வெகு ஏளனமாகப் பேசியிருக்கிறார். மற்ற விஷயங்களில் வங்கச் சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயம் எப்படி இருந்தபோதிலும் ஆட்சி மொழி விஷயத்தில் எல்லித் குழம்புறும் எழவில்லை. எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் முழுமனதாக ஆதரவு அளித்தார்கள். ஆட்சி மொழித் தீர்மானம் எதிர்க்கட்சியினுள்ளவர் பிரேரே யித்து, வங்க காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள், மத்தி சபையினர் மாவரும் புரண ஆதரவு அளித்துள்ளனர். வங்க மத்தி சபையினுள்ள ஸ்ரீ கித்தார்த்தாப் அவர்கள் ராஜ்ஞமா செய்ததையும் ஆட்சிமொழி சம்பந்தமாகச் செய்ப்பட்டிள்ள தீர்மானத்தையும் குழப்பி, ஏளனமாக நிதிமத்தி சுப்பிரமணியம் பேசியிருப்பது மிக வெடிக்கையா யிருக்கிறது.

வங்கச் சட்டசபையின் அபிப்பிராயத்தைக் கவனிக்காமற்போனாலும் நமது ராஜ்யம் மத்தி திரு வி. கே. இருஷ்ண மேனன் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னதையாவது நமது சொன்ன மத்திகர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறோம்.

மத்தி லி. கே. இருஷ்ண மேனன், இன்றைய உலகில் ஆங்கிலத்தின் முக்கி பத்தை வேறு தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார். ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாவதற்கு நமது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தைத் திருத்துவது அவருக்குச் சம்மதம் என்றும் கூறியிருக் கிறார். இதுதான் நாம் விருப்புவது, கேட்குவது. இதற்கு வி. கே. இருஷ்ண மேனன்

முழு ஆகரவு கொடுத்தது பற்றி தாம் பெரு மிழ்ச்சி மடைவீரோம்.

ஆனால் இதற்காக ஓர் வங்கமவளவு இயக் கம் நடத்துவது பற்றித்தான் வி. கே. கிருஷ்ணமேனன் அதிபுத்தி தெரிவித்திருக் கிறார். இப்படியொரு இயக்கம் நடத்தவில்கி ண்றால் வடநாட்டார் நம்முடைய ஆட்சே பணிகளை உணர்ந்திருப்பார்களா? வி. கே.

கலகப் பேச்சு

“ஆங்கிலம் அகற்றப்படாவிடும், நாங்கள் கலகம் செய்வோம்!” என்று பிரான் கவிஞர் இளகர் கூறுகிறார்.

அந்தக் கவிமொ, ஸ்டாடெயோ, லெர்ச் லியோ, பாருக்கு எதிராகச் செய்யப் போகிறார்? தென்னாட்டுக்கு எதிராகவா? அல்லது தில்லி சர்க்காருக்கு எதிராகவா? அல்லது நாட்டிய நியாயம் அமைதிக்கு எதிராகவா? அந்தந்த ராஜ்யத்தில், அந்தந்த மொழி ராஜ்ய சர்க்கார்களின் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும். அம்முறையில் பிரான் இத்தி ஆட்சி மொழியாகப்பட்டாமிட்டால் கவிஞரும் மற்றவர்களும் லெர்ச்சி செய்வது நியாயம். ஆனால் மத்திய சர்க்காருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்வோம் என்று போரூன் பட்ச சொல்வது கொஞ்சமும் சரிவகன். ‘கலகம் செய்வோம்’ என்று சொல்வது கவயம். ஆனால் அது ஆபத்தான வார்த்தை. ஏற்கனவே தென்னாட்டில் ஒரு லெர் பிரான்சிய கோஷமிட்டு வருகிறார்கள். கவிஞர் பேசியது அவர்களுக்கு பயம் தரும். இது மிகவும் வருத்தமளிக்கிறது. ‘இத்தனை நாள் நாம் கூறியது சரி’ என்று இந்தக் கூட்டத் தார் வாதாடுவார்கள்.

பாட்டி லோலியாவோ, “பொதுமக்களின் பாஷை” யாவிய இத்திதான் வேண்டும் என்று கூப்பாடு போடுகிறார். பிரான் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் இவருடைய இத்தக் கூப் பாடு சரிதான்! ஆனால் பாரத நாட்டில் எவ் லாய் பகுதிகளிலும், எவ்வா ராஜ்யங்களிலும் இத்தி பேசப்படுவதில்லை! இத்தக் கோஷம், பாரத சர்க்காருக்கு எப்படியி் போருத்தம்?

நாக்குருக்குத் தெந்தே முழுதும் இத்தி பேசப்படாத ராஜ்யங்களாவீற்றே! ஆகவே

கிருஷ்ணமேனனும் இப்படித்தான் பேசியிருப் பாரா? இந்த ஜனநாயகத்தில் வாத மிலாதம் மிக அவசியம் என்பது இந்த நிபந்தனைகள் எண்ணம் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

நாம் இலக்கம் நடத்தியிராவிடும் இத்தி யானது தண்டலாசன்களின் ரயில் ஒடுவது போல் எவ்விதத் தடைபுமின்றி லார் போய்ச் சேர்த்திருக்கும்.

இத்திலையம் ‘பொதுமக்களின் பாஷை’ என்று தென்னாட்டையும் சேர்த்தும் சொல்வது உண்மையில் புண்படுத்தும் கேவியாகும். சந்தும்! திறக் கணப்பற்ற போய்வாகும்.

“தென்னக மக்களின் வடநாட்டு நண்பர் ஜனாநர்வாகம் நேரு ஒருவர்தான்” என்று ராஜாஜி குறிப்பிட்டதைப் பற்றிக் கவிஞர் இளகர் வருத்தப்படுகிறார். வடநாட்டில் ராஜா திக்கு எத்தனை எத்தனை நண்பர்கள் இல்லை! எத்தனை பேர்கள் ராஜாஜியைப் போற்றி வருவில்கி! அந்த அண்ப ராஜாஜி புறக் கணித்து விட்டாரே என்று வருத்தப்படுகிறார்.

ராஜாஜி யாருடைய அண்பபயம் புறக் கணிக்கவில்லை. ஆனால் இத்திலையம் பாரத சர்க்காரின் ஆட்சி மொழியாகச் செய்வ தாக் தென்னக மக்களுக்கு இளைக்கப்படும் அத்திலைய நேருஜி ஒருவர்தான் உணர்கிறார்; மற்றவர்கள் உணரவில்லை என்று. அங் கவனவே. இந்த விருதுண யுகத்தில், இன் னைய ராஜாஜிநர் உவகில் ஆங்கிலம் எங் கவனவு பயன்படுகிறது என்பதை நன்றாக உணர்ந்து பகிரங்கமாகச் சொல்பவரும் நேருஜி ஒருவர்தான். அதனையதான் இத்திப் பிரதேசத்தில் “தென்னக மக்களின் நண்பர் நேருஜி ஒருவர்தான்” என்று ராஜாஜி குறிப்பிட்டார்.

இத்தி வெற்றிகள் நாட்டில் நன்னமைய யோசிக்காமல், தங்கள் குறுகிய எண்ணத்தை வற்புறுத்தி, நேருஜியைத் தம் உண்மை அபிப்பிராயத்தக்கு மாறாக நடக்கும்படி செய்வப் பார்க்கிறார்கள். இதைக் கண்டு ராஜாஜி வருத்தப்படுகிறார். அதைத் தவிரக் கத்தான் ராஜாஜி முயன்று வருகிறார்.

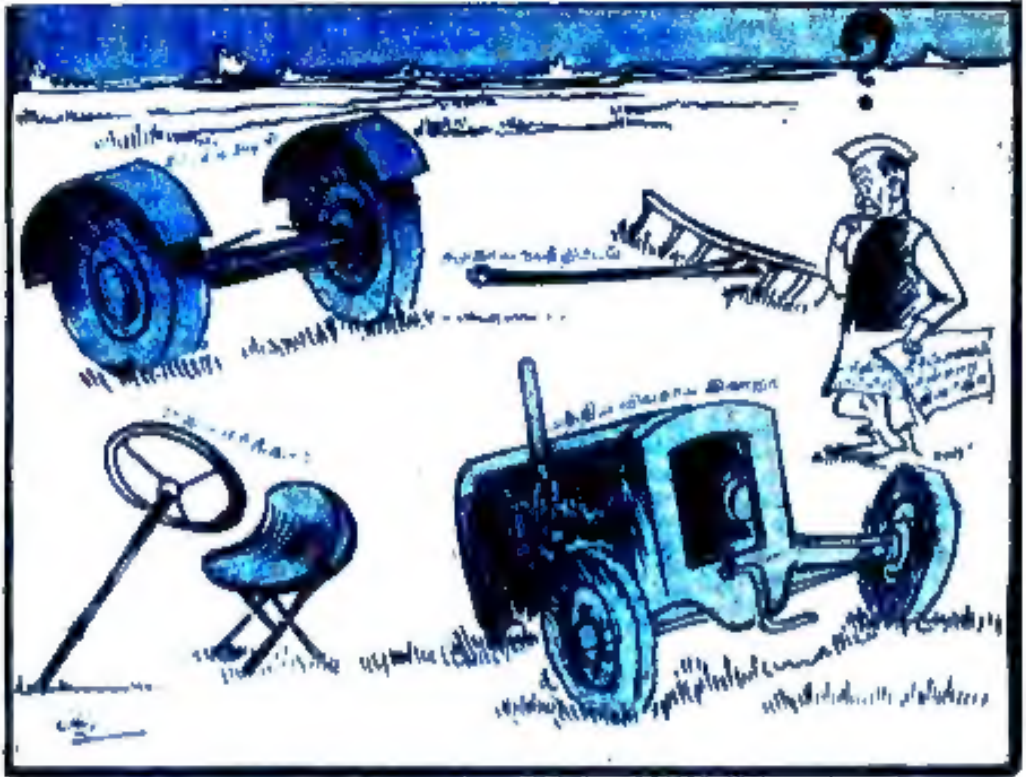
பாட்டில் போட்ட போடு!

இத்தியி ‘அரசாங்க அமைச்சர் திரு எல். கே. பாட்டில் தீர்வாகத்தின் உண் குறைபாடுகளைத் ததீர்ப்பதுடன் கூடிக் கோட்பாடுகளுக்கும் ஒழுங்கு ழுறைக்கும் கட்டுப்பாட்டுப் பயப்படாமல் எடுத்துச் சொல்லி யீரூப்பவதப் பாராட்ட வேண்டும்.

திட்டக்கமிஷன் திட்டம் போடுகிறது. வட்சிவங்கினை ஏற்படுத்தி விட்டு, அதை திசற வேற்றத் தாக்கிலும் அனுப்பி விடுகிறது. அத் துடன் அதன் வேலை தீர்த்து விட்டது போல் இருந்துவிடுகிறது. மத்திய சர்க்காரின் தீர்ப் பாசை மின்சார இலாகா அணக்கப்படுகில்கி

கட்டி. மின் திலையங்கள் அமைத்துத் தத்தால் அதன் வேலை தீர்த்தியவடத்து விட்டதாகக் கருதி கம்மா இருந்து விடுகிறது. உணவு மில சாய இலாகா கூறப்பதிப் போருடா மண்டல வாலி யாகவும் பிரதேசவாலியாகவும் விதியோ கிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும், பற்றிக் குறை உண்மென்று தோன்றிலும், இறக்கு மதிக்கு வகை செய்யச் சொல்லி அத்த இலாகாவுக்கு அதிகை விடும்.

ஆனால் உண்மையில் மிலசாயம், உணவு கூறப்பதி ராஜ்ய சர்க்கார்களின் பொறுப்பு. அத்தப் பொறுப்பை அவர்கள் எவ்வாறு

மத்திய மத்தியி ராஸ். கே. பாட்டும், சர்க்கார் இலாகாக்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாமல் வேலை செய்கின்றன என்று மக்கள் கவலைக்குறையுள்ளது.

நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்பதைச் சங்கா ணிக்க மத்திய அரசாங்கம் முற்படுவதில்லை. சங்காணிப்பதை ராஜ்ய அரசாங்கங்கள் விரும்புவதுமில்லை. அப்படி ஒரு சமயம் முற்பட்டாலும் உருப்படியான பலன் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் பிரதேச அரசாங்கங்கள் கொடுக்கும் விவரங்களைத் தானே அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்? மன்றவின்மையால் திட்டங்களைவளரம் சிதறி விட்டது என்று சொல்லும்ஒரு ராஜ்யம்; வழங்கப்பட்ட பாசன வசதிகளை ஏற்று அதற்குத் தக்க தண்ணீர் வரி செலுத்த ரயத்துகள் மூன்றுவரையில் என்று குறைகூறும் மற்றொரு ராஜ்யம். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வழங்கப்பட்ட மாண்பம் போதவில்லை. மேலும் ஊசிசமான அளவுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரிக்கை வலுப்பும் மற்றொரு பிரதேசம்.

இவ்வாறு ஒரு இலாகாவுக்கும் மற்றொரு இலாகாவுக்கும் தொடர்பில்லாது, அவரவர்கள் செய்யும் காரியங்கள் செய்வனே இணக்கப்படாமல் இருப்பதாலும் ராஜ்ய சர்க்கார்களின் பங்கெழு முறண்பாடான நடவடிக்கைகளாலும், அவ்வது நடவடிக்கையே எடுக்கப்படாததாலும் தான். இப்போது நிலவும் பரிதாபகரமான நிலைமையில் பாரதம் இருக்கிறதென்று ஸ்ரீ பாட்டும்

தெளிவுபடுத்தினார். பொது மக்கள் ஊசமாகக் கொண்டிருந்த கருத்துக்களுக்கு இப்போது அதிகாரபூர்வமாக உறுதி கிடைத்திருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல; உணவு விஷயத்தில் பாரதம் முழுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்தாய் மட்டும் போதாது, வருஷத்தோறும் 50 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள தானிய வகைகளை ஏற்றுமதி செய்யும் நிலையில் இருக்கவேண்டும். அதுதான் நம் நாட்டுக்கு வட்டியமாத இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது அடைவக் கூடாத, அடைய முடியாத வட்டியம் அல்ல. ஐந்தொன்பது பெருகிக்கொண்டே வந்தபொதிலும், மக்களின் உணவுப் பழக்கங்கள் மாறுபட்டு அநிசமான ஜனங்கள் அரிசி உட்கொள்ளும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருந்தாலும், இந்த வட்டியத்தை அடைய முடியும்; அடைய வேண்டும் என்று அவர் குசகமாக அறிவித்திருக்கிறார். இவ்வளவு ரூபாய் திட்டங்களுக்கு சென்று செலவுசெய்யப்பட்டது என்று கணக்குக் காட்டியவிட்டுத் திருப்பியடைந்துவிடுகிறாரேன தவிர, எவ்வளவு பலன் கிடைத்தது என்பதில் கவனம் செலுத்துவதில்லை. இந்தக் குறைபாடுகளை வெல்லாம் இனிமேலும் கவனித்து நிலர்த்தி செய்வார்களா?

நேயர்களுக்கு நற்செய்தி

இவ்வாற்தீய இதழில் முடிவு! பெரும் பொருளாதாரமும், பொதுமக்களும் என்ற கட்டுரைத் தொடரரைப் படித்து வாசகிகள் நல்ல பலன் அடைந்திருப்பார்கள்.

இந்தொருக்கட்டுரைகள் இருபது வரையில்
ஒருக்கு ஒரு ஆய்வித்து கையெழுத்திட்டுத் தனி
தொகுப்பாகத் தாண்டிப் போடுவதற்கு நீதி
கையப் பற்றித் தேவையாகத் தெரிந்ததெனவென
வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஆய்விப்
புரத்தி செய்ய வேண்டியே இருப்பதென
முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள் எனக் கருதிப்போகும்.
இந்த தொகுக்க எதிர்பார்த்த அடிவாரத்
அறிமுகமாகிய தொழிற்சாலைத் தலைவர்
காண்களிடமிருந்து வேட்டதற்கான படி
படிதற்களிலிருந்து பாராட்டுதல்களிலிருத்
தான் அடுத்த இருப்பினுட்பிறகு. கந்தாசி
காண்களின் புகார் இக்கட்டுரைகள் மூலம்
புகாரினுட்பிறகு என்ற அடுத்த பக்கத்திலேயும்

புரத தாண்டில் பொருளாதார நிலைமை
வாறு இருக்கிறது. அதன் அடிப்படைகளான
அவையுள் எத்தனையது, நம் தாண்டிலுள்ள
முக்கியத்துக்கான வாய்ப்புகள் எவ்வளவு
விவரமாகவும், துணைவேளையாகவும் எவ்வாறு
பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன, மேலும்
நீதிமன்றம் முன்னெடுத்தனவையும் நாம் கவனத்
தரவேண்டியிருக்கின்றன. அவற்றின் மூலம் கிடை-
த்தன பலன்கள், நாம் புரிந்த ஏதாவது ஒரு
விவரம்வாய்ப்பு அல்லவோ பற்றியெல்லாம்
இதன்மேலாகவே கவனிக்கப்படவேண்டியது.
உதாரணம், வேளாண்மை விவசாய நிலங்கள்
உள்ள பற்றியும், வர்த்தக கதாபாஸ்கள்,
கட்டுறவு நிலங்களும், பாங்குகள், தனியார்
சேவையகம், விவசாயத்துக்கான போக்கு
வரத்துச் சாலைகளும் முதலிய முக்கியமான
வியாபாரங்கள் பற்றியும் இக் கட்டுறாவின்
விளைவுகளைப் பற்றியும் முன் விவரம்
எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டன. முன் விவரங்கள்
கவனிக்கத் தாம் ஒரு சிலருடைய பொருளா-
தாரத் துறையின் அடிப்படையான அம்சம்
கிடைக்காத பற்றியும் புரிந்துகொள்ள முடியும்.
இவைகளிலிருந்து புறப்படும் கருத்துக்கள்
என்பது நாம் உணரக்கூடிய விஷயம் உடனடி
காலத்தில் அங்குள்ள கவனக்குரியது. எனக்கு
விவரங்கள் எடுத்துவிட்டு, அதற்கு வேண்டிய
கூடிய முடியுமா கருத்துக்களை எட்டுவது
கொஞ்ஞளும் கவனியலாதுமே. அதற்கு
வளர்ச்சிக்கும் நிதிநிலைத் தேவையுக்கும் அடி-
ப்படையான விவரங்கள் இன்றியமையாதவை.
இவைகளில் பொது அளவுக்கு வர்த்தக
பொருளாகியிருக்க இத்தகையதில் ஆர்வத்தை
வும் வளர்த்திருக்கின்றன இத்தகையவைகளும்.
ஒரு தாண்டில் பொருளாதாரம் எவ்வாறு
யினால் நிர்வகிக்கிறது, உடல் போன்றது. பல
பகுதிகளைக் கொண்டது. ஒருவொரு பகுதி
யில் ஆராய்ச்சி வளர்ச்சியிலும் முற்பாடுகளும்
யிருந்து தனித்தொருவியாக உள்ளது. இம்
பகுதியைப் பற்றிய விஷயங்களைப்பெல்லாம்
செலுத்தியுமாயினால் விவரம் வேண்டுமாயிருக்கும்.
பல கட்டுறவுத் தொட்களைத் தெரிவிப்பதும்
எனவே அடிப்படையான அம்சங்களையும் முதலிய
மாக உள்ள கருத்துக்களையும் உதாரணமாக
அதிகப்படுத்த அளவில் இத்தகைய கட்டுறாவை
விவரிக்க, கட்டுறாவின் துணையாக விஷயம்

கோவைக்குப் பாதையாக எங்கட வரவு வந்த எங்கயாத மூன்றுநாளாக கோவைக்கு இக்கால வயலையு நூதம் பகித்ததென் பதைத் தாடபி சுத்தியவராக மூதம் திருப்பது இத்தோலுயிற் றாடுருவி தித்தும் துதையிடிகட வெளியுக்குத் துதிதது. இத்தோதம் எங்கி வராகவின் வறுத்தகாரத் திரு. ச. சத்தியம் கருமியெதற்கு நய்தி.

இந்தெட்டிச் சுட்டுதலானது யாசுரர்வழி போது அந்நிய வணிகர்க்கு நிகழும் உதவிவந்து என்பதை அறிந்து திரு சத்திரமான் இதைத் தொடர்ந்து மேலும் சில சுட்டுதலானது யாசுரரது எழுதியெழுத்துவரை. "செவ்வழுங்கத்திரமும்" என்று தலைப்புச் செய்து, செவ்வம் என்பது என்பது, அதன் சொல்லுமன், உத்திரம் என்பது யாது, அதன் உட்கிரியுமன், அரவியம் உத்திரம், யது உத்திரம், இவற்றுக்குள்ளே என்பதும் முதலிய அடியாய்விடாமல் விசுவமலைப் பத்திரியெழுத்து இத்தம் சுட்டுதலானது. இவ்வாய்விட்டுள்ளது. பொருளாதாரத்தின் வருவாய் உண்டாகு செவ்வம், செவ்வத்தை உண்டாக்குவதும் விதிவாழியெழுத்து போதுவதானது. இவ்விசுவமலை அமைத்திருக்கிறது. இச் செவ்வம் உத்திரத்தின் அடியாய்விட்டு போய்விட்டதும் மட்டும் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் தரும் உண்டாகும். எனவே, உத்திரத்தையப் பற்றியும் தாம் அறிந்து கொள்ளுதல் இவ்விசுவமலையாது. உத்திரத்தினால் தாம் போரடி வெற்றி கொண்டு உத்திரத்தைய அடைந்து விட்டதும், அரவியம் என்பதில்தான் உத்திரத்தின் தத்துவமும், அருத்தமும், வட்டமும், உட்கிரியுமன் முதலியவற்றைப் பற்றியெழுத்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அந்நிய குறிக்கெழுத்து என்பது. இவ்வாய்விட்டுத்தொடராமல் அமைந்த "செவ்வழுங்கத்திரமும்" என்று சுட்டுதலானது இவ்வாய்விட்டு, ஒரு சிலைத் துறையிலிருந்து அடுத்த துறைக்கு ஒரு பாயல் போய்விட்டுவிட்டதன், அமை எழல் 134. எல்லி யுத்தான்கு இவ்விருந்து தொடராமல் வெளிவரும். இதன் தொடர்புப் படித்து இவ் படித்து போய்விட்டு இவ்விசுவமலையு தொடரும் யாசுரர்களுக்கு இவ்வாய்விட்டு என்று உண்டாகும்.

[illegible]

கன்னியாகுமரி பஸ் விபத்து!

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில், மதுக்கை என்ற ஊரில் திருவிழா நடைபெற்றது. இங்குத் திருவிழாவுக்குத் திருவவத்தூரத்திலிருந்து ஏராளமான பக்கர்கள் வருவார்கள். இவர்களுடைய போக்குவரவு வசதிக்காகச் சென்னை சர்க்கார் பஸ்கள் அனுப்பி வைத்தனர். அந்த பஸ்களில் ஒன்று என்பத்தேட்டு பிரயாணிகளைக் காங்கிக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தது. வழியில் பஸ் சற்றுச் சாலையொமாகச் சென்றதில் பாதை சரிந்து, பஸ் கவிழ்ந்து விட்டது. என்பத்தேட்டு பிரயாணிகள் காயமடைந்தனர்; ஒருவர் இறந்துவிட்டார்.

இந்த பஸ் விபத்துக்குள்ளான அத்தனை நபர்களுக்கும் நமது ஆழ்ந்த அனுதாபம் உடன்த தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

இந்த விபத்தில் உலர்ந்திருக்க நேர்ந்த பிரயாணிகள் குடும்பங்களுக்கு நமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

இத்தகைய விபத்து நேர்த்தகற்றுக் காரணங்களன்று. இத்தகைய விபத்துக்கள் நேராமலிருக்கச் சர்க்கார் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உதவி செய்வதாகக் கொங்கி மக்களுக்கு உபத்திரவம் விளைவிக்க வாகாது அல்லவா?

தேவர் நிலையம்

சென்னைவில் டி. போர்டார் ஒரு குதந்தர மாய தேவர் நிலையத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சென்னை மவுண்ட் ரோட் பழைய பரிலாட்டோ கட்டடத்துக்குள் அமைத்து மாயப்படி ஏறியால் நல்ல மெத்தைகள் போட்ட நாற்காலிகள் கொண்ட குளிர்ந்த அறைகளில் அமைய குழந்தைகள் உங்களுக்கு எத்தவிதமான தேவர் வேண்டுமோ அதை வழங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். குளிர்ந்த தேவர் வேண்டுமானாலும் சரி, சூடான தேவர் வேண்டுமானாலும் சரி சிற்றுண்டியுடன் வழங்குவார்கள். அதுமட்டுமல்ல; டார்ஜிலிங் தேவிலை, நவகிரி தேவிலை, அஸ்ஸாம் தேவிலை, கேரளா தேவிலை ஆகிய இளவகளில் எந்த வகை தேவிலையில் தயார் செய்கப்பட்ட தேவர் வேண்டும் என்விதிரக்கிறோ அந்தக் கொண்டு உரத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். மிம்மதியாக இருந்து காப்பிடலாம். தேவிலை

வாய் பற்றிய விவரங்கள் தெரிய வேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டிய இலக்கியங்கள் தருகிறார்கள். தேவிலையைப் பற்றி ஏதாவது தெரிய வேண்டுமென்று தேவிலையாகக் கேட்டால் விளக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். தேவிலை பானம் எப்படித் தயார் செய்வது என்று உற்றுக் கொடுக்க சித்தமாயிருக்கிறார்கள். தேவிலையின் வளர்ச்சியைப் பற்றிய ஒரு நிரைப்படமும் அவர்கள் போட்டுக் காண்பிப்பார்கள்.

இப்படி செல்லாம் 'டி. போர்டார்' செய்ய தற்குக் காரணம் தேவிலைத் தொழில் நமது நாட்டில் மிக முகவெமானதோர் தொழிலாக இருப்பதுதான். இத்தொழிலில் கமாரி பதினாத்து வட்டம் மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அத்துடன் நமது அத்திய செவாயணியைச் சம்பாதிக்கும் பெரிய ஏற்றுமதிப் பொருள் கூடத் தேவிலைதான். இப்பொழுதெல்லாம்

தேவர் நிலையத்தில் டி. போர்டர் அலுவலர்கள் பத்திரிகை திருபரக்குடன் போகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தேவிலைக்கு வெளிநாட்டு மாரிக் கெட்டில் பலத்த போட்டி வீடுகிறது. நமது உலர்நாட்டு விலா பாரத்தையப் பெருக்கிக் கொண்டால் நம் தேவிலைத் தொழில் எவ்வீத கஷ்டத்திலிருக்கும் உண்டாக வேண்டி பிராது. நம் தேசம் மிகப் பெரிய தேசம். நம் நாட்டு மக்கள் தம்மே தேவர் குடித்துப் பழக்கப்படுதிக் கொண்டு விட்டார்களானால் நம் தேவிலை உற்பத்தி நமக்கே போதாமல் போய்விடலாம். ஆகவே, நம் உலர்நாட்டுத் தேவையனைப் பெருக்கு வதற்காக வேண்டி டி. போர்டார் இந்தத் தேவர் பிரசார நிலையத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பிரசார நிலையத்தை இல்வளவு அழகுபடுத்தியவர், கண்டலாகட் ரவால் இருக்கையார் அவர்கள்.

இந்த அழகான தேவர் நிலையத்துக்குச் சென்று, அவர்கள் நமது கவையான தேவரை ஒரு குறை அருத்தி விட்டால் மீண்டும் அதே தேவர் தான் வேண்டும் என்று விசுவசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஜெம்னியன்

மகத்தான
சீத்திரம்

வஞ்சிக்கோட்டை
வாலியன்

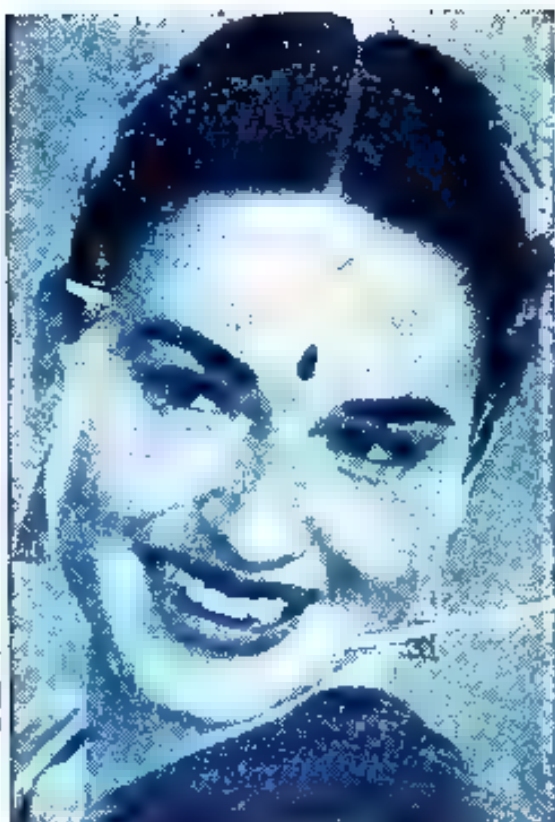
ஏப்ரல்

11

உ

தமிழ்நாடெங்கும் வெளிவருகிறது

புதுமாதிரி டெக் வாங்குங்கள்

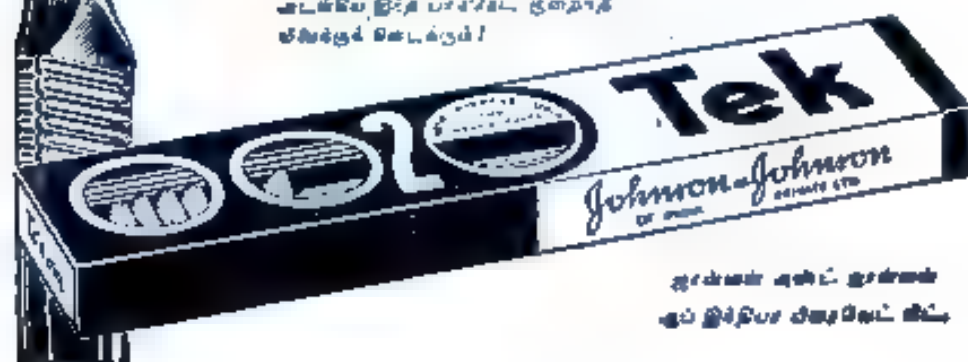

இந்த ருத்ரீசனில் டட்டுடே கேட்கப்பட
விசேஷ அம்சங்கள் உள்ளன

சுமத்தெக்கவா பிடி. ச 'டெட்' மடிவன் ச தேராதெக்க திருவித தலபாக

விசேஷ சலுகை

கூரம்பதில் கொஞ்ச நாட்களுக்கு இரண்டு டெக் ருத்ரீசன்கள்
கடம்பெ. இந்த பாத்ரேட் துறைத்
சிலக்குக் கெட்கும்!

தூக்கம் கிடைக்க
கூடு இத்திரி பித்திரிட் கிட்

உலங்கினை அடக்கும் முயற்சியை விரைமாக ஒரு துண்மத்தில் காத்தோமானாலும், அதன் பயன் நமக்கு ஏழு துண்மத்திலும் உதவும். வேதையில் சொல்லப்பட்ட உலகமையே வைத்துச் சொல்வதற்கு முனிவர் :

ஒருமையுள் ஆமை போல
துந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.

துந்து என்பது ஆமையின் தகையும் காண்கு கால்களும், ஆமை தன் தலையை ஏழ் காண்கு கால்களையும் அளவம் கண்டவுடன் தன் ஓட்டுக்குள் இழுத்துக் கொள்வது போல், மனிதன் தன் துந்து புண்களையும் துகர்ச் சிப் பொருள்களினின்றும் இழுத்து உள் அடக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இந்த அடக்கமே யோகம் என்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்படுவது. அந்த யோகப் பயிற்சி ஆண்மையை மலம் தீரச் சுத்தப்படுத்தும். அது மறுதுண்மத்துக்கும் உதவும். முயற்சி வின் போகாது.

பின்னம், மெய், மொழி இவற்றையெல்லாம் அடக்குதல் வேண்டும். ஆனால் உலக வாழ்க்கையைக் கருதி முனிவர் சொல்கிறார்: எதைக் காக்காத போதிலும் நாக்ளை அடக்கியான்க என்விரும், மனத்தைக் கட்டுப்படுத்த உனக்குச் சக்தி இல்லாமல் போகலாம், பேச்சுசயாவது அடக்கியோரால் அதுவே பெரும் நன்மை தரும். இல்லையாயின் பெரும் கஷ்டத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும்.

யாகாவா ராயினும்
நாகாக்க : காவாகக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழக்குப் பட்டு.

முனிவர் ஒரு விஷயத்தை எடுத்துச் சொன்னால், வாழ்க்கை விவகார முறைப்படி, எது முகிவமாவது என்பதைப் பிரித்து எடுத்து அதை வற்புறுத்துவார். நாரணமும் காட்டுவார். எல்லா வற்றையும் சமமாகச் சொல்லிக் கொண்டு போய் எதுவும் அழுத்தம் பெறாமல் விட்டு விட மாட்டார். அதற்கைய உபதேசம் வீணாகும். குடிபான வன் விதைகளை விதைத்தால், அது நன்

னாக முளக்கும்படி விதைப்பான்; அந்த முறையில் வள்ளுவர் உபதேசத்தை மனத்தில் நடுவார். வள்ளுவருடைய தனிச் சிறப்பு இது. இதற்கு இந்தக் குறள் மிக நல்ல உதாரணமாகும்.

மற்றுப் புலன்களைக் காப்பதும் அவசியமே யாதும். கவனத்தைத் தள்ளுதல் ஆகாது. ஆயினும் அஜாக்கிரதமாகவோ கோபமாகவோ பெரி விட்ட பேச்சை மீட்டிப் பின் திரும்பச் செய்ய முடியாது.

உன்னுடைய எண்ணம் நாலின் வழி வாகனம் ஏறிச் செல்லுவதற்கு முன்னமேயே காப்பாற்றிக் கொள் என்விரும், இல்லையாயின் துயரப் பட்டுக் கொண்டு சாவிக் உன் கதியாரும் என்விரும். 'சோகாப்பர்' என்பதில் இந்த வேகம் காண வேண்டும்.

துயரத்துக்குக் காரணம் இன்னும் விளக்கிச் சொல்விரும். நீயினால் கட்ட புண் விலகான் கறித்து ஆறிப் போகும். ஆனால் சொல்லிழக்குப் பட்டு உன் நாலினால் சீ பிறகுக்கு உண்டாகும் மனப் புண் ஆறாது. என்னைக்கும் அது ஆறாமல் இருப்பதைக் காண்பாய்; கண்டு துயரப் படுவாய். ஆகையினால் தீர யோசித்து எக்தப் பேச்சையும் பேசவாய். நமக்கு வேண்டியவன் இவன் கோபித்துக் கொள்ள மாட்டான். இவன் என் மனைவி என்ன சொன்னால் என்ன ஆதும் என்றெல்லாம் என்னி நாவைக் காக்காமல் போகாதே—என்விரும்.

நீயினால் கட்டபுண்
உன்னாரும் : ஆறாதே
நாலினால் கட்ட வடு.

அடித்தால் அடியைப் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவமானத்தைப் பொறுக்க மாட்டார்கள். அவமானத்தை உண்டாக்குவது நாம் கட்ச்கடப் போகம் சொல். அன்பின் அளவாகும், அந்த அன்புள்ள மனம் நமது சொல்லினால் அடையும் வேதனையும் என்பதை மறவாதே.

நாவானது தீகையப் போலிவா கடும் என்விரும். ஆகையினால் எதைக் காவாமல் பொறுபாறதும் நாவைக் காப்பாய் என்விரும்.

தனி ஆசிரியர் திட்டம்

‘வேதியியல்’ தார்க்கு வேலை வாய்ப்பு

என்ற திட்டத்தின்படி திராமங்கலிக் தனி ஆசிரியர்களாக தியமிக் கப்பட்டுமாம். எவ்வளவு மூன்று வருடப் பணி முடிந்த பின் பின்னும் இரு ஆண்டுப் பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டு வேற்கொண்டு ஆசிரியராகப் பணிபுர்த்து மாம். எவ்வளவுக்கு வேலித்தகவலிடு முறையிற் போது ஆறு வாரம் குறுகியகாலம் பயிற்சி வேறு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தால் காட்டி எவ்வளவு இரு வருடப் பயிற்சிக் காலத்தை ஒரு வருடமாகக் கொண்டும், அவ்வது பயிற்சி பெறும் மற்றவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் ரூ. 18 உதவித் தொகையைக் காட்டியும் எவ்வ உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைத் திராமங்கலிப் பட்டு விட்டன.

பத்தாவது படித்து முடிந்தவுடன் தேராய் பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கும், இரண்டு மூன்று வருடங்கள் ஆசிரியராகப் பணிபுர்த்திய எவ்வளவுக்கும் வேறுபாடு இல்லை; உதவித் தொகை வேண்டுமாயின் பறிசெட்டாய்வே இருந்து விட்டுப் போகட்டும்; பயிற்சிக் காலத்தையாவது ஓர் ஆண்டாகச் செய்யக் கூடாதா? எமது அனுபவம் ஒரு ஆண்டுப் பயிற்சிக்கு ஒரு ஆகாதா? காலபாசியம்

ஒரு தனி ஆசிரியர்

17-3-58

வேற்றவை வேண்டாம்

அரசாங்கப் பாடசாலைகளில் 3-வதுவகுப்புக்கு 25 ரொக்கிக் கொடுக்கும் செண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும், 6, 7, 8 வகுப்புகள் கொக்கிக் கொடுக்கும் செண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் இத்தான் வரை சம்பளம் விதிப்பாசியில்காலம் ரூ. 43-1-85 என்ற விதிப்படி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இன்றைய 3-வதுவகுப்புக்கு 25 பாடம் கொக்கிக் கொடுக்கும் செண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும், 6, 7, 8 வகுப்புகளுக்குக் கொக்கிக் கொடுக்கும் செண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் பதிலாக விதிப்படியே காலவது ரூ. 43-2-85 என்ற விதிப்படியே சம்பளம் விடக்குமாம். இந்த வேற்றவை ஏன்? செண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கானவே விதிப்பாசியை சம்பளம் கொடுக்கப்படுவது தீவிர?

செண்டரி
81-1-58

பழனிப்பா ரிங்கி

உபயுகர் சம்பளம் தேவை

இராசிரியர்கள் சாரியை சம்பளிக்கப் பட்ட கோரிக்கையை அங்கத்தையும் அரசாங்கம் திராவித்து விட்டது. தேர்ப்பக் கல்கிக் கல்கிதும் ஆசிரியர் தியமத்தையு முட்டி குடுகல்கித் தேர்ப்பக் இரண்டாய்க்கு காலம் பயிற்சியும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற திராவித்த விட்டது. இத்திவிலிக்

கல்கி, கல்கி, கல்கி. தேர்ப்பக் ஆசிரியர் பயிற்சி பெறும் அங்கத்தும் பாருபயுக்தி உபயுகர் சம்பளமாக மாறும். 40-க்கும் குறைவிற்குக் கொடுக்க வேண்டும். மேற்படி உபயுகர் சம்பள உபயுகை பயிற்சி பெறும் இராசிரியர்களுக்கு உடனடியாக அளிப்பதே தீவிரம் தியமமுமாவும்.

தேர்ப்பக்
17-3-58

கு. பெரியசாமி

வேற்றவை ஏன்?

67-2-மேட்டி பள்ளிகளில் (1 முதல் 5 வகுப்புகள்) வேலை செய்யும் செண்டரி கிரேடு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தை ரூ. 40 ஆக்கி குறைக்கும் புதிய உத்தரவைக் கொண்டி சர்க்கார் விடுத்திருக்கிறது. ஆனால் உபயுகர் ஆரம்ப் பள்ளிகளில் வேலை செய்யும் செண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் எந்த வகுப்பின் போதித்தாலும் அவர்களுக்கு இந்த உத்தரவால் பாதல் ஏற்படாது. ஒரே தரத்திலுள்ள ஆசிரியர்களிடையே சம்பள வித்தியாசம் காட்டுதல் வருவது தக்க வித்யமாவும்.

மேலவை
18-2-58

மங்கலையன்

தமிழாசியை வேறாக்கி

செண்டரியை உண் ரெடியோ தியமம் தமிழ்நாட்டில் இருந்து கொண்டு அவர்கள் அங்கிலும் கடம்ப திவந்திகைத் தமிழ் வாரிசு கிரு கல்கித்திலும் ஆதரவு அளிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அங்கிலை எவ்வாறுதமார் தெலுங்கு திவந்திகிலையும் வித்யவாடாயி விடுத்து அங்கம் செய்கிறார்கள். வித்யவாடா, திவந்தி தியமத்திலும் தியமம் கல்கி வாய்த்த தியமம். செண்டரியை உண்வாசியை யித்யம் செண்டரியை வித்யவாடா தியமத்தே தேர்ப்பயாகக் கொடுக்காமல், அங்கம் செய்யும் வித்யவந்தி செண்டரி தியமத்தே கிருத்தி தியமத்திலும் கடக்கும் கடம்ப திவந்திகை அங்கிலை தமிழ் திவந்திதடன் செய்வதிலும். இத்தான் போதித்து என்ற பார்த்தான், செண்டரி தியமம் அங்கிலைக் கொடுக்கும் கடம்ப திவந்தி என்வ என்றால் கிருத்தி வித்ய வாவும், கிருத்தி திவந்திதே செய்யப்பட்ட பாட்டுக்கலும் தான் இம்மாதிரியாக கடம்ப திவந்திகைத் திவந்திதே சரியான பரிபுரண ஆதரவு கொடுக்கப் பெறுவதிலும். செண்டரி தியம திவந்திகைத்தர்கள் அவர்களாக, தமிழ் கடம்ப திவந்திகைக் கொடுக்க முடியாவிடும். திவந்தி தியமத்திலும் கடக்கும் திவந்திகை அங்கம் செய்தாலும் போதும்.

காலப்பிட்டு
13-3-58

ஆர். கோபாலன்

வருவிலிக் குரம் பரிசு

அங்கம் திவந்தி காலத்திலும், வானெலி திவந்திக்கு நாடக வடிவமாகத் தேர்த்தெடுக்கும் முறை விவரமாக அளிக்கிறது. முறையில்

Ge. Gendreau

4—月—五号

மூ. மா. முத்தையா பிள்ளை

வானொலியில் புதிர் பரட்டைகள்

இலக்கம்: 1-3-38
B. செல்வத்தனா

உதவி இயக்குநர் ஸ்ரீமதி டி.

[illegible]

சா. சண்முகம், எம். ஏ. சா. சண்முகம், ஏ. சா. சண்முகம்

தி. நா. தர்மபதி சம்பந்தம்

இருது சர்க்கார் சீர்திருத்தத் திட்டம்
வாரம் போன்றவர்கள் இராம முனிசிப்பர்
கூடும். சர்க்காரில் மிகவும் குறைந்த
சட்டங்கள் பெறுவதற்கும் இவர்களைத் தான்.
மேலும் சர்க்கார் சீர்திருத்தத் திட்டம்
செய்து கொடுக்கப்படும். சர்க்காரில்
செய்து கொடுக்கப்படும். சர்க்காரில்

இராணிசேதுபரம் கிராமம் இதுகாண் கரீசம் ஸ்தலம் திவங்கம் கொட்டி கிராமம், மேற்படி திவங்கம் மண்டலிதம் இலுருயில் தலைவாது. தலைத்து விட்டாலோ, இலுருயில் உமராது. அந்த திவங்கமில் எதிர்பார்த்தும் அனல் பகம் விடப்படுத இக்கம், இதை அனுசரித்து, ஸ்தலம் காலத் தொட்டு 1385 பசலி வரை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 7-7-2 என நினைவை செய்து இரவை வருவித்து வந்தும்னாராம், சம்பந்தம் தடுத்த சர்க்கோ சொட்டிக்கொட்டிக் அனல் முதல்தரமான புதுரை திவங்கம் என்று ஏக்கர் 1க்கு ரூ. 2-13 என 1385 பசலி முதற் கொண்டு நினைவை செய்துக்கொடுக்க. ரூ. 1—7—2 நினைவை செய்து தொகுத குடியாத திவங்கமில் அனல் திவங்கம் சர்க்கார் பெயராய் பட்டா போடப் படும் இலுருயில். நதிமலம் விதித்தும் ரூ. 2—13—0 வீடும் ஏனும் விவசாயிகளாய் தொகுத குடியாது. விவசாயிகள், தானடைகில் கொஞ்சம்கொஞ்சமாகத்திரைவை பங்கிக்கொள் சர்க்காரிடம் தவணது புதுரை திவங்கம் ஸ்ப்படைக்க வேண்டிய திவங்கம் ஏற்படுகிறது எனப்படுத நம்பகமாம்.

இதரணித் தகவல்கள் கம். அம். விவரணாமி

Web and CodeCts

[illegible]

செய். விநாயகாஸரத் தி

இந்தியன் பாங்க் லிட்.

(சந்தாபிதம்: 1907)

தலைமை ஆபீஸ்:

இந்தியன் பாங்க் பில்டிங்ஸ், டவுக்கு ரீச் ரோடு, சென்னை-1

தொல் இத்தியா, புராயம், பம்பாய், புதுச்சேரி, கச்சத்தா, கொழும்பு, சிங்கப்பூர், எம். ஏம். கை. மற்றம் சென்னைல் 77 இடங்களிலும் சில ஆபீஸ்கள் உடனெ

அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனம்	... ரூ.	1,00,00,000
செலுத்தப்பட்ட மூலதனம்	... ரூ.	66,16,445
சேமிக்க இடா நிதிகள்	... ரூ.	87,50,360
டெபாஸிட்டோகன்	... ரூ.	85-21 கோடி

சகலவிதமான பாங்கிங் அலுவல்களும் மற்றும் அயல்நாட்டு ஏற்றுமதி வர்த்தக சம்பந்தமான எல்லா விஷயங்களும் ஏற்று நடத்தப்படுகிறது

London Agents: WESTMINSTER BANK LTD.; New York Agents: FIRST NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK

டி. பி. பார்த்தசாரதி, காரியதரிசி

குழந்தைகளின் சுவர், குழைக்கட்டி விவாதிக்கக்கூடும் ஜம்மியின் “லிவர் க்யூர்”

மகாதாத்திர விஜயம்

சமஸ்து வர்த்தகவாணிகளின் தானியம், கோலர்வரிதையும் மூலக்கட்டு
சமஸ்து டவுன்ட் சிங்கப்பூர் இடங்களில் குழைக்கட்டி மாதம் குறிப்பிட்ட தேதியில்
விஜயம் செய்யுதல். அப்பொழுது அமைந்தேன் காதல ஆரோக்கியம்.

ஆரோக்கிய தேர்: குறிப்பிட—காலை 8 மூலம் 11 மணி வரை, மாலை 2 மூலம் 5 மணி வரை

இடம்	தேதி	இடம்	தேதி
கரூர்	1 காலை	விருதுநகர்	9 காலை 8 ம 9
செலம்	2 காலை & மாலை	கோயம்புத்தூர்	9 10 ம 12: குழைக்க
எரோடு	3 காலை	துருத்திகுடி	9 மாலை
திருப்பூர்	3 மாலை	திருமங்கலம்	10 காலை & மாலை, 11 காலை
கோயமுத்தூர்	4 காலை & மாலை	ஸ்ரீகங்கை	11 மாலை
பாலக்காடு	6 காலை	அப்பாச்சுத்தி	12 காலை
பொன்னாச்சி	5 2 ம 3 காலை	தென்காசி	12 மாலை
உருமலைப்பேட்டை	5 4 ம 5 காலை	திருவனந்தபுரம்	13 காலை & மாலை
பழனி	6 6 ம 7 காலை	ராமநாதபுரம்	14 காலை
திண்டுக்கல்	8 காலை	செங்கை	14 மாலை
பெரியகுளம்	6 மாலை	காண்குடி	15 காலை & மாலை
மதுரை	7 & 8 காலை & மாலை	தேவகோட்டை	15 காலை
		புதுக்கோட்டை	15 மாலை

000

ஜம்மி வெங்கடராமணய்யா & சன்ஸ்
சென்னை - திருச்செல்வம் - குழைக்கோணம்

கீஸ்கக்தாடகாநாடாஸ்ஸலிஸ்

2

வயது குறைந்தது!

“ராஜாஜி! தானுக்கு தான் உங்களுக்கு வயது அதிகமாகி வருகிறதா? அல்லது குறைந்து வருகிறதா?”

இப்படிச் கேட்டவர் வங்கப் பிரதமர் ஸ்ரீ பி. வி. ராவ்.

ராஜபவந்தி ராஜாஜியைப் பார்த்துக் குலம் கிராசித்து விட்டுப் போக வந்த வங்கப் பிரதமர் மேற்கண்டவாறு சித்தித் தொண்டே கேட்டார். ராஜாஜியின் ஆட்சி மொழி இயக்கத்தை மாதங்கித் தொண்டு தான் மேற்கண்டவாறு கேட்டார். இது கிராசியின் நடைபெற்றது.

அந்தரய திசை மானி மகாநாட்டில் ராஜாஜி பேசிய பேச்சைக் கேட்டவர்கள் ராஜாஜிக்கு இனமே திரும்பி விட்டது என்றுதான் உறுதியாக எண்ணி விடுப் பார்கள். அந்த இனமே வங்கம்மக்கள் இம் மொழியை பிரச்சி விஷயமாகக் காட்டிய வங்கத்தினரும் உற்சாகத்தினரும் ஏற்பட்டதென்பதே வேறாக.

ராஜாஜி இம்முறை தமது பிரச்சித்ததை நேருஜியின் வாசித்ததானி மேற்கொண்டாக் காட்டி, ஆரம்பித்தார். “மொழிக்கு இரண்டு சந்திரன் உண்டு அதாவது மொழியின் மக்களின் ஒன்றுபடுத்தி ஒற்றுமையை உண்டாக்கமுடியும். பின்புபடுத்திப் பிரிவினையையும் உண்டாக்க முடியும். ஆகவே நம் நாட்டு மொழியைப் பிரச்சி உற்பத்தமாக நாம் எரிய ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இங்கியேயும் தமது உற்சாகத்தின் காரணமாக நாட்டைச் சிந்துவின்னப்படுத்தி விடும் படி நேரலாம்!”

நேருஜி எத்தனைய ஆபத்த நேரம் என்று எச்சரிக்கை செய்தாரோ அந்த ஆபத்து வந்து

விட்டதற்குதான் தாம் இங்ஙனவு நாம் போ வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று ராஜாஜி குறிப்பிட்டார்.

இதுமட்டும் அரிபயமா?

ஆகவே அந்திய மொழி எப்பதற்கு தான் அதை ஆட்சி மொழியாக ஏற்ற மறுக்கிறார்களே தவிர, அதற்குள்ள தகுதியையோ, உபயோகத்தையோ வாரும் குறைத்துச் சொல்லுகிறீர். அதை எங்காரும் ஓர் உண்மொழி என்று முடிவுக் கொள்கிறீர்கள்.

ஆகவேயத்தை அந்திய மொழி எங்கும், தமது நாட்டில் உண்வர்க்க “எங்களுக்கு இந்நிலும் அந்திய மொழி” என்கிறீர்கள். ஆகவே, ஆகவேயத்தை அந்திய மொழி என்று சொல்வது பொதுமே, வார் எந்த மொழியைக் கற்றுக்கொண்டு கிறுகிறுகின்றா, அது அவர்களுடைய மொழி.

நாம் எத்தனையோ அந்திய விஷயங்களை நமதாக்கிக் கொண்டுவிட்டோம். ரவீல்கள், தந்திரன், கிராமங்கள், ரேடியோக்கள் இவை வரவும் அந்திய நாட்டிலிருந்து வந்தவையானா? ஏன் இன்னும் எத்தனையோ விஷயங்களில் அந்திய நாட்டையே தமது விருக்கிலும் தமது திட்டங்கள் அந்திய உடன் உதவியை எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர். இன்னும் நாம் எம்மன்மெய்க் உதவு வதைத் தக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏன் தமது ஜனநாயக ஆட்சி முறையே அந்தியத்தானா? இவைகளை வேக்கார ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு ஆகவேயத்தை மட்டும் அந்திய மொழி என்று சொல்லி ஒதுக்கியது பொதுமே என்று.

தம் நாட்டில் வேறுவந்தி விட்ட அந்திய விஷயங்களை ஒங்கொன்றாக கிரக விட்டு எண்ணிக் காட்டியுவிடாது எப்பயினர் நம்ம சந்திரக் கிரகத்தில், ஒரு சந்திரிக்கு மேல்

இங்கொரு சங்கதி விழுந்தால் பெல் புளித்து எப்படி ஆனாலாம் செய்வார்களோ, அப்படி ஆனாலாம் செய்தார்கள்.

அங்கதையக் கூட்டத்தில் ராஜாஜி மத்தொரு சந்தேகத்தையும் தீர்க்கினார். "எவர் ஆங்கிலத்தைத் தெரிவ பாணையாகக் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர். ஆங்கிலத்தில் இத்தி கூட நம் தெரிவ பாணை அருடியது. ஆகவே, நான் கூட தெங்கும் ஆங்கிலத்தை ஆட்சி மொழியாக்குவதென்பதுதான்."

அன்று கமார் ஒரு மணி நேரத் துக்கு மேல் இத்த ஆட்சி மொழி செய்ந்தமைய ராஜாஜி உணர்ச்சி வரப்பட்டுப் பேசினார். அந்தப் பேச்சின் இடைவிடையே சிவப்பும் கைதட்டையும் மண்டபத்தை அறிக் கடித்தது.

அங்கதையப் பேச்சைக் கேட்ட பின்னர், சூப்பிரகீரண விழாவாக விருத்த தெனியும், உற்சாகமும் வங்க மக்கள் பெற்றனர்.

வங்கத்தின் சொருபம்

மேதாந்தாய், அதாவது மாரிச் சர் தேஜி தாய் மகாதாடு சற்றுக் கடுமையாக இருந்தது. வங்க மக் களின் பூரண சொருபத்தை அன்று தாய் காண முடிந்தது.

அன்று காலை எட்டமர் மணிக்கு மகாதாட்டுப் பிரதிநிதிகளின் கூட் டம் ஏற்பாடு செய்வப்பட்டிருந் தது. மாவை மகாதாட்டியும் என் கொண்ட தீர்மானங்கள் கொண்டு வர வேண்டும் என்று தீர்மானிப்ப தற்காக அக் கூட்டம் ஏற்பாடு செய்வப்பட்டிருந்தது.

ஆனால் இதில் விசேஷம் என் னவென்றால், மகாதாட்டுக்கு வந் திருந்த ஒவ்வொரு பிரதிநிதியும் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருந் தார். ஆனால் மகாதாட்டைச் சேர்ந்த வரவேற்புக் கமிட்டியா னார்களே தீண்ட வாதவிவாதங்களுக் குப் பிறகு கமார் பத்து தீர்மானங் கள் உருவாக்கவைத்திருந்தார்கள். இத்த தீர்மானங்களிற் பிரதிநி திகள் எதற்கு கேட்டு அங்கீகரிப்ப தற்கு முன்பு அவர்களின் ஒவ் வொரு தீர்மானம் கொண்டு வந்த கொடுத்துத் தங்கள் தீர்மானங் களை வற்புறுத்த ஆரம்பித்து விட் டார்கள். இத்த தீர்மானங்களி லுள்ள எவ்வா அம்சங்களும் ஏற் கொள்வே தயாரிக்கப்பட்டுள்ள தீர் மானங்களில் பொறித்து விடக்கண் டது என்று அவர்களுக்கு உணர்ந்து வந்திருக்க போதும் போதும் என் னுமி விட்டது.

இப்படி ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த

சகலத்தாலுள்ள தென்கித்திய சங்கங்கள். ஸ்ரீமன் லி. எம். சங்கரலி அவர்கள் தலைமையில் ராஜாஜிக்கு அமோக வரவேற்பு அளித்த எட்டமன் சங்கத்தை இவரே ஏதாமை. இரண்டாவது படத்தில் நின்று கொண்டு போகப்பெற்றவர் ஸ்ரீ லி. எம். சங்கரலி.

உள்ளி விதிகள் ஆய்வி: 120, அரங்கம் அல்ல விதி, மதராசு-1
இரண்டுக்கு கோல் எண்ணுடன்: 80 ரூபிள் மட்டும், 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

கலைமகள் புதிய வெளியீடுகள்

சுருக நாவல்

முள்ளேலி: பி. எம். கண்ணன் ... ரூ. 4.00

படித்த பருவம் போல் குடும்பத்தை விட்டு வெளியே சென்று வாழும் போது தெரிந்த சமூகங்களையும் அவற்றை அவன் சமாளிக்கும் அமைதியையும் 'சுருக' எடுத்துக் கொள்ளும் நாவல்.

சரித்திர நாவல்

சம்ராட் அசோகன்: பாலசுந்தரம் அசோகன் ... ரூ. 4.00

அசோகன் கொல்ல அவன் சிறந்தவனையும் பொருத்த பிட்டுத் தலைவரும் சரி சொல்லுகிறான். அசோகன் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட, கவிதை நாட்டு இளவரசி அசோகன் மனத்தில் மாறுதலை ஏற்படுத்துகிறான். காதலும் கிராமம் இன்றாத அற்புத நாவல். 'சுருக' மொழி பெயர்த்தது.

கதை நாவல்

மாப்பிள்ளை ஆல்பம்: பி. மணலிங்க சாஸ்திரி ... ரூ. 2.50

நல்ல தோகைக்கு மாப்பிள்ளை வருகிறார் என்றும் பொன்னுக்குக் கொண்டாட்டம்: மாமனாளுக்குத் தின்பாட்டம். விட்டில் பட்டாசு வெடிக்கும்: மத்தாப்பு ஒலிக்கும். இன்னும் பனிகோலையென்றும் தின்பும், இத்தப் பிள்ளைகளில் அமைந்த நகைச்சுவை நதும்பும் நிறு கதைகள்.

கலைமகள் காரியாலயம் :: சென்னை-4

ரத்தில் உள்வாங்கிக் கேட்டுப் பயனடைய வேண்டும்" என்று.

இதைக் கூறியதும் சபையில் எழுந்த கர கோஷம் கொட்டக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு மேலே சென்றது!

ஆனால், ராஜாஜிக்கு அங்கு கூடி விருந்த தமிழ் மக்களின் பெருந்தொகையே மனத்தில் மோலோங்கி விருந்தது போலும். தமிழ் நாட்டை விட்டு ஆயிரம் கைமக்களுக்கு அப்பால் இந்தனை பேர்கள் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தால் அவர் உள்ளத்தில் அந்தக் கணம் நிலவியது. அந்த எண்ணத்தை அப்படியே ராஜாஜி எடுத்த எடுப்பிலேயே வெளிவிட்டு விட்டார்.

"இத்தனை தமிழ் மக்கள் கல்கத்தாவில் இருப்பதைப் பார்த்து எதைக்கு அச்சமாகக்கூட இருக்கிறது. இத்தனை பேர்களோ தமிழ் நாட்டை விட்டு இங்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அதே சமயம் உங்களை வெல்லாம் ஏற்று அன்புடன் பாராட்டி வரும் வங்காளிகளையும் பாராட்ட வேண்டும். வங்காளிகளுக்கு நியாயமாக உரிய உணவையும் நீங்கள் பரிசீலிக்கொண்டு வருகிறீர்கள். கல்கத்தா ஏற்கெனவே ஐசு நெருக்கமான நகரம். இதில் நீங்கள் வேறு வந்து சேர்ந்து கல்கத்தாவாசிகளுக்கு நியாயமாக உரிய இடத்தை அடைத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். பண விலையத்திலும், மாதந்தோறும் செலவாகப்படுவாடாமலும் வங்காளிகளுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டிய பணத்தில் ஒரு பகுதியை நீங்கள் பெற்று வருகிறீர்கள். இவற்றை வெல்லாம் பார்த்துப்போது, வங்காளிகளின் அன்புக்கு நீங்கள் எவ்வளவு தூரம் பார்த்திரச் சொகி வருகிறீர்கள் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அவர்கள் விருத்தோம்பியப் பாராட்டத் தோன்றுகிறது."

மேற்கண்ட விஷயத்தை ராஜாஜி பெரி வந்த போது சபையிலிருந்து ஒரு வங்காளி, "தமிழர்கள் எங்கள் உணவையும் பரிசீலித்து கொள்வதைப் பற்றி நாங்கள் சிறிதும் கவலைப்படவில்லை! மகிழ்ச்சியுடனேயே அளிக்கும்போது!" என்று.

வங்காளிகளின் பண்பாடு அந்நம் நம்முடனுக்குப் பற்றி ராஜாஜி அந்தப் பாராட்டி விட்டு மேலும் தொடர்ந்தார்:

"இதைப் பார்க்கும்போது, பாரத நாடு முழுவதும் மக்கள் ஒரே மாதிரிதான் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிவீரோம். நம் விட்டு விருத்தானிகள் வந்து விட்டால், அவர்களுக்கு நாம் சாதாரணமாகச் சாப்பிடுவதை விட நல்ல சாப்பாடாகப் போடுகிறோம். நம் வீட்டில், நல்ல இடமாகப் பார்த்து

அவர்கள் புழக்க ஒதுக்குகிறோம். இதைப் பண்பாடு தம் நாட்டில் நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிறது; இனிமும் இருக்கும்!" என்று ராஜாஜி.

மேற்கண்ட விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டு விட்டு ராஜாஜி மக்கள் மனத்தில் மோலோங்கிவிருக்கும் ஆட்சிமொழி விஷயத்திற்கு வந்தார். பூர்வீகத்தைப் பற்றிச் குறிப்பிடும் போது ராஜாஜி எப்போதும் விட வேகம் நினைந்த குரலில் பேசினார்.

இந்தி ஆட்சிமொழியாவதில் உள்ள கஷ்டம் களை "இத்தனை கூறினார். "இந்தி போதிய அளவு வளமாக பாஷை என்று நாம் சொல்ல வில்லை. இந்தி மொழியாளர்களின் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அதை ஆட்சி மொழியாகச் செய்வதற்குரிய திருதி பெறுவதற்கான வேறு வேகமாக விஷ்ணுவைச் சொற்களை இந்தியில் மொழி பெயர்க்க முயன்று வருகிறார்கள்.

"அகத்துடன் மேலுக்கு விஷ்ணுவை விஷ்ணுவின் வெய்யாம் இத்தியில் மொழி பெயர்க்கும் படிக்க வேண்டியிருக்கும். இப்படிப் படித்து நாம் என்ன முயன்றோ முடியும்?

"இந்தியில் வரக்கூடிய புத்தகங்கள் எல்லாம், நாம் அதில் பெய்து வைக்கும் விஷயங்கள் தனிர புத்தகம் ஒன்றும் இராது. ஆனால் ஆங்கிலத்திலோ, நான்கு நூல்கள் புதிது புதிதாக விருத்தான விஷயங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன! இந்த அனுபவம் புத்தகத்தில் நாம் இந்த விருத்தான விஷயத்தை இந்தியில் படித்து என்ன பயன் அடைய முடியும்?

"இந்தியில் அது விருத்தானத்தைப் பற்றிப் படித்து இந்திய விருத்தானி ஒரு அனுபவம் செவ்வத் தொடங்கினால், அந்த நூலுக்கு வெளியில் பறந்து வெடிப்பதற்குப் பதில் அவரது விருத்தான ஆராய்ச்சிக் கூடத்தி வேலை அது செய்கிறதுமே!" என்று.

அப்போது சபையில் எழுந்த "அடித்துச் சிரிப்பு" அனுகூலங்கள் சத்தத்தையே நினைவூட்டியது!

"ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழியாகவிருக்க ஒப்புக் கொண்டால் அது நம்மை ஆட்சி புரியத் தொடங்குகிறோம் என்று சிலர் பயப்படுகிறார்கள். ஆனால் ஆங்கிலம் நம்மை ஆதும் பாஷையாக இராது. அது நம்முடைய சேவகர்களில் சிறந்தவ சேவகராக இருக்கும். ராஜாஜிஸ்டைப் பிரதான சேவகன் அவன் காரங்களுடன் விளங்கலாம். எனிடும் அவன் சேவகத்தான். தன் படிப்பாக வறியும் செய்வும் சேவகத்தான். அதற்குமேல் ஆங்கிலத்துக்கு அந்தத்து அளிக்க வாரும் சிறும்ப வில்லை!" என்று ராஜாஜி. (தொடரும்)

வீரலரி மாதக் கிறுக்கத்தைப் போட்டியில் நூறு ரூபாய் பரிசு பெற்ற

‘மஞ்சளா’

என்னும் கதை புத்தாண்டு மலரில் பிரசுரமாகிறது.

பரிசு பெற்றவர்: ஸ்ரீமதி சாஜேஷ்வரி பத்மநாபன் "அருத்தமா"

31, தொழில்பாடி ரோட், வேலூர்.

பல்

முளைக்கும்போது உண்டாகும் உபாதைகள் குடல்வலி, வாயு, வயிற்றுக்கோளாறுகள்

கஸரமிக்ஸ்

க்ரைப் மிக்சர்

கொடுங்கள்

கஸரமிக்ஸ் உங்கள் குழந்தையின் குடல்வலி, வாயு, இதர வயிற்றுக் கோளாறுகள் முதலியவைகளுக்கு துரித தீவரமாக மனக்கிடை உடனடி குழந்தையை ஆரோக்கியமாக்கியுள்ள புகாரிப்பட்டமும் நுஞ்சல் செய்வித்து குழந்தைக்கு கஸரமிக்ஸ் கொடுங்கள்

கஸரமிக்ஸ்

க்ரைப் மிக்சர்

உங்கள் குழந்தையை

ஆரோக்கியமாக இருக்கச் செய்கிறது.

இந்தியாவில் ஏராளமான சீட்டுக் கட்டுகள்

தயாரிப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் ஏற்ற
பற்பல ரகங்கள் வசிகரமான அளவில்த
முகவர்களில் கிடைக்கும்

விதப்பின் விவரங்களுக்கு எழுதவும்

THE POPULAR FINE ART LITHO WORKS, Tandoor Road, BOMBAY-7

எழுத்துகள்: வி. சி. நாராயணன் கம்பி ரெகி. 2/622, தண்டூர் ரோடு, போம்பே - 1

பாலுளேஸ்ரி பெனிபிட் சிட்டி பண்டு (கிராமிய)லிட்..

(ரிபுபிளிகன்)

"வினா வினாசு" 17-A, எம்.என். - மாதாபகா என்.என்.

(கிழக்கு எந்திரில் துரிதவ வசிகரமான வசிகரமான)

பம்பாய் - 22

கி.சி. 1940-41

மேல்கட், மேல்கட் ரூ. 4750

மேல்கட் மேல்கட் ரூ. 10-4-68

--- முதல் முதல் ரூ. 13-4-68

25
மாநிலங்கள்

குறுகிய கால வசிகர சீட்டுகள்
2-வது குறுகிய கால வசிகர
1968 மேல்கட் மேல்கட் ரூ. 4750

25
அகத்தியர்கள்

வகுப்பு	மாநில சீட்டா	சீட்டுத் தொகை	வகுப்பு	மாநில சீட்டா	சீட்டுத் தொகை
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	G	ரூ. 30/-	ரூ. 500/-
H	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	H	ரூ. 16/-	ரூ. 375/-
F	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-			

50 மாநிலங்கள்	தீவிர வசிகர சீட்டுகள் மேல்கட் ரூ. 4750		50 அகத்தியர்கள்
வகுப்பு	மாநில சீட்டா	முதல்தரம்	முதல்தர தங்குப்பு
A	ரூ. 100/-	ரூ. 5,000	ரூ. 500/-
B	ரூ. 50/-	ரூ. 2,000	ரூ. 250/-
D	ரூ. 20/-	ரூ. 1,000	ரூ. 100/-

விவரம் தெரிவிக்க எழுதிக் கேட்பவர்களுக்கு வசிகர விதிகள் இவ்வகையில் அனுப்பிய
படியும், சீட்டின் அகத்தியர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பங்குடன் சேர்த்து

மேல்கட் ரூ. 4750 (மேல்கட் ரூ. 4750)

(மேல்கட் உத்தரவுப்படி) ஏம். வி. க. ரெகிஸ்டிரார், ம.கே.ஜி. கட்டிடம்

மேல்கட் ரூ. 4750 முதல் ரூ. 11 மலிவை; மேல்கட் ரூ. 4750 முதல் ரூ. 1 மலிவை

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத்தேவை

தலைமை ஆபீஸ்: 2, தண்டூர் ரோடு, திருவாரூர் மேல்கட்-5. மேல்கட் ரூ. 4750 முதல் ரூ. 11 மலிவை; மேல்கட் ரூ. 4750 முதல் ரூ. 1 மலிவை. மேல்கட் ரூ. 4750 முதல் ரூ. 1 மலிவை. மேல்கட் ரூ. 4750 முதல் ரூ. 1 மலிவை.

திருவள்ளு கதைப் போக்கையும் பிரமிக்க வைக்கும் திருச்செல்வையும் கொண்ட நிரைக் கவையா விருந்தாக, "அவரை விட்டுச் சென்ற வசுப்பியின் நிலை என்ன? தேடித் தந்ததா? அந்நாள் வசுப்பியைக் கண்டு பிடித்ததா? மதிமயக்கமேற்பட்ட ரவியின் முடிவு என்ன? வாயையும் வென்றித் திரையில் காண்க" என்று குறிப்புக் கொடுப்பதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. துவ கண்ணாடிப் பாத்திரத்தில் வைத்தப்பட்ட நீரையே போல், நிரைக் கதையில், ஆரம்பமும் முடிவும் இப்போதெல்லாம் அனைவரும் ஏற்கனவே அறிந்ததாகத்தானே இருக்கின்றன?

ஒரு குழந்தை நன் கலையில் ஓர் அநிசெப் பொருள் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அதைப்

தாட்டில் எடுக்கப்பட்டு வெளியாகும் படங்கள் மாதிரிப் பழைய கலியுகேயே சென்று கொண்டிருப்பதன் காரணம் புலனாக விள்கை, பணத்தைக் கொட்டிப் படத்தை எடுக்கிறார்கள். அது பணம் கொடுத்துப் பாரிப்பயர்செய்க்குத் திருப்பிவை உண்டு பண்ண வேண்டு மல்லவா? அதையும் படாதிபதிகள் தெரிது வாசிக்க வேண்டும்.

மொட்டைசெய்தார் சித்ரா அனீக்கும் "விட்டுக்கு வந்த வரவசுப்பி" பார்த்தபொது தான் எனக்கு மெற்கூறிய சித்திரங்கள் தோன்றின.

இந்தப் படத்தில் பிர தான நடிப்பு, கதாநாயகன் என். டி. ராம ராஜ்; அருமைவாக நடிக்கும் ஆதற்கு வாய்த்தவர்; பண படங்களில் மிகவும் நன்றும் கடித்திருக்கிறார்.

கண்ணதான் சிறந்த கவசமானாலும் அத லுடைய சிறப்பு கதை நடைபிழை இழைக்கும் முறைபிழ்தானே இருக்கிறது!

"விட்டுக்கு வந்த வரவசுப்பி" சாதாரணமாக எல்லோரும் எதிர்பார்க்கும் முடிவாக கொண்ட ஒரு சர்வ சாதாரணக் கதை, காத லும், கட்டிடமும், கடைசியில் கல்வாணமும் மிக மிகச் சாதாரணமான முறைபிழ்தான் தீர்வுபெற்றன.

தாயையும் தந்தையையும் இழந்து சிறுமி வசுப்பி அநாதையாதி. சித்தப்பா விட்டில் அவருடை வ அன்பையும் சித்தியின் கொடுமை.

விட்டுக்கு வந்த வரவசுப்பி

பார்த்த இன்னொரு குழந்தை அந்த மாநிலி பொருளுக்கு ஆணைப்படுவது போல் இருக்கிறது நம் படாதிபதிகளின் நிலை.

"ஒரு குறிப்பிட்ட அம்சத்தினால் ஒரு படம் வெற்றிபடத்து விட்டால், அதே அம் சத்தை, அடுத்த வரும் படங்களிலெவ்வாழ் நிச்சயமாகக் காணலாம். பொதுஜனங்கள் ரொக்யோரும் 'சூ'யில் தீவறு கொண்டு, "நாங்கள் இத்தக் காட்சியை ஏற்கனவே பார்த்தாகிவிட்டது" என்று கதறுகிற வகர யில் படாதிபதிகள் தீவந்த மாட்டார்கள் என்று தோன்றுகிறது.

எதிலும் புதுமையைக் காண விரும்பும் காலம் இது. தோட்டங்களில் செயல்படும் இனிப்புப் பண்டங்களில் பெயர்களைக் கூட மாற்றுகிறார்கள். மொட்டைசெய்தார்கள் வரும் வரும் புது புது மாடங்களில் வரும் புது மாடங்களில் வரும்

கின்றன. தந்தையாக கட்டப்படும் விடுவதில் தான் எத்தனை விடுவதன். எத்தனைப் புதுமை களில் எத்தனை புது மொத்தர்கள். ஆனால் வாரி செய்த பாவமொ தேசியவிலும். நம்

வையும் துணையாகக் கொண்டு வளர்கிறுக் கசுப்பி பரும் துன்பங்களை அறிந்த அவன் பாட்டனார் அவர்களைத் தம்மிடம் அழைத்துச் சென்று பரிசொரும பண்ணொரும வளர்க்கிறார். அவர் இறந்ததும் வசுப்பி மீண்டும் சித்தப்பா விட்டுக்கே வந்து ரேகினான். சித் தப்பாவின பெண் காதலியாவினையைப் பெண் பார்த்த வந்தவர்கள் அவரை அடைந்ததன் கதை கண்டு வெறுத்து வசுப்பியின் பண்பையும் பதவியையும் கொண்டாடுகின்றனர். இதையும் வசுப்பி விட்டடைவிட்டு அப்பொழுதே வெளிப்பெற்றப் படுகினான்.

தன் தோற்றமும் குக்கும் விழியும் கொண்ட ஒருவ வசுப்பியின் பாகத்தை

ஏற்றிடுக்கினார். சித்தியின் விட்டை விட்டு வெளியேறி எதிரிடுத்து திருப்பதி மீது விக் ஒரு பாசறையின் மீது ஏறி விழுந்த உயிர் துறக்க

தீவந்தபிழாலும், சிறகு பணக்காரர் விட்டுக் குழந்தையின் குறக்கிப்பினால் அந்த முயற்சி தடைப்பட்டு அந்தப் பணக்காரக் குடும் பத்துடன் ஒன்றித் கொண்டபொதும், நந்த

கார்த்தன்

கைத்தில் மலர் செய்த காட்சியினால் ஜூனியின் முகப்பாவங்களும் நடிப்பும் நன்றாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக அவருடைய 'மெக்ஸ்', ஆடல் ஆரணங்கள், இவ்வாறாய் படாத உத்தக் ஆவணம் கடிப்பின் ஏனெனும் நினைவு நன்றாக எடுத்துக் காட்டப் போதுமானவைவா இருக்கின்றன. சித்தப்பா விட்டிய அவர் இருந்த போது மிக மிகப் பொருத்தமாக அக்கிட்டிக் குழந்தை உடனடிமையை வாய் விட்டுக் கூறினது.

பாத்திரத்துக்கு ஏற்ற உடை, கீழ், குழந்தை, காழ்க்கை முதலானவைகளினால் அவரும் செதுத்தவிக்வி பெருஞ் நடிப்பு, நடிப்பவர்கள் எல்லாவும் நன்றாக நடித்தாலும் படம் வெற்றிபெடும் முடியுமா?

இவர் அமெரிக்கா குழுவினர், முன்பு ஒரு சமயம் "ஸ்ரீ கங்கா" நாடகம் நடத்தினார். அந்நேரம்—வேடம்—கிருத்தனாக நடித்தவர் மிகையான எருக்க கிருப்பவிக்வி; அதனால் வேடனாக வந்தபோதும் கிருத்தனாக வந்தபோதும் அவருக்குச் சிரமம் இருக்க விக்வி. ஆனால் வேடனாக வந்த நினைப்பு கைத்தில் வகவிக்விமக்கு ஆறுமுகம் கொண்டு காட்சியளித்தபோது ஒரு மூத்தவிக்வி மட்டுமே மிகை இருந்து அவரைப் பறி வாக வித் திருத்தவிக்வி அவர் அந்த வேடமூக்குக் கெட்டத ரவிக்விவிக்வி வரவாகும் பிரமாதமா இருத்தது?

ஜூனியின் சித்தப்பாவாக வரும் வி. கை. ஆர். ஆஞ்சனையனவிக்வி நடிப்பு மிகவும் இயல்பாக அமைத்திருக்கிறது.

பணக்கார விட்டுப் புதல்வன் ரவிக்வி வரும் எம். டி. ராமராவ் இந்தப் படத்தில் கதாநாயகனாக வத்தும் அவருக்கு எடுத்த எடுப்புகெயே ஜூனியைக் கண்டு மயக்க மூறுவதைத் தவிர வேறு வேகெயெவிக்வி.

அவருடைய நடிப்பு சோபிக்கும்படியான காட்சியே இந்தப் படத்தில் வரவிக்வி. நந்த கைத்தில் மலர் செய்யும் ஜூனியைக் கண்டு பாடுவதும் சித்தொருவரும் மிகச் சாதாரணமா இருக்கின்றன. ஆனால் அவரைக் கண்டதும் நடுக்கத்துடன் ஜூனிய மருண்டு குறுகு நன்றாகிருக்கிறது.

ரவிக்வி கைத்தனாக் கொண்டு கொண் தினைத் தாகெய் வெண்விக்வி நடனம் பவ்வுறும்; அந்த நடனம் அபரிமிமெய்வி.

இதேமாதிரி இப் படத்தில் இவ்ளும் விவ பவ்வுறக்கள் வருகின்றன. அவற்றுக் கொக்கெய் கொண்கெய் உத்துக்கெயொரு சேர்த்த வரும் எ. வி. சிரோஜாவிக்வி நடுக் தெரு நாட்டியம் ஒன்று. இரு முடாகெய் இவ்வகெய் பவ்வுற ஒரு பெண்மணி நடன மாடுவதாகக் காட்டப்படுகிறது. நடனக் கிணை இப்படியெவ்வகாம் இழித்துக் காட்ட அதக் கிண செய்த நவறுதாம் எவ்வ? எ. வி. சிரோஜாவிக்வி நடனத்திறமை இப் படியப் பாடுவது மிகவும் வருத்தத் தக்கது. முண்வகிக்வி வரும் நடிப்பவா—அவர் தாம் குறைத்த நடனக் கிண ஆடாமக் இருப்பது, கிணக்குச் செய்யும் சேவை வாகும்?

இந்தப் படத்தில் பாடககெய் குறிவனும் கைமனதாணும் இவற்றி் பிருக்கெய்விக்வி. கைமம் வறுநிவகர் உதவகுமார் பட்டத்தை உடரக் கெய்தவர் பி. எம். செட்டி.

காத்தியாரிவிக்விவாக வரும் கெவகார் ஜானகி மானிக்வி எவ்ளும் போக்கெயொரு ஓடி விரு வதாக்கெய் பிறகு அவர் தெருவிக்வி நாட்டிய மாடுவதாகவும் காட்டுவது மிகவும் பவ்வுக் குறைவாகிறது. அந்த நடனமும் பவ்வுற இவ்வகெய் சேர்த்ததுதாம்?

இத்தகைய காட்சிகெய் வெண்வாம் விட் கொழித்த நம் நாட்டிக் நகை மூறுவிக்வி படம் எருக்கும் எனம் வருமா?

அவ்வளவு சீக்களம்! ஒரு முறை தேய்த்தால்
கால்கேட் டெண்டல் கிரீம்
 85% கிருமிகளை ஒழிக்கிறது

சோத்தையும் அறிய தாளாறாமும ஏற்படாதும் கிருமிகள் அவை

மிகச் சிறந்த பாலுக்கு எப்பொழுதும் பயன்படுத்துங்கள்!

கால்கேட் தே பிரஷ்

805/34.83

**நீண்ட, அடர்ந்த
 ஒளிக்கூந்தலுக்கு**

இளமையில் ஒளியும் அடர்வு தரவேண்டும்
 ஒரு கூந்தலுக்கு கால்கேட் பெர்ஸ்யூட்
 கால்டர் ஹேர் ஆயில் தடவுங்கள். கூந்த
 லின் இயற்கை அழகை அது எடுத்துக் காட்டி
 எப்பொழுதும் தரவேண்டும்.

எக்காளமி வரவரை
 வாங்கி பாருங்கள்
 மிகவும் படுத்தும்.

**கால்கேட்
 ஸ்பிரியும்டு காஸ்டர்
 ஹேர் ஆயில்**

805/34.83

மாஸ்கோவில்

1
மாழமியில் இருக்கும் பொது
வானத்தில் பறந்து வந்த
செயற்கைக் கிரகத்தில்
பொத்திக் கொண்டு.....

2
...மாஸ்கோவில் குதித்தான்.

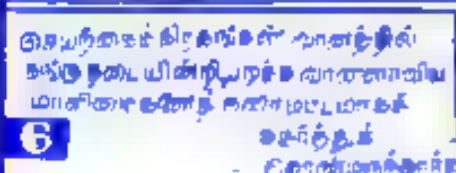
3
இளைஞன் நடமாடுவதும்
மாந்தது விபத்து நிகழ்ந்த...

4
...வெகு செயற்கைக் கிரகம் என்னோடு மாறி விழுந்தது!

5
விபத்தைத் தடுக்க ஓரளவும்
கவனிக்குவதி நடக்கலானோன்!

6
செயற்கைக் கிரகங்கள் வானத்தில்
கொஞ்ச நடை யின்றியுறச்சுவானவானிய
மாஸ்கோவில் காணாமல் மாயாகக்
கொண்டது.

7
செயற்கைக் கிரகங்களை நயாரிப்பது
சுவாரஸ்யமாகிவிட்டது!

8
அவர்கள்
குடிசைக்குள் சென்று
மாந்தக் கிரகங்கள்
அவ்வாறு கிடைத்தது!
அவ்ரு நான்
கண்டதுமே!

நான்!

என்னை
என்னை

8
ஒருநாள் கூடையில் போட்டி கொண்டு
செய்ததைத் திரைப்படம் அறிவித்தனர்!

செய்ததைத் திரைப்படம்
பாடல்களையும் பாடித்
அறிவித்தனர் குழந்தைகள்!

9

செய்ததைத் திரைப்படத்தில் எங்கள் இதை
தான் அழைப்பிடுகிற அந்த பெயரைத்
தான் அழைப்பிடுகிற அந்த பெயரைத்.

11

ஒருநாள் ஒருநாள் காணவில்லை!

10
அவர்கள் ஒருநாள் நடந்து செல்லையில்
ஒருநாள் நடந்து செல்லையில் காணவில்லை!

செய்ததைத் திரைப்படத்தில் தான் அழைப்பிடுகிற அந்த பெயரைத்.

12
ரண்டித்தலைவர்களைத் தந்தது தான் அவர்கள்
சிந்தனைகளைத் தந்தது ஒரு மாதத்திற்கு
தான் அவர்கள். என்னை அந்த மாதத்திற்கு
அவர்கள் அவர்களைத் தந்தது தான்!

என்னை
என்னை

13
என்னை அழைப்பிடுகிற அந்த பெயரைத்
அந்த பெயரைத் அந்த பெயரைத் அந்த பெயரைத்
அந்த பெயரைத் அந்த பெயரைத் அந்த பெயரைத்

தரத்திற்கும்
உறுதிக்கும்
நிகரற்றது

ஹத்திபாயின்

ஸ்டீடியின் லைஸ் ஸ்டீல்
பாத்திரங்கள்

எப்பொழுதும் பிரகாசத்துடன் நீடித்து ஒழைப்பவை!

ஹத்திபாய் துளசிதாஸ் & சன்ஸ்

122, கௌண்டர் சாலை, பம்பாய் 2.

பாலைவனம்

தெய்வம் எங்கே இருக்கிறது?

விளக்கு

உமாமகோத்த

படத்தை உற்றுப் பார்க்கப் பார்க்கத் தனிகாசலத்தின் உற்பனைகள் எம்

கெல்லாமோ

தம்மா

பிஞ்சு

படம்

தெய்வ

கொண்

உமா

படத்தை

காசல

வந்து

செய்து, குடியியலுக்கு உதவி செய்து கொடுப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கொண்டு திட்டமிட்டு செயல்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு செயல்படுத்தும் போது, குடியியலுக்கு உதவி செய்து கொடுப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கொண்டு திட்டமிட்டு செயல்படுத்த வேண்டும்.

உமாவுக்குப் பார
தீயின் மூகு உள்
பாடும் நிரைவுக்கு
வந்தது.

“அநீதாசிய
காரியமே,
அநீதாசிய தாய்
மடியேன்
சுதா! சுதா!
சுதா!”

விட்டு விட்டு, அவர்
பின்பு கருட்டி விதித்த
பொருள்கள் தெரிந்த
வகையில் நுகறிப்படி
இரண்டு பெண்களா
ய் வாழலாக; மற்
வும், ஒன்று அறிய;
மீண்டும் பொருள்
படம். அதற்கான திரு
தெய்வங்களைப்
பள்ளிகள் இவை மா

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

வும் கொண்டு தமக்கு வழிகாட்டுகிறார்! வள்ளுவர் குறியையும் இந்தப் படத்தை யும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்!"

"அருமை, அருமை, அருமை!" என்று தன் பரிசாசனத்தைத் தொடர்ந்தான் தணிகாசலம். "முருகனுடைய காதல் கல்யாணத்துக்கு வஞ்சகவரையா வக்காவதது வாய்க்கச் சொல்லியுப்? தான் இந்தப் புதிய ஆராய்ச்சிக்கு உனக்கு என்ன பரிசு கொடுப்பது!"

"விசைபாட தான் வரவில்லை; படத்தை நீங்கள் என் பரிசாக எடுத்துக் கொண்டால் போதும்; எடுத்துக் கொண்டு என்ரு விடுதலை தாரங்கள்" என்று வெருக்கென்று பேசினான் உமா.

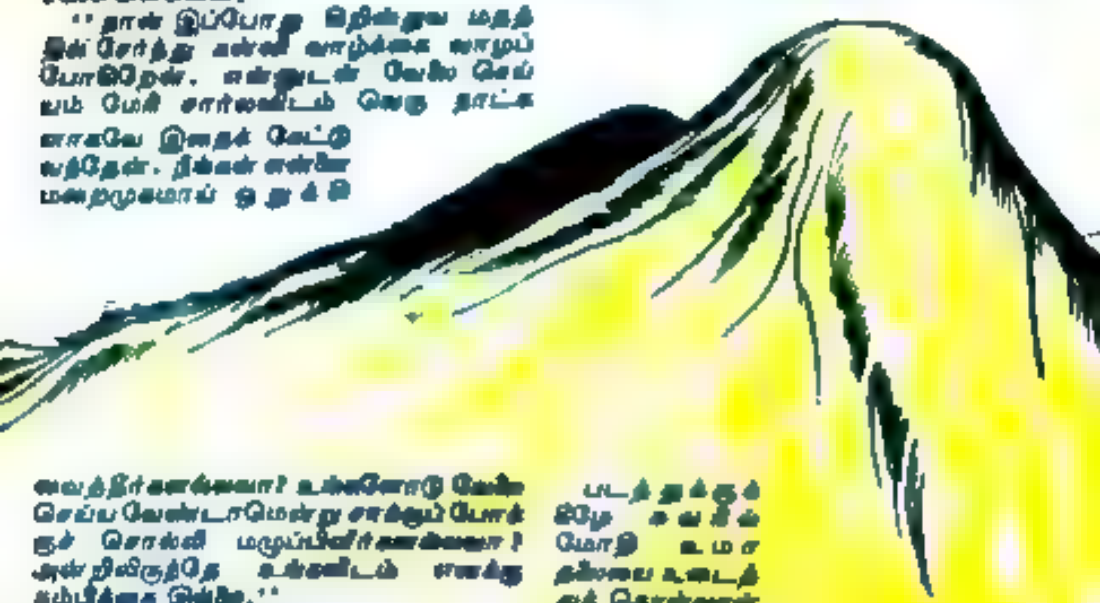
"விடுதலையா?—யார் உன்னை இப் போது எட்டிப் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள்?" என்றான் தணிகாசலம்.

உமா அவன் எழுதுகிற நூற்காவிலில் வந்து உட்காரத்தான். தணிகாசலம் பிரம்பு நூற்காவிலில் சாய்த்தான். உமா வுக்கு அவன் கேட்ட கேள்விகள் எளிதானவை.

"தான் இப்போது நெரிந்துவ மதத்தில் சேர்ந்து கன்னி வாழ்க்கை வாழப் போகிறேன். என்னுடன் வேலை செய்வம் மேலி சாரலாட்டம் வெகு தாடக னாகவே இதைக் கேட்டு வந்தேன். நீங்கள் என்னை மனமுமொய் ஒதுக்கி

அத்தவாகளாண்டு அழைத்துக்கொண்டு வந்து இங்கு தன்னிருக்கன். உங்களுக்கு என்னிடம் வேண்டா வெறும்பு; சொந்த ரதத்தம்மாளுக்குத் திராக் கசப்பு."

அதற்கு மேல் உமாவின் உன்னம் உடைந்தே போய் விட்டது. அவன் பேச முடியாமல் கேலிக்கேலி அழுதான். சொந்தரத்தம்மாவின் கூரிய சொல் லம்புகள் அவனிடம் நிரும்பவும் முரீதத் தெழுந்தன போதும். "ஜயோ, அம்மா!" என்று கூலிக் கொண்டே தன் நாயாசின் படத்தில் மீது போய் போதிக் கொண்டான். "என்னை எதற்காக அம்மா பெத்தெடுத்தாய்? நீ போகும் போது என்னை அழைத்துக் கொண்டு போகிறுக்கக்கடாதா? பூமிக்குப் பாரமாய் என்னை ஏன் விட்டுப் போனாய்?—என்ருக் பாருக்கு என்ன தன்மை? அம்மா, தான் துரோகியாய்? தான் கெளரீக்குத் துரோகம் செய் வேனும்! இவர் குழந்தைகளுக்குத் துரோகம் செய்வேனும்! இவருக்கே துரோகம் செய்வேனும்."

வைத்திருக்கவவா? உன்னோடு வேலை செய்வ வேண்டாமென்று சாக்குப்போக்குச் சொல்லி மழுப்பினீர்களவவா? அன்றிலிருந்தே உங்கனிடம் என்ரு தம்பிக்கை இல்லை."

உமாவின் குரலில் இருந்த உறுதியைக் கண்ட தணிகாசலம் பதறிப்போய் விட்டான். அவனுடைய சொல்லும் செய லும் நேருக்கு மாறானவை என்பதும் அவனுக்கு விளங்காமல் இல்லை. "நெரிந்துவ மதத்தில் சேரப் போகிறவன் முருக வின் பெருமைகளை விளக்குவானேன்? முருகன் படத்தைக் கொடுத்து விட்டுப் போயானேன்?"

உமா உறியான்: "நீங்கள் என்னை வேண்டுமென்றே வெறுக்கத் தொடக்கி விட்டீர்கள். அக்கறக்குக் கூட நீங்கள் என்னை எழுதுவதற்குக் கூப்பிடுகிறீர்.

படத்துக்குக் கீழே வைக்க வேண்டு உமா தன்னை உடைத்துக் கொள்ளான் போல் தோன்றி யது. வெளியில்

அதடிக்குப் பின்னால் கெளரீயின் திரு னாயுடையை உமாவோ தணிகாசலமோ கவனிக்கவில்லை.

தணிகாசலம் உமாவை அதட்டி அவனைத் தேற்றப் பார்த்தான்.

"யார் இப்படி வெங்காயம் கொள் ளது?—இந்த விட்டில் யாராவது சொல்லி விருத்தாய் நீ வகுத்தப்படலாம். சொந்த ரதத்தம்மாள் ஆவிரம்சொல்லாரிகள்!"

"அருக்கன் தன்வரிகள்!" என்றான் உமா. "அவர்கள் மனத்தில் உன்னதை

உங்கள் எழுத்திலிருந்து என்னைப் பிரித்தது தெரியாதா? ஏன் இந்த வெளி வேஷம் போடுகிறீர்கள்? ஊர் உலகம் தூறும் என்று பயத்து கொண்டுதானே இத்தனை நாட்கள் என்னை உயிரோடு வதைத்தீர்கள்? தெரிவதைச் செய்து வந்தீர்கள்?"

வெளிப்படையாய்ச் சொல்லுகிறீர்கள். நீங்கள் அதையே நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் சொல்லுவதில்லை. நீங்கள் வீடு தேடி அலைத்த அலைச்சல்கள் எனக்குத் தெரியாதா? "இந்த அறைக்குள்ளே நுழைய வேண்டாம்" என்று என்னிடம் சொல்வதற்குத் துணிவு இல்லாமல் என்னையும் என் உயிரையும் பிரிப்பது போல்,

தணிவாசலம் அவனிடம் சென்று, "தயவுசெய்து உன் உணர்ச்சிகளை அடக்கிக் கொண்டு நிதானமாகப் பேசு" என்று மன்றாடினாள்.

"நிதானத்துக்கு தேரயில்லை: நான் என்னைக்காவது உங்கள் குடும்பத்துக்குத் துரோகம் செய்வேனென்று நினைத்தால், இப்போதே உங்கள் கைகளால் என் கழுத்தை நெரித்துக் கொன்று விடுங்கள். இல்லா விட்டால் இப்போதே கிறிஸ்து மதத்திற்கேர அறுமதி கொடுங்கள். ஏகநாதர் கருணை

உள்ளவர். மேலி மக்தலேனின் பாவத் தைக்கட மன்னித்து அவனுக்குக் காட்சி கொடுத்தார். நான் உன் னி யா ய் வாழ்ந்து, கல்விப் பணியில் என்னை மறக் கப் பார்க்கிறேன்."

"உன் வாய் சொல்வதை உன் மனம் சொல்வ விடிலேயே, உமா?"

"என் மனத்தை நீங்கள் என்ன கண்டு விட்டீர்கள்?"

"வந்து உட்கார்" என்று அவனிடம் நாற்காலியை இழுத்துப் போட்டுவிட்டு, "நான், உனக்கே வெளியில் சொல்வத் தெரியாத சில பலங்கரமான உண்மை களை இப்போது வெளியிடப் போகிறேன்: மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொள்" என்றான். உமா பெட்டியப் பாம்புபோல் அருகில் வந்து அடங்கி ஒடுங்கி உட்கார்ந்தாள். என்ன சொல் லப் போகிறானோ என்ற பயம் அவனுக்கு.

"உன் மனம் இந்த முருகன் படத்தில் உள்ள வன்னியின் உருவோடு ஒன்று, என் எழுத்தறையில் சுற்றப் போகிறது. நீ அங்கே உன் உடம்பு வருத்திக்கொண்டு கன்னி வாழ்வு வாழப் போகிறாய். எனக்கு எந்த மத்திடமும் வெறுப்பு இல்லை. மதங்களில் உயர்வு தாழ்வு சுறித்ததுத் தம்புட்டமடிக்கிறவர்கள், அத்தத் தம்புட்டத்தைக் சுற்றி நின்று விட்டு, எல்லா மதங்களும் சுற்றி நின்று அடிப்படை உண்மைகளில் நூற்றில் ஒரு பகுதியைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தார் களானால், உட்காயம் உயர்ந்த மனிதர் களாகி விடுவார்கள். அது வேறு விஷயம். ஆனால், இப்போதைக்கு உன் மனத்தில் ஏகநாதர் இல்லை; நான் இருக்கிறேன். நீ கன்னி வாழ்வு வாழப்

போவதில்லை; கன்னி வேஷம்தான் போடப் போகிறாய்!"

மருடியாகக் கட்டுண்ட, நாகம் போல் உட்கார்ந்திருந்தவன், இதைக் கேட்ட வுடன் தலையில் அடிப்பட்ட நாகம்போல் சிறிதான். "நான் வாழ்ந்தாலென்ன? வேஷம் போட்டாலென்ன? உங்களுக்கு என்னும் தொந்தரவு இனிக் கிடையா தல்லவா?" என்றான்.

"ஒரு துன்பத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக இன்னொரு துன்பத்தை விடுக்கு வாக்கக் கூடாது."

"அது என் இஷ்டம்."

"கொஞ்சம் பொறு: நான் உன்னிடம் மனம் திறந்து, ஒளிவு மறைவில்லா மல் சில கேள்விகள் கேட்கப் போகிறேன். வருஷக் கணக்கில் நாளும் நீயும் பழகி விட்டோம். என்னுடைய கேள்வி களுக்கு நீ நேரடியாகப் பதில் சொல்ல வேண்டும்."

மனேதத்துவப் புத்தகங்களைப் படித்த பிறகு, தான் படித்த மனே தத்துவங் களைப் பரிட்சை செய்து பார்ப்பதற்கு, தனிகாசலத்துக்குச் சரியான இடம் கிடைக்கவில்லை. உமாவை இப்போது ஒரு மனவிபாதிக்காரியாகவும், தன்னை மனேதத்துவ வைத்திய திபுனாகவும் மதித்துக் கொண்டான். அவன்கொண்டு வந்து பரிசுனித்த முருகன் படம் இப் போது சுந்திதமாக அவளை விபாதிக்க காரியாக்கி விட்டது.

புத்தகப் பூச்சியான டாக்டர், நொயாவியான உமாவிடம் தமது 'ஆய ரேஷனை'த் தொடங்கினார். கேள்விகள் கேட்டு மனத்திறுள்ள எண்ணங்களை வெளியில் கொண்டு வருவதுதானே, இந்த நாகன் முறை மனேதத்துவ வைத்தியம்?

"நீ என்னைக் காதலிக்கிறாய்?" என்று கேட்டார் டாக்டர்.

"மண்ணுங்கட்டி!" என்று அவனிடமிருந்து பதில் வந்தது.

டாக்டர் அயர்ந்து போனார்.

"இந்த மண்ணுங்கட்டி என்ற சொல் என்னுடைய வழக்குச் சொல்; என் னிடமிருந்து அதை நீ எனக்குத் தெரி யாமலே எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்; மண்ணுங்கட்டி போடாமல் எனக்குத் கதைகள் எழுத வராது."

"எல்லாத் துன்பங்களையும் உங்களுக்குத் தெரியாமல் உங்கனிடமிருந்து எனக்கு வந்ததுதான். நான் எதைவும் எடுத்துக் கொள்ள வில்லை."

"சரி! கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல். டாக்டரிடமும் வக்கீலிடமும் உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும், தெரியுமா?" என்று கேட்டான்.

கொள். கூனீனி வாழ்க்கை வாழ்வது வென்றதை துணிகளை உடுத்துக் கொள்வ தல்வ. வென்றை மனத்தைப் புடம் போட்டு உருவாக்குவது. தில்லியி னிருந்து திரும்பும்போது, கீதையி மலைச் சாரம் காட்டிய, பஞ்சவர்ணக்கிளி யாய்ப் பறக்கவேண்டுமென்றேயே, நீயா இந்த முடிவுக்கு வந்தாய்?"

சோகச் சித்திரமாக உட்கார்த்திருக் கும் உமா என்ற பேரழிவைய அவன்தன் இரு கரங்களாலும் வாரித்தூக்கி, சன் னல் வழியே, வேப்பமரக்கிளியில் பறக்க விட நினைத்தான். கூண்டுப் புருவாக அவன் மனம் துடித்த துடிப்பு அவனைச் சின்னப்பின்னமாகியது. "அவன் பஞ்ச வர்ணக் கிளியாக மாற மாட்டானா? அவனைத் தூக்கிப் பறக்கவிட மாட் டோமா? அவன் ஊரெங்கும் சுற்றி விட்டுத் திரைதோறும் திரும்பி வர மாட்டானா? ஏன் அவன் கிளியாய்ப் பறக்காமல் பெண்ணாய்ப் பிறந்தான்?"

"மாமா!" என்றுகூப்பிட்டான் உமா. தலைதூக்கிப்பார்த்தான் தணிகாசலம். "நான் உங்களைடம் ஒரு கேள்வி கேட்கலாமா?"

"என்ன கேள்வி?"

"நீங்கள் என்னிடம் கேட்டிருக்கீள், அதே கேள்வி!"

ரணசிவசைக்காச வந்த நோயாளி, மருத்துவரின் கையிலிருக்கும் கத்தியைப் பிடுங்கிக் கொண்டு, அவரையே குத்திக் கிழித்தால் எப்படியிருக்கும்?... எப்படி யிருக்கும்?

"போ! இங்கிருந்து போய் விடு! என்னை மறக்கும் வரையில் இங்கே திரும்பி வராது!" என்று அவன் சமூத

தைப் பிடித்து வெளியே தள்ளினான் தணிகாசலம். "தொலைந்து போ!" என்று அவனை அதையை விட்டு வெளி யேற்றினான்.

உமாவுக்குப் பிச்சுலம் கெளரியும் ஒன்றாக ஒழியதை அவன் காணவில்லை. மாடிப்படியின் திருப்பத்தில் உமாவும் கெளரியும் ஒன்றாகக் கட்டிக்கொண்டு அழுதது அவனுக்குத் தெரியாது. இங் வளவு நேரம் கெளரி அங்கே நின்றுதை உமாகூட அறியமாட்டான்.

கற்பனைக் களஞ்சியங்களைத் திறந்து விடும் அந்த எழுத்ததை அப்போது தணிகாசலத்தை அதுதா பத்தோடு நோக்கியது. அதுபவயிய்வாத வைத்தி யர், தம்முடைய அரைகுறை வைத்தி யத்தாய், நோயாளியையே தீர்த்துக் கட்டிவிட்ட மருத்துவக்கூடம் அது. வைத்தியர் உபயோகப்படுத்திய ரண சிவசைக் கத்தி இப்போது அவருக்கெதி ராகத் திரும்பியது. "வைத்தியரே! உம் முடைய மன நோயை முதலிக் கொள் றும்! ஏன் இப்படி அவனை ஏமாற்றப் பார்க்கிறீர்?"

"நீ என்னைக் காதலிக்கிறாய்?" என்று அவனிடம் கேட்ட கேள்விக்கு உமா பதிலளிக்க மறுத்து விட்டான். மறுத்த தோடுநின்றாலும் பாதசமிக்லை. "நீங்கள் என்னைக் காதலிக்கிறீர்களா?" என்று கேட்காமல் கேட்டுவிட்டத் சென்றிருக் கிருள். ஆதியும் அந்தமும் அற்ற கடவு ளின் சிரத்தையும் பாதங்களையும் தேடும் பக்தனைப் போல், தணிகாசலம் அந்தக் கேள்விக்குத் தன்விடமே பதில் தேடிக் கொண்டு தடுமாற்றினான்: "நான் உமா வைக் காதலிக்கிறேன்?"

அந்நியாயம் 31

கையடித்துக் கொடுத்தான்

உமா தில்லிக்குப் போயிருந்தபோது கூடத் தணிகாசலத்தை அவன் நினைவு இயவளவு அதிகமாக அரித்தெடுக்க வில்லை. ஒரே விட்டில் இருந்துகொண்டு, ஒரே வாயில் வழியாகத் தெருவுக்குள் போவதும், விட்டுக்குத் திரும்புவதுமாக நடந்து கொண்டு, முகத்துக்கு முகம் சந்திக்கும்போது கூடப் பேசாதுவாத நிலை ஒன்று ஏற்பட்டால் அவனுக்கு எப்படி யிருக்கும்? அவனுக்குத்தான் எப்படியிருக்கும்?

தொழிற்சாலைகளில் அவன் சிறு சிறு தவறுகள் செய்யத் தடைப்பட்டான். இயந்திர உருளைகளும், பற்றி எரியும் உயி நெருப்பும், சம்மட்டிச் சத்தமும் அவனை ஒன்றுகூடிக் கேலி செய்தன.

'அவன் கேட்ட கேள்விக்கு நீ என்ன பதில் சொல்வப் போகிருய்? பதில் சொல்வதற்குப் பவந்துகொண்டு தானே நீ அவனுக்குச் சிதைத்தண்டனை கொடுத்திருக்கிருய்?' என்று அகனை என்னி நனையாடின.

அவனும் மூட்போல் மனத்தை ஒரு நினைவில் நிறுத்தி எழுதவும் முடியவில்லை. எழுதிக் கிழித்த காகிதங்களால் குப்பைக் கூடை நீரம்பியதே தவிர, பத்திரிகை யின் பக்கங்கள் நீரம்பவில்லை. மேல் விட்டுக்கு உமா வந்து போவது நினைக் காளேனும். ஆனால், எப்படி வந்தான். எப்படிப் போனான் என்பது தணிகா சலத்துக்குத் தெரியாது. தன்னைப் பார்க்கவோ தன்னிடம் பேசவோ கூடா

வாமி

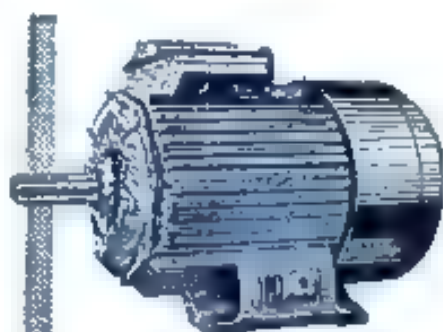
ஸ்டீக் &
லாகம்
பவுடர்

இலங்கையில் கிடைக்குமிடம்: AVRA Ltd., Colombo

செயல்பாடு விநியோகம் :- 41-72 கிட்டத்தட்ட "இலங்கை விநியோகம்"
செவ்வாய்க்கிழமைகளில் காலை 6-30 மணிக்கு 6-45 மணி

Motors
upto 200 H. P.

KIRLOSKAR
ELECTRIC CO.
LTD.
BANGALORE-2.

Sole Agents

MADRAS, BOMBAY,
CALCUTTA, NEW DELHI.

Telegrams : "KALIBRAND"

Telephone : 108

"காளி - பிராண்ட்"

எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்

000

தயாரிப்பவர்கள் :

காளி - பிராண்ட்

கும்பேஸ்வரர் சன்னதி, கும்பகோணம்

எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்

சாஸ்திர முறையில் விக்ரகங்கள் செய்வதில் புகழ் பெற்றவர்கள்
சத்திதமான விக்ரகங்களுக்கும் சத்த உதாரணத்திற்குக் கூட்டத்துக்கு செய்த தாய்மூலம்

ஏஜெண்ட்ஸ் : "சூக்மணி சூக்கர்"

தென்று தானே அவன் விதித்த கட்டளை? தனக்குத் தெரியாமல் குழந்தை கல்யாணியைத் தூக்கிக் கொண்டு அவன் கீழே சென்றால், அவன் எப்படித் தடுப்பது?

தனிகாசலத்திடம் வாயைத் திறந்து பேசுவதற்குக் கெளரி பயந்தான். கல்யாணி அம்மாளும் பயந்தாள். பையன் பரமசிவமும் குழந்தை கல்யாணியுமே அங்கு பயமின்றித் திரிந்தார்கள்.

ஒரு வாரத்துக்குப் பின்பு தெருவில் சண்டைத்தலை எடுக்கையாகச் சத்தித்தான் தனிகாசலம். அவனே முன் வந்து அவனிடம் பேச்சுக் கொடுத்தான்.

"உங்களுக்குள் இப்போது பேச்சு வார்த்தை கிடையாது போயிருக்கிறதே? சௌந்தரத்தம்மாள் சொன்னார்கள்" என்றான்.

விட்டுக் கொடுக்காமல், "அப்படி ஒன்றுமில்லைப் போமாம் என்ன?" என்றான் தனிகாசலம்.

"உங்களுக்குச் சேதி தெரியுமோ? எப்படியும் இந்தச் சமயத்தில் மூச்சோடு மூச்சாய் உமாய்க்கு ஒரு முடிச்சுப் போடுவதென்று நாங்கள் தீர்மானித்து விட்டோம். சௌந்தரத்தம்மாள் பையன் விட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். எதற்கும் உங்களைத்தான் நம்பிக் கொண்டு இருக்கிறோம். நீங்கள் இப்படியே இன்னும் ஒரு பத்துப் பதின்த்து நாட்கள் கண்டிப்பாக அவனிடம் நடந்து கொண்டு விட்டால் போதும். அவன் இப்படிமுறிந்து, வருவதை நிறுத்தி விடுவான்."

உமாயின் இருப்பு முறிவதில் சண்டைத்துக்கு ஏற்படும் ஆனந்தத்தை எண்ணிப் பார்த்தான் தனிகாசலம். அந்த ஆனந்தம் இல்லாவிட்டால், அவன் இப்படி வழியில் நின்று பேசியிருக்க மாட்டான் அல்லவா?

மறுநாள் மாலைத் தனிகாசலம் வெளியே நுழைந்து விட்டுக்குத் திரும்பினான். அவன் உள்ளே நுழையும்போது, முன்பு அவனுக்கு வைத்தியம் செய்த டாக்டரும் பையன் பாலுவும் ஒன்றாக எதிர்ப்பட்டார்கள். தயங்கி நின்றான் தனிகாசலம். "காஞ்சேல் அதிகமாக இருக்கிறது; பையனிடம் மருந்து கொடுத்து அனுப்புகிறேன்" என்று, அவனோடு தம்முடைய காரில் ஏறிக் கொண்டு விட்டார் டாக்டர்.

யாருக்குக் காய்ச்சல்? நேர் விட்டுக்குள் அடி எடுத்து வைத்த தனிகாசலம், மறு கணத்தில் தன் யோசனையை மாற்றிக் கொண்டு, மேலே வந்தான். திடீராக

மாகக் குழாயடியில் மூகம் கழுவிக்கொண்டு அடுக்களைக்குச் சென்றான். கெளரி மேனையமாகக் காப்பியை எடுத்துக் கொண்டு, "இப்படிக் கொஞ்சம் வாருங்கள்" என்று முன்கூட்டத்துக்கு அவளை அழைத்து வந்தாள். கல்யாணி அம்மாள் கஞ்சி வைப்பதற்காக அரிசியை இயந்திரத்தில் மாவாக்கிக்கொண்டிருந்தாள்.

"பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போன உமாவைப் பாதியில் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். நேற்றிலிருந்தே அவளுக்கு ஜூரமாம், வாரிடமும் சொல்வன்கலை, இப்போது உடம்பு நெருப்பாய்ச் சுருகிறது; நூற்றுநூறு டிரிரி என்று டாக்டர் சொன்னார்."

கிலையாய் நின்றான் தனிகாசலம்.

"நான் சொல்லுகிறேனே என்று கோபித்துக் கொள்ளாதீர்கள். எல்லாம் உங்களால் வந்த ஜோளாறுதான். நீங்கள் அவனைக் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளியதை நான் பார்த்துக் கொண்டு நான் இருந்தேன்."

இதற்கும் தனிகாசலம் பேசவில்லை. காப்பியைக் குடித்து விட்டுத் தம்ளரை நீட்டினான்.

"உங்களுக்கு சவு இரக்கமிருந்தால் இப்போதாவது அவனைப் போய்ப் பாருங்கள். அவனுக்கு ஏதாவது நேர்ந்தால் அந்தப் பாவம் நம்மைச் சும்மா விடாது. உங்களைப் பற்றிப் பேசினாலே அவன் பயத்து சாகினான்."

"நான் என்ன, பேரா சிகாசா பயப் படுவதற்கு?"

"உங்களுக்குக் கோபம் வந்து விட்டால் பேய் சிகாசா கூடப் பயப்படும். உமா, பாவம், எந்த ஸ்தலத்துக்கு? 'மாமா விடம் எனக்குக் காய்ச்சவேண்டு சொல்

எனும்பூர் ஸ்ரீ வேதாசலயின் சமூகநல அறங்குப் பூர்த்தி விழா. மேலே வலதுபுறம் டாக்டர் பி. ராமசுந்தரனார் என்பதற்கு நான்கு வயதான, அங்கிலாசியைப்போது ஸ்ரீ ஸுரேந்திர ஸ்ரீ ஹரி ஸாமினாத் என்பவரின் வயதான மூன்று வயதான சகோதர சகோதரிகள். ஆரவரம் செய்கிறார்கள். மேலே வலதுபுறம் ஸ்ரீ ஸுரேந்திர ஸ்ரீ ஹரி ஸாமினாத் என்பவரின் வயதான மூன்று வயதான சகோதர சகோதரிகள். ஆரவரம் செய்கிறார்கள். மேலே வலதுபுறம் ஸ்ரீ ஸுரேந்திர ஸ்ரீ ஹரி ஸாமினாத் என்பவரின் வயதான மூன்று வயதான சகோதர சகோதரிகள். ஆரவரம் செய்கிறார்கள்.

லாதே: அவருக்குத் தெரிய வேண்டாம்' என்று சொன்னான். சொல்லும்போதே அவன் எப்படி நடுங்கினான் தெரியுமா?" தணிகாசலம் கௌரிகை அனுப்பி விட்டு நிலைக்கண்ணாடியில் தன் முகத்தை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டான். அது பார்த்தவர் சஞ்சலப்படும்படி அவ்வளவு வயர்ச்சிகரமாகவும் இல்லை; பார்த்தவர் மருமும்படி அவ்வளவு பயங்கரமாகவும் இல்லை. உமா எதற்காகப் பயப்படுகிறான்? தோய்ப் படுக்கையில் கிடப்பவனே மேலும் பயமுறுத்தக் கூடாதென்பதற்காகத் தன்னை எவ்வளவு அழகு செய்து கொள்ளமுடியுமோ அவ்வளவும் செய்து கொண்டான். அந்த அடங்காத தெற்றி மயிலை ஏழாக்காக வாரி விட்டான். அவன் என்னதான் கோபமுட்டினாலும், தான் சிரித்துக் கொண்டே பேசவேண்டுமென்று நிபந்தமிட்டான். கண்ணாடியில் அவன் புன்னைகை செய்து பார்த்தபோது அவன் முகம் பயங்கரமாக இல்லை.

உமா தோட்டத்தை அடுத்த பின்புறத்து அறையில், தேக்குமரக் கட்டியில், கொத்தையில் படுத்திருந்தான். என்னங்கள் திறந்திருந்தன. தலைமார்ட்டில், மேசைமேல் விசிறி சுழன்றுகொண்டிருந்தது. என்னதாக்குப் பின், காட்டில் மலர்ந்து உதிர்ந்து போகும் பவுன மயிலை, தன் மொட்டுக்களைச் சுமந்து முனைய வண்ணம் காட்டி கொடுத்தது.

மேற்கு லானக் கதிரொளி அவளது ஆரஞ்சு வர்ஸப் புடையில் தனது மஞ்சள் நிறத்தையும் ஒன்று சேர்க்கப் பார்த்தது. விசிறிக் காற்றின் படிபட்களும் அவளது சேலத் தட்டிப்படியும் நெற்றியில் துடிதுடிக்கும் கூத்தடையும் தோக்கியபடி, அருகில் நாற்காலியில் அமர்ந்தான் தணிகாசலம். உமாவின் கண்கள் முடியிருந்தன. ஏனோ, அவன் முகத்தை அந்த நிலையில் கண்டபோது, அவளுக்கு

கூக்கோலின் உட்பிராகாரத்தில் விளக்கேற்றி நிற்கும் நாக்ஸியாரின் நினைவு வந்தது. அந்தப் பாவையின் முகத்துக்குள் விழுந்து ஓர் விளக்கொளி படர்வதைக் கண்டான்.

"உமா!" என்று மெல்ல அழைத்தான் தணிகாசலம்.

உமாவின் கண்கள் திறந்தன. தணிகாசலம் சிரிக்க முயன்றான்.

விழித்த விழிகளில் பீடு நிரம்பியிருந்தது. புனைவக் கண்டுவிட்ட மானின் விழிகள் அவை.

"உமா! ஏன் பயப்படுகிறாய்?"

கண்களைத் திரும்பவும் இறக்கி மூடிக்கொண்டான் உமா.

"உமா!"

அவன் குப்புறக் திரும்பிப் படுத்துக் கொண்டு தலைபின்னில் தன் முகத்தைப் புதைத்தான். அவன் ஏறிட்டுப்பார்த்தவ இவன். தணிகாசலம் எதிரில் கண்ணாடி அவமாரியில் தன் உருவத்தை தோக்கினான். அது அவன் பயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. போமியே அங்கு உட்கார்த்து கொண்டிருந்தான். மேசையில் காங்க்சை அளக்கும் கருவி, 'தர்மாபீட்டர்' இருந்தது.

"என்னை மன்னித்துக்கொள், உமா! இனி நான் உன்னைத் திட்டவே மாட்டேன்" என்னுள் தணிகாசலம்.

அதற்கும் அவன் சிறிதும் அசைத்துக் கொடுக்கவில்லை.

தணிகாசலத்தின் கண்கள் கவங்கின, "எங்கே, கொஞ்சம் திரும்பி உன் முகத்தைக் காட்டு. காங்க்சை எவ்வளவு என்று பார்த்துவிட்டுப்போகிறேன்."

"என் உடம்போடு போகும் காங்க்சை இது" என்று திரும்பாமலே பதிலளித்தான் உமா. "நீங்கள் எனக்கு எவத்தியம் செய்ய வரவேண்டாம்; நீங்கள் எனக்கு டாக்டரல்ல!"

அவனுடைய பிடிவாதம் மூரட்டுத்தனமாக இருந்தது. காய்மணிப் பொழுது காத்திருத்தபின், "சரி, நான் போய் வருகிறேன்; என்னைக் கண்டு நீ பயப்படாமல் இருந்தால் போதும்" என்று சொல்லி இடத்தை விட்டு எழுந்தான். கையில் எடுத்த தர்மாமிட்டரை அதன் இடத்தில் வைத்தான். மெல்ல அங்கிருந்து நடந்தான்.

"மாமா!"

தனிகாசலம் திடுக்கிட்டுத் திரும்பினான். பழைய இடத்தில் வந்து உட்காரித்தான். நான்கு கண்கள் கொண்ட பிங்கனாக நீசிய மிதந்தன.

தர்மாமிட்டரை அவனிடம் கொண்டு சென்றபோது அவன் தன் வாயைத் திறந்தான். எடுத்துப் பார்த்தபோது நூற்று நான்கு தாண்டி, சிறிதளவு அதிகமாகவே இருந்தது. அவன் வயது கரம் நடுக்கியது. நூற்று நூற்று மிகுந்த காய்ச்சலில் தம் கண்களை முடிபு தகப்பனார் பரமசிவத்தை நினைத்துக் கொண்டான்.

அந்த வயது கரத்தில் எதிர்பாராத விதமாக பிங்காரம் பாய்ந்தது. நெருப்புத் துண்டு கம்போல் இரண்டு பெண் கரங்கள் அதனைப் பற்றிக் கொண்டன. அவன் அந்தக் காய்ச்சல்கருமியை நழுவ விடவில்லை. தன் கரத்தை விடுவித்துக் கொள்ளவும் இல்லை.

"சாப்போகும் என்று கூடல்கடைசி ஆகை இது தான்" என்று சொல்லி, அவன் கரத்தைத் தன்

கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டான் உமா. "வேறு எந்த ஆகையும் எனக்கு இல்லை. இந்த மூரட்டுக் கரத்தின் மேல்மை என் ஒருத்திக்குத்தான் தெரியும்."

"இதுபோல் கெளரியும் ஒருநாள் பொன் வயலில் செய்தானே?" என்று எண்ணினான் தனிகாசலம். "கெளரியையும் இவளையும் ஒரே அச்சில் காற்றி வார்த்திருக்கிறோரா, பிரமம்?"

"ஒருகாலும் நீ சாகமாட்டாய். தானைக்குப் பொழுது விடிவதற்குள் நீ கெய்வென்று எழுந்திருக்கப் போகிறாய், பா!"

"என்னை இதற்காக ஒவ்வி அநாதையால் இருத்தீர்களே. ஒருவேளை இனிமேல் பிழைத்தாலும் பிழைத்து விடுவேன்." கலங்கிய கண்கள் நான்கும் சிரித்தன. "ஒருபுறமாகச் சாய்ந்து படுத்துக் கொண்டு, உமா தனிகாசலத்திடம்,

சன்பகம் கூறிய அதே செய்திகளைக் கூறினாள். "சன்பகமும் அந்தையும் கூடக் கூடிப் பேசினார்கள். அப்பாளை வரச் சொல்லிக் கடிதம் எழுதினிருப்பார்களேபோல் தெரிந்தது. என்னிடம் இருவரும் குழைந்து குழைந்து பேசினார்கள். அத்தையம்மாள் அந்தக் கெட்கடர் வீட்டை முற்றுகை போடப் போயிருக்கிறார்கள். கல்பாணத்தை நடத்திவைத்தால் அத்தைக்குத் தனிவாக மேல் வரும்படி கிடைத்தாலும் கிடைக்கும்!"

நிதானமாகவே அவளும் பேசினாள். நிதானமாகவே அவளும் அதை உற்றுக் கேட்டிருந்தாள்.

"நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டான் உமா.

"நான் என்ன சொல்ல முடியும்?"

"என்னிடம் பேசிப் பணிக்கவில்லை என்று என்னோரும் உங்கனிடம் வரப் போகிறார்கள். அப்பாவே தேரில் வந்து

உங்களைக் கெஞ்சப்போகிறார். உங்கள் காலில் அப்பாவை விழ வைக்கக் கூடச் சௌந்தரத்தம்மாள் தயக்க மாட்டார்கள்."

தன் கால்களைப் பொத்திக் கொண்டாள் தனிகாசலம். "பேராசிரியர் வந்து என்னிடம் கெஞ்சுவதா?"

"நான் பிழைத்துக் கொண்டால் இவ்வளவும் நடக்கும்."

தனிகாசலம் பணிதயாகத் தன் மனத்தை அவட்டிக் கொண்டு,

இறுதியாக ஒரு தெவிடாது வந்தான். "உமா! உங்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நீ வருத்தப்படக் கூடாது. என்னை வாழ்க்கையைவிட, சிறிந்துல மதத்தில் நீ சேர்வதையிட, ரவிலைக் கல்பாணம் செய்து கொள்வது எவ்வளவோ மேலானது."

இந்தப் பேச்சுக்குப் பயங்கரமான பலன் கிடைத்தது.

உமா அவளை எரித்து விடுவதுபோல் வீழித்தான். தலைபிணைப எடுத்து விட எறிந்தான். பக்கத்தில் இருந்த பாட்டிக் உருண்டது. "என்ன சொன்னீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

அவன் குரல் அவளை மயிரிச்சுச் செறிவ வைத்தது.

"இனிமேல் சொல்லுகிறேன்; என்னை மன்னித்து விடு." தலைபிணைப பின்னும் எடுத்துவைத்து, "படுத்துக் கொள்,

உமா : உனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் வேண்டாம்" என்றான்.

பயம் இப்போது தணிவாசைத்துக்குத் தான். அவனைத் தூக்கச் சொல்லிவிட்டு விளையில் அந்த அறைவை விட்டு தலையப் பார்த்தான். தன்னுடைய வாழ்க்கையில் இதுபோன்ற ஒரு உயிர்ப் பிராணிபுடன் பழக நேரும் என்று அவன் கனவே காணவில்லை.

தன் கையை நீட்டினான் உமா. அதிகாரத் தொனியில், "என்னை நீங்கள் இனிமேல் இப்படித் துன்புறுத்தலினை என்று கையடித்துக் கொடுங்கள்" என்றான்.

தயக்கெனத் தணிவாசைம்.
"என் முகத்துக்கு எதிரில் நீங்கள் இனிமேல் கல்பாணப் பேச்சை, தனிவாகவோ, அவர்களுடன் சேர்த்து கொண்டு எடுக்கக் கூடாது."

"சரி" என்று மென்று விழுக்கென.

"என்ன, சரி? இதைப் போல் ஆபிரம் தடையை சொல்லி விட்டார்கள். உம்! கையடித்துக் கொடுங்கள். அடுத்த மூன்று உங்கள் வாய்பாடு இந்தப் பேச்சைக் கேட்டால், என்னைக் கொன்ற பாவம் உங்களுக்கு."

தணிவாசைம் கையடித்துக் கொடுத்தான். அடுத்த கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அவன் ஒருவிதாடி விடவில்லை.

"அவர்கள் நினைப்பதற்குத் தகுந்தாத போல் நீங்களும் மாறியாக என் கதி என்று? இப்போது நான் பேசியது விளையாட்டுப் பேச்சில்தான்; விளையாட்டுப் பேச்சு. இந்த உலகமே நிரண்டுபவது என்னைக்குத்திக் கிழித்தாலும் பொறுத்துக் கொள்வோம். பயப்பட மாட்டேன். நீங்கள் மட்டும் என்னைப் பேச்சாக வதைக்காதீர்கள்."

"நீ யாருக்கும் பயப்பட வேண்டாம்; கடவுளுக்குப் பயந்து நடந்து கொள்ளுங்கள் போதும்."

"என் மாமா, தக்கமான மாமா!" என்று சொல்லிச் சிரித்தான் உமா.

ஒத்து நிமிஷத்துக்கு முன்பு தொன்றிய வெறி மறைந்து போய் எப்படி இவனால் சிரிக்க முடிந்தது?

"பாருங்கனேன்! நான் கட்டாயம் பிழைத்துக் கொள்வோம்."

ஒரு கையில் கஞ்சியும், மறு கரத்தில் குழந்தையுமாக வந்து சேர்த்தான் கனனி. கஞ்சியை வாங்கிக் குடித்தான் உமா. பிறகு குழந்தைக் கல்பாணியை மார்பில் போட்டுக்கொண்டு, "என் காய்ச்சல் உனக்கு ஒட்டிக் கொள்ளாது; பயப்படாதே!" என்று அதன் கண்களைத் தைக்கி விட்டு விடையாடினான்.

சென்றதரத்தம்மான் தன் கையால் தொட்டாக் கூடக் கதறி அழும் அந்தக் குழந்தை, உமா கெளரவத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டு மழையைக் கொட்டியது. அவன் சொல்லிக் கொடுத்த வார்த்தைகளைத் திருப்பிக் கூறினது. "உன் பெண்ணை உமா தன்னுடைய மயக்கி விட்டான்" என்று கெளரவிடும் கூறியான் தணிவாசைம்.

"என்கொன்றவருத்தான் உமா மயக்கி விட்டான். உங்களுடைய பத்து நான் கொய்ம் இப்போது போன இடம் தெரியவில்லையே!"

பாது மருத்தொடு வந்த பிறகு, அவனுக்கு மருத்தைக் கொடுத்து விட்டு, லாவரும் கெளரவியறினார். மாயையில் போய் தின்ற தணிவாசைம் கார் வந்து திரும்ப சத்தம் கேட்டுத் தெருவைப் பார்த்தான். வாடகைக் காரியிருந்து மூதனிக் சென்றதரத்தம்மானும் அடுத்த தாற்போல் பேராசிரியர் சத்திரசென்றனும் இறங்கினார்கள்.

பேராசிரியரை அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஒடிப் போய் அவரை வர வேற்க வேண்டுமென்று தொன்றியது அவனுக்கு. ஆனால் சென்றதரத்தம்மானும் அவரும் ஒன்றாக வந்ததால், விவரம் விடத் திணைப்பே அவனிடம் மேலோங்கி தின்றது. (தொடருக)

விநியோகம் :

தேவநாபுரம் குடியரசு	2.80
தேவநாபுரம் கிழக்கு
சுதந்திர சிவசெயல்
சுதந்திர அகலம்	1.50
தேவநாபுரம்
சுதந்திர ..	1.50
தேவநாபுரம்
255 மாதிரி எட்டில்	1.00
சுதந்திர ..	1.25
(குடியரசு பணம் குடியரசு)	..
அயிர்த்தவசலி :	54, பத்துத் தெரு, சென்னை-1 (மதுரை, கோவை, மதுரை)

தேவநாபுரம் பத்திரிகை

தேவநாபுரம் - பத்திரிகை	சு. 2.25
குடியரசு - பத்திரிகை	..

தேவநாபுரம் பத்திரிகை :

குடியரசு	சு. 1.25
குடியரசு (புத்தகம்)
சுதந்திர
சுதந்திர
சுதந்திர
தேவநாபுரம் (10x14)	0.27
தேவநாபுரம்
தேவநாபுரம்
தேவநாபுரம்
தேவநாபுரம்

பிரபாய் வாய் வகுத்துவாங்குதல்
எனது அங்கமாகிய அவதரிக்க வேண்டும்
என்று காத்தியுட்கள் கூறினர். அந்நகரில்
ஆயத்திருக்கும் பாரத மக்கள் பொருளாதார
மூலமே தந்தையே தமது மூக்கிய அனுவ
வாக என்னுடைய நிபாயமே. ஆனால் அம்
மூலமேற்றம் கிருப்பதிலுமே, மத்திரத்
தானோ ஏற்படாது.

கத்திரம் பெற்றுப் பத்து வருஷங்களுக்
கும் பெரிய காரியங்களை மத்திய ராஜ்ய அரசு
சார்ந்ததாலும், இந்திய மூலவாசிகளும்
பொது மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் சாதித்
திருக்கின்றனர். இக் கட்ட 39 நிபாயசன,
மிச்சார அந்நகரம் அவைகளைச் சேர்த்த
இதர வேலைகளும் இக் காலத்தின் நடைபெற்
திருப்பதை நினைத்து பாரத மக்கள் பெருமை
கொள்ளப் பாத்திய மூலம்.

1. துங்கபுரா: பெலவாசி துங்கா,
மெலூப் பிரதேசம், உயரம் 180 அடி,
நீளம் 7842 அடி, பாசனம் 8-2 லக்ஷம்
ஏக்கரா; மிச்சாரம் 89,000 இலாவாட், செலவு ரூ. 80 கோடி.

2. பக்ரா தங்கம்: மெலூப் பிரதேசம்;
பக்ரா உயரம் 740 அடி, நீளம் 1700 அடி;
தங்கம் உயரம் 95 அடி, நீளம் 1600 அடி;
பாசனம் 38 லக்ஷம் ஏக்கரா; மிச்சாரம்
839,000 இலாவாட்; செலவு ரூ. 173-54
கோடி.

3. மக்ரூண்டு: துங்கா, உயரம் 178
அடி, நீளம் 1345 அடி, மிச்சாரம் 110000
இலாவாட், செலவு ரூ. 38-34 கோடி.

4. மெலூராதி: மெலூ தங்காணம், உய
ரம் 255 அடி, நீளம் 2170 அடி, பாசனம்
7-48 லக்ஷம் ஏக்கரா, மிச்சாரம் 1000
இலாவாட், செலவு ரூ. 18-1 கோடி.

5. பத்ரா: மெலூப் பிரதேசம், உயரம்
282 அடி, நீளம் 1400, பாசனம் 2-34
லக்ஷம் ஏக்கரா, மிச்சாரம் 33,200 இலா
வாட், செலவு ரூ. 34-42 கோடி.

6. திரோகூத்: துங்கா, உயரம் 200
அடி, நீளம் 16,478 அடி. (காக்கிரிட்
3768 அடி) பாசனம் 8-73 லக்ஷம் ஏக்கரா,
மிச்சாரம் 123,000 இலாவாட், செலவு
ரூ. 70-78 கோடி.

7. காத்திரபாரா: பம்பாய் பிரதேசம்,
உயரம் 80 அடி, நீளம் 2039 அடி, பாசனம்
8-83 லக்ஷம் ஏக்கரா, செலவு ரூ. 11-85
கோடி.

8. சித் பவாணி: மதராஸ் பிரதேசம்,
உயரம் 208 அடி, நீளம் 86 1228 அடி,

மண் 27,339 அடி, பாசனம் 2-87 லக்ஷம்
ஏக்கரா, செலவு ரூ. 9-51 கோடி.

9. தாமோதர் வானி காப்போரேஷன்:
திருவாரூர் அண், உயரம் 88 அடி, நீளம்
1200 அடி, மிச்சாரம் 4000 இலாவாட்,
செலவு ரூ. 3-66 கோடி.

10. கோனார் அண்: உயரம் 180 அடி,
நீளம் 910 அடி, மிச்சாரம் 40,000 இலா
வாட், செலவு ரூ. 9-84 கோடி.

11. கமதாஸ் அண்: உயரம் 182 அடி,
நீளம் 3234 அடி, மிச்சாரம் 40,000
இலாவாட், செலவு ரூ. 18-74 கோடி.

12. பஞ்சட் குன்று அண்: உயரம் 187
அடி, நீளம் 8282 அடி, மிச்சாரம் 40,000
இலாவாட், செலவு ரூ. 18-28 கோடி.

இந்த அந்நகர் வெள்ளத்தைத் தடுப்பதற்
காகவே மூக்கியமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கி
ன்றன.

13. துர்க்காபூர் அடைப்பு: உயரம்
38 அடி, நீளம் 3271 அடி, பாசனம் 10-28
லக்ஷம் ஏக்கரா, கப்பல் போக்குவரத்து
38 லக்ஷம் நீளத்துக்கு உதவும், செலவு
ரூ. 22-84 கோடி.

14. பொளாரோ மிச்சார நிதியம்:
பீகார் பிரதேசம், மிச்சாரம் 210000
இலாவாட், செலவு ரூ. 14-84 கோடி.

15. கிளாண்ட் அண்: உத்தரப் பிர
தேசம், உயரம் 271 அடி, நீளம் 3334 அடி,
மிச்சாரம் 230,000 இலாவாட், செலவு
ரூ. 45-28 கோடி.

16. சம்பல் இட்டம்: குதல் பாகம்
சாத்தி சாஹ் அண், மத்தியப் பிரதேசம்,
உயரம் 218 அடி, நீளம் 1880 அடி, மிச்
சாரம் 82,000 இலாவாட், செலவு
ரூ. 22-48 கோடி.

17. கோடா அடைப்பு: ராஜஸ்தானப்
பிரதேசம், உயரம் 230 அடி, நீளம் 1970 அடி,
பாசனம் 11 லக்ஷம் ஏக்கரா, செலவு
ரூ. 35-39 கோடி.

18. கோய்நூல்: பம்பாய் பிரதேசம்,
உயரம் 207-9 அடி, நீளம் 8200 அடி,
மிச்சாரம் 240,000 இலாவாட், செலவு
ரூ. 43-78 கோடி.

19. நாகாந்ராஜ் சாஹ்: குதல் பாகம்
ஆத்திரப் பிரதேசம், உயரம் 303 அடி, நீளம்
3300 அடி, பாசனம் 31 லக்ஷம் ஏக்கரா,
செலவு ரூ. 89-18 கோடி.

20. பெரியார்: மதராஸ் பிரதேசம்,
உயரம் 83 அடி, மிச்சாரம் 108,000
இலாவாட், செலவு ரூ. 6-78 கோடி.

சுயம்நீதி-ஜனநாயகம்
பிராந்தியகட்டில் சுயநீதி
அமைப்பில் பெரிய அளவில் கமிட்டிகள்

ஆக்தியா, பிராக்கைட்டிக், ஹெதோயத்
நாசுஸ்சுத் தியைதிக், இரூமிக், டுமமிக்,
ஸ்சைட்டிப் ப்ராக்தையாக் அபதிப்
பழிப் ப்ராக்திசுஸ்சுக்காஸ்சுஸ்சுக் இப்
போது மெண்டாஸோ (Mendoso)
அருந்தி அந்தத் தியாஸ்சுக் அடவீசுர்
சுக். இந்த தயீசு, கிஞ்சுஸ்சு. அமெரிக்க
மருத்து இரத்தத்திசு வழியை வகாஸ்சு
வகாஸ்சு, வகாஸ்சு குழாய்ச்சு, ஸ்சுஸ்சுஸ்சு
மெஸ்சு அங்கு மெட்டியாசு அடீத்
துசுசு சஸ்சுப இயக்கிசு வகாஸ்சுதது.
பிசுஸ்சு திசுசு இரூமிக் டுமமிக்
வகாஸ்சு வகாஸ்சுஸ்சு ஸ்சுஸ்சுதயோசு
துசுஸ்சு. மெயிசுட்டிக் மெண்டாஸோ (Mendoso) வாக்ஸ்சு. திருநி
திசுஸ்சு ப்ராக்த வகாஸ்சு.

கர்ப்பான் சொதி
78 நினைதீம் சொன்னத்தினை

உங்கள் சமூகத்தில் ஏதேனும் ஒரு நோய் மெல்லிய துளிகளாகவும் மலிப்பாகவும் உள்ளது. இருமின் அளவளவில் ஒளிந்து கொண்டு, நான் கருதுகிறேன் அந்நியப், வெடிப்பு, டிரபாண்ட், தேசக் கிரிதல், எதிர்சக, பண்ட, மூலப்பருக்கள், எல்லாவிருதலிய இதுர நோயாளிகளை உண்டு பண்ணுகின்றன. சாதாரண சிவிகைகளைத் தற்காலிகமாக குறைந்ததையே அளிக்க வலியுறுத்து—ஏனெனில் இவை இருமின்களை காரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தப் புதிய சிவிகை மூலதனமாக நிக்ஸோடர்ம் (Nixoderm) இந்தச் சிவிகைத் தீர்மானத்தில் கொண்டு விடுகிறது. தவிரவும் இது உங்களுக்கு மிகுந்தவாறு, மாசற்ற வகைமான, வறுமையான சமூகத்தை ஒரே யோசனையில் அளிக்க உத்தரவாகும். அந்த நோய் பெற்ற பெட்டியை அனுப்பிவைப்பது பணமாகாது. இப்போது உங்கள் தேயில்பட்டிருந்து உத்தரவாகும் பெற்ற நிக்ஸோடர்ம் (Nixoderm)

Nixoderm வாங்கி உங்கள் சமூக உணர்தல்களை உங்கள் மனமான காரணத்தால் அகற்றுவதில் உங்கள் உயரதல்கள் உத்தரவாகும்.

21. மகாநதி பாசன திட்டம், ஓசூர்-பிரதேசம். 458 ஏக்கர்-பெரிய கால்வாய்களால் கட்டி, 2015-16-ல் பெரிய கால்வாய்களாகவும், பாசனம் 18-67 ஏக்கர் ஏக்கரா, செலவு ரூ. 14-92 கோடி.

23. கங்கை ஆறு: மேற்கு வங்காளப் பிரதேசம். உலரம் 129 அடி. நீளம் 6 மைல், பாய்வு 8 அடிப் பக்கமா, செலவு ரூ. 25.26 கோடி.

23. குட்டா: கதிரான் பிரதேசம்.
மின்சாரம் 100,000 மெகாவாட், செலவு
ரூ. 35.44 கோடி.

24. ஏராளம் மின்சாரத் திட்டம்; கைவிடப்பட்டதே. உதாரம் 252 அடி. தீர்ப்பு 1870 அடி. மின்சாரம் 178,000 இலட்சமாக. செலவு ரூ. 22.57 கோடி.

25. கடாசு: பம்பாய் பிரதேசம். உயரம் 255 அடி. நீளம் 3750 அடி. பாதைகள் 5.3 மைல் தகரா, செலவு ரூ. 16.04 கோடி.

35. கோர்பா மின்சார நிலையம்: மத்தியப் பிரதேசம். மின்சாரம் 80,000 இலோஸாட், செலவு ரூ. 12.34 கோடி.

39. கோடி: பீகார் பிரதேசம், தீனம்
? ஸ்தலம், பரணம் 15°57' வடமேல் ஏகிரா,
தென்மேல் 44°6' கோடி.

28. தாயக : மத்தியப் பிரதேசம், உயரம் 188 அடி, நீளம் 720 அடி, பரப்பளவு 3-1/2 ஏக்கர் ஒட்டாரா, செலவு ரூ. 18.34 ரூபா.

39. ஸ்தலம் : உத்தரப்பிரதேசம். மிகு
பொது 171,000 இனோவாட், செலவு
ரூ. 19.39 கோடி.

அங்கிதமே விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிவிதமே
பெயரளவில் மூலக்கோற்றமடைந்து ஆகியாவ
மேயே பாரதம் முன்னணிப் பிறந்தது.
கத்திரித்துக்கு மூலம் பன்னாசிரிக் டபா
விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக் கழகமும், வேறு மூ
ந்நாடுகள் தாபனங்களமே இருந்தன. இத்தப்
பத்து கருவிகளில் மீள்வரும் ஆராய்ச்சிக
ளாகும் பெரும் க்தாபனங்கள் அமைக்கப்
பட்டன. இவற்றைக் கதி ஆராய்ச்சி; சோய
ஆராய்ச்சி; உலோக ஆராய்ச்சி; உணவுப்
பொருள் ஆராய்ச்சி; நிலக்கரி முதலிய எரி
பொருள் ஆராய்ச்சி; கண்ணடி, பாண்டம்
செய்யும் கலிமன் ஆராய்ச்சி; மோக்
ஆராய்ச்சி, சோயன் மீள்கார ஆராய்ச்சி;
மருத்துப்பொருள் ஆராய்ச்சி; உப்பு ஆராய்ச்சி;
மூலிகை ஆராய்ச்சி; ரயிக் தளவாடங்களில்
ஆராய்ச்சி; தந்தி, தயாக்களில் ஆராய்ச்சி
தாட்டிக் கரங்கள் பொருள்களைப் பற்றியும்
மீதோஷணத்தையப் பற்றியும், க்தாவர ள்க
ம்க்கிப்ப் பற்றியும் பரிசீலனை மூலமுமாக
தட்டிவைத்தது. விவசாயம், தொழில்,
சமுதாய அபிவிருத்தி, தேசிய விவதரிப்பு
முதலியவற்றில் இந்நியம் அடைந்திருக்கும்
களாகி மூலம் அக்கள்களில் கருக்கமாத
கரிக்கிப்ப்ப்புருக்கிறது.

ஆதலால் சென்ற பத்து வருஷ கெதத் திரிந்தத நன்ற புரையோதிற்றுமேயும். ஆயினும் நாட்டின் வறுமையோழிந்த பாரத மக்கள் அரிசுவரும் போழிவு உண்டாகி, கந்திரவாச உடையம், செவ்விய

மாண வீரரும் அடைத்து தங்கள் ஆற்ற லுக்கேற்ற தொழிதும், கண்ணிய வாழ்க்கைக்கு அவசியமான காரியமும் பெற்றுச் சகமாக ஸாட்சுவதற்கு வெகு தூரம் செல்ல வேண்டும். அந்த எண்ணி தாம் சில வேளை மனச் சோர்வு அடைவதும் சகஜமே. ஐரோப்பிய நாடுகளில் தாம் வருமானம் தமது தாட்டைடில் 10 மடங்குக்கு மேலிருக் கிறது. ஸ்ட் அமெரிக்காவின் ஏறக்குறைய 10 மடங்கு இருக்கிறது. அங்கத்திலும் வியோதிக காலத்தில் பென்ஷன் கொடுக்கப் படுகிறது; வேலையில்லாத சமயத்தில் உதவிச் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது; கைத்தியம் இல்லாமலாகக் கிடைக்கிறது; பெரும்பாலும் சிமென்ட், தார் ரோடுகளாகவே இருக் கின்றன; ரயில் பிரயாணம் அதிக செலவாகி யாக இருக்கிறது. மற்றும் பணித்தங்கலில் வாழ்க்கை சகமாக இருக்கிறது.

பாரதத்தில் ஜனத்தொகை தரமையம் வகுத்துக்கு 50-50 லட்சம் வீதம் பெருகி வருகிறது. 1975-ல் 50 கோடியைக் கிட்டி விட்டது. இன்றே இந்திய மக்கள் அங்குமும் தப்பித்து இரண்டு குழந்தைகளுக்கு மேல் பெறுவதில்லை என்று சபதம் செய்து அனை தினமேவிற்பிருக்கும் அடுத்த இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு ஜனத்தொகையின் பெருக் கைத் தடுக்க முடியாது. கனாதர முயற்சிகள் அதிகரிப்பதால் அதன் மரணம் குறைந்து ஜனப்பெருக்கத்தில் வீதிதம் அதிகமாகக் கூடும். தற்போதைய முக்கால் வளிற்றுச் சாப்பாட்டுக்கே, ஆண்டுதோறும் 5 லட்சம் டன் தானியம் அதிக உற்பத்தியாக வேண் டும். பாரத மக்கள் அங்குமும் வளிற்றுக் கண்டு, உடல் திளைவ உடுக்கும் காலம் வப் பொருந்து வரும் என்று எவரும் தீர்சயமாகக் கூற முடியாது.

[illegible]

தமது நாட்டில் 10 கோடி உழைப்பாளிகள் இருந்தும் அவர்கள் உழைப்பின் பணம் இத் தாடுகளில் 1, 2 கோடி தொழிலாளர்களின் உழைப்பின் அளவே இருக்கிறது. தமது நில சாபிலும், தொழிலாளர்களும் டிராடாக்கூற ள்களில் வேலை செய்க்கொள்கிறார்கள். தங்கள் குடும்ப குலங்களும், சாதனங்களும் இவ்வாததாலும் உழைப்பின் பணம் கம்மிபாக இருப்பதற்கு ஒரு காரணமாகும். ஆனால் தனிக் கமிக்கிறும், ரயில்வேயிலும் கருவிகளிலும், சாதனங்களிலும் குறைவில்லை, அப்படியிருந்தும் மற்ற தாடுகளில் ஒருவர் செய்யும் வேலைக்கு இங்கு ஐந்து தான் தான் தங்கள் தங்கள் அமர்த்த வேண்டி யிருக்கிறது. தமது அரசாங்கக் காரியாலயம்

புனோரோஸோன்
கருணாபாள் சீர்தலத்
வெண்மயங்குமிருது

புனாவோரணம் அங்கம் எழுந்ததது
புனாவோரணம் என்னவாகி, முடி
யாகும் முதலிய எழுந்த நோயாது
களை அறவே, எழுதி, மெளக்கு
கை போன்ற மென்னவையும.
நீடித்த அந்தவயம் அளிக்கும்.
புனாவோரணம் நோயுள் ஒரு மருந்தி
களை எ. 1.15, எ. 1.25 முதல் புனாவோர
ணம் நீக்க ஒரு மருந்தி எ. 1.15,
வி. 1.5, சாத்தி நளி

தெய்வக்கோட்டையும் வறாது நீரின் த
ரினச் சூழல்புகழ்துத், த. பெ. 1102
முப்பாய்-1 கிணத்திலும் பெருமை

Fluorzone
MIRACLE BEAUTY BLEND
Distributors for Madras:
S.L. GUNDEL & Co., 14, Bunder St., Madras

FENMEN'S INDUSTRIAL SERVICES

கனிக் தரம்மம் இருக்கும் சிப்பந்திகளில் பாதிப் பேர்களைக் கொண்டு வேலைகளைச் செய்வதே செயல் முடியுமென்று திருவாரூர் கூறுகின்றனர். தமது உதாரணப்பாக்களில் வேலைத் திறமை உயர்த்துவது நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு இன்றியமையாதது. இது உட்படக்காரத்தும், தண்டிக்கலானதும் ஆகும் காரியங்கள். மக்களின் மனச்சாட்சியை நன்மை உயர்த்து, பொதுநன் உணர்ச்சி பெருகி, திறமையாக வேலை செய்வது கையாடல்பாக்களின் முக்கிய அம்சமென்ற மனோபாவம் பரவும்பொழுதே உதாரணப் பணியும் பொது அளவு கிடைக்காது.

ஐரோப்பாவிலும், உட அமெரிக்காவிலும் விவசாயிகள் உதாரணப்பாக்களில் மிகவும் சிறப்பானர். ஆனால் நூதன யந்திரங்களிலேயும், கருவிகளிலும், உரவுகளிலும் கொண்டு விவசாயம் செய்வதாய் முயலோர் விவசாயியும் 50, 100 ஏக்கராகவின விவசாயம் செய்வது சாத்தியமாகிறது. அவ்வீத நில இருக்கு வேறு காலத்துக்கு ஏற்பட முடியாது. எப்பொழுதும் எதிர்பார்க்கலாகாது என்றும் உடவாதிக்கலாம். ஆயினும் அடுத்த சூழ்நிலைக்கு எங்களுக்குப் பாரதத்தின் உதாரணப்பாக்களில் 100-க்கு 50 தரக்கம் கிவசாயத்திலும், மற்ற 50 தரக்கம் இதர தொழில்களிலும் ஈடுபட வேண்டுமென்று விரும்பி, அதற்கு வேண்டிய நிபந்தனை செய்வது தவிரென்று தொன்று நிறை. விவசாய நிலத்தை எங்கேயொருங்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்து, 2, 3 ஏக்கர் பண்ணைகளாகவது வறுமையை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதாயும்.

சிறிய தொழில்களில் உடப் புதிய கருவிகளையும், மின்சார சக்தியையும் உபயோகிப்பதும் புத்திவாதித்தனமாகும். ஆங்கிலம் வேலை செய்வோர் திரும்ப 4, 5 ரூபாய் வரையும் பெறும்பொழுது, குடிசைத் தொழிலில் உடம் உதாரணமாகக் கொண்டு 1 ரூபாய் வரை பெற்றுத் திருப்பிவகடயவென்று கொள்ளும் குடிசைத் தொழிலாளிகள் சம்மதிக்க மாட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் சம்மதிக்காதும்குடிசைத் தொழிலாளிகள் ஒரு தாழ்த்த வகுப்பினராகக் கருதப்பட்டு தாம் ஒரேயளவற்றிச் செய்யும் ஐந்தி வித்தியாசங்கள் புதிய கொடிய முறையில் ஏற்பட்டுவிடும்.

செய்வும் படைத்த நாடுகளில் மதுபானம், குட்டு முதலிய தீய பழக்கங்கள்மீதும், வீண் ஆய்ம்பாங்களைமீதும் நாட்டின் வருமானத்தில் ஒரு லட்சமொரு பங்கு அளித்து விடுகிறது. ஆதலால் ஒரு லட்சத்தில் வாழ்க்கைத் தரத்தை மதிப்பிடுமபொழுது இந்த வீண் செலவுகளைக் கழித்துக் கணக்கிட வேண்டும். சீர்தாக்கம் விதிவின் வித்தியாசவகளைக் காரணமாக உடை, வீடு முதலியவற்றில் இத்தியன் குறைந்த செலவை ஐரோப்பியர்களிடம் போல் மாணமாக வாழலாம். தமது தேசத்தின் மொத்த வருமானம் கணிப்பாணையுடைய 10,000 கோடியிலிருந்து ரூ. 50,000 கோடியாகப் நமது ஐந்திதொண்ட விடுத்தி ஐரோப்பிய நாடுகளின் விடுத்தி அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டாய், இத்தியானின் வாழ்க்கைத் தரம் ஐரோப்பாவில் தற்போதைய தரத்துக்குக் கீழாகமாகக் கூறும். திட்டம்

விவசாயிகள் போலிப்படி 1975-ல் ரூ. 27270 கோடிக்கு அதிகமாக வேண்டும். அதே வேகத்தில் தேசிய வருமானம் வளர்ந்தாக 2000-ல், தமது வருமானம் தீருமென்று எதிர்பார்க்கலாம். அப்பொழுதும் ஒவ்வொரு குடும்பமும் மோட்டார் வண்டி வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய தற்போதைய அமெரிக்க குடும்பம் இராது. அது அவசியமில்லை. மீதமிருகிய செய்வதற்கு அமெரிக்க லாபத்தின் கசிவா ஈதிருப்பிவசூல் 40 சதவ அளவத் திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பாரதத்தின் பொருளாதார நிலைமைச் சூழ்நிலைப் பரிசீலனை செய்த இத்தியானின் முடிவுகள் என்னவெனின்:

1. ஐந்திதொண்டப் பெருக்கைக் குறைப்பதற்கு உடவே தீவிரமான முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

2. விவசாயத்தைக் கூடிய வகையில் நூதன விஞ்ஞான முறையில் நடத்துவதொடு அதற்கு வாரும் குடும்பங்கள் அதிகரிக்காமல் மற்றத் தொழில்களை விடுத்தி செய்து அவற்றுக் பங்குக்கும் தொழிலாளர்களைத் தொண்டைய அதிகரிக்க வேண்டும்.

3. குடிசைத் தொழில்கள் உட்பட ஏக்கரத் தொழில்களுக்கும் புதிய கருவிகளையும், மின்சார சக்தியையும் உபயோகிக்கவேண்டும்.

4. வேலைத் திறமையையும், கருத்துடன் முனித்து வேலை செய்யும் சம்பீரதரவத்தையும் வளர்க்க வேண்டும்.

5. மதுபானம் போன்ற தீய பழக்கங்களை மீண்டும் ஆய்ம்பாங்களைமீதும் விவக்க வேண்டும்.

6. எவ்வ பரிசுத்தமான வாழ்க்கைமீதும் பெருமை கொள்ள வேண்டும்.

7. சர்க்கார வேலார்களும், ஆலைத் தொழிலாளர்களும் உயர்த்த வலுப்பினராகக் கருதப் பட்டாய் அவர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் சிறு தொழில்களைப் பணி செய்வொருக்கும் வருமானத்திலும், வாழ்க்கைத் தரத்திலும் அதிக வித்தியாசமில்லாமல் இருக்கவேண்டும்.

8. அங்காடு பாரதத்தின் பரிசீர்தேசம் வகைச் செயல் தீர்விய் அதிச தாரதமய மிகவாய் தொழில்களை நாடெங்கும் பரப்பிவும் மத்திய அரசாங்க வரி விதிமை, ராஜ்யக் கூலக்கு அளிக்கும் மானியமுதல முதலிய வழிகளின் மூலமாகவும் வடிவவகையில் சமத்துவம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

9. நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் அரசாங்க முயற்சிகளால் உட்கும் சாதிக்க முடியாது. பொருளக்கள் அதிகுடன், உற்சா சத்துடன் ஒத்துவந்ததாய்தான் அது சாதியவாகும் என்ற உண்மையை ஆண், பெண், குழந்தைகள் வகையொரும் உணர்ந்து, நாட்டின் தாக்கை நாட வேண்டும்.

10 பொருளாதார முன்னேற்றம் மிகவும் கூடுவியமாயினும் அதற்கான துண்டாய்கின்ற வம், கத்திரொதலையும் பரி கொடுக்க முற்றி தும் மறுத்து, எதிர்த்தொதலாததாய் எதிர்க்க உவிதரக் கொடுக்கவும் தயாராக இருக்க வேண்டும். (முத்தம்)

நாத்தீர்த் யோகாஸ்ரமத்தின் சில செயல்கள்

மாண்புமிகு : ஸ்ரீ வேளாறு உதயசுந்தரன்

ராம்தீர்த் பிராமி ஆயில் - ஸ்பெஷல் ரெ. 1

[illegible]

மேலே பட்டியல் விதி ரூ. 4/-; கீழேயுள்ள ரூ. 2/-

[!\[\]\(a870788d6ed9b8fd294b7654a8c8526b_img.jpg\)
!\[\]\(18065afa4ef6662bca9f3f6088f7de30_img.jpg\)
!\[\]\(b985170eefb48b9b3ef593e79310e8f5_img.jpg\)
!\[\]\(65defa7fe6c24be84c2514c965593962_img.jpg\)](#)

SHRI RAMTIRTH YOGASHRAM, DADAR, BOMBAY - 14

சுதந்திர உத்யோகம்

ஆதாயமாகவும், நிதமாகவும் இரு கோகாசனங்கள் விவரிக்கும் எழுது அறநாள் ஆசனம் படத்திற்கு எழுதுங்கள். கு. 81- மணிபாசைர் அறநாள் இப்படத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். விட்டியிலிருந்து ஆசனங்களைக் கவனமாகப் படிக்கலாம்.

யோகாசன வகுப்புகள்: காலை 7-10-க்கு 9-10 மணி வரையிலும், மாலை 5-6-க்கு 7-10 மணி வரையிலும் தொடர்ந்து நடப்பெற்ற வதுவாக. பிரதி இரவுதொடர்பும் காலை 10 மணிக்கு யோகாசன தொடர்பொழிவுகள் உண்டு.

செய்தியைப் பெற்றோர் : 4/441. தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை-3

யாக்க்ஸிங் சுப்பையா

ஈப்பியா நகரிலிருந்து கைப் பிக்குக்கு எரக்கு கமந்து செல் தும் லாரி ஒன்றின் டிரைவர் தான் சுப்பையா. அகன்றப ினம் ஏதோ கோனாறிலும் பாசையில் தின்றபோது வாரிக்குக் காவலாக 'மிஷன்' எந்த சாமிசை வைத்து விட்டு, பக்கத் தில் தென்பட்ட தோப்புக்குள் ஁ழைத்தான். உதவி தேட. அங்கு போன சமயத்தான். மலாய் மொழியில் "எக்ஸை போகிறீர்கள்?" என்று ஒரு பெண்குரல் அவரை நிறுத்தியது. சுப்பையாவும் தின்றான். குரல் வந்தபக்கம் அவன் ழுக்கம்பி பிடித்து, ஒரு செடிக்குப் பிங்குல் அவன் தின்றான்.

செடிக்கு மேல் பூத்து நிற்கும் ழுக்கமவர் மட்டுந்தான் சுப்பையா ஁க்குத் தெரிந்தது. இத்திவ நாட்டின் அடுத்ததாக கோக் டையின் இனத்தைச் சார்ந்த ஒரு கொண்டை அவன் உச்சத் தியவில் கரும் கிட்டமாய் நின்ற அந்த அறியல ழுகார வித்தத் துக்குச் சோவை சேர்த்தது.

செடிக்குள் அப்பாய் எட்டிப் பார்த்ததாய் ழுக்கமக் வெண்டிக் 'சுபாய்' ஒன்று தெரிந்திருக்கும். மென்சை ஒரு தாவணி மாரி பகத்தை ழுடிவிருக்கும். இழுப் பைச் சுற்றிக் கண்டிகை கவரும் வண்ணத்தின் 'கயிள்' ஒன்று சுற்றிவிடுப்பது தெரிந்திருக் ழும். இத்திவையும் அவன் ஒரு மலாய்ப் பெண் என் பதை உணர்ந்திருக்கும்.

முக்கமவர்க் கன் வண்டு மொய்க்கும் ழுப்பை சுப்பையா ஁ன் காடிக் விழுந்த குரல் இவ் ஁மவிலும் இனிமையான இருத் தது. அந்த இனிமைக்கு ஏழில் ஁னக்கமாவத் தோற் தித் தந்தது ழுமம்.

மலையா தெரத்தின் ரம்புத்தான் பழத் கைப்போய் சிவந்த

நாகன்

கக் காட்டித் தின்ற குறுகுந்த கண்டன். நிறு புருவங்கள். சேத தெற்றி: அந்த தெற்றி விருந்து மேல் தொக்கி அடித்தச் சிவியதால் மிறு மிறுக்க கருங்கத்தின் ஁ரம்பம்.

இப்படியான அழகு ழுக்கம் ஒன்று சுப்பை யாவை வழி நிறுத்தி யாழ்நிறத்தும்பெரிஞல்?

"கெடு ஁பாய்!" என்று மலாய் மொழியில் பேச்சை ஁ரம்பித்தான். அதாவது "கொஞ் சம் தன்னரி வேண்டும்..." என்று ஁ரம் பித்து, தயக்கமோ தட்டுத்தடுமாற்றமோ இக் காமம் தான் செலுத்திவந்த ஁ரி நிறிது பரு தாவிப் பாசையில் தின்ற விட்டளையும் அது சம்பந்தமாகத் தன்னக்குத் தேவைப்படும் உதவியையும் பற்றிச் சொன்னான் சுப்பையா.

உதடுகள்.
புத்தம்
புதுரப்பர்
பாலின்

வெண்ணையும், பன பனப்பும் விசை பக் கரிசை. வாயிப் பழ மதப்பை ஁ன்னவா

பம் எவ்வளவு சாதாரணமாக இருந்ததோ. அதையும் விடச் சாதாரணமாக 'பாக்கிங்' மயையா பேசுதல் எங்கும் பரவியிருந்த ஒரு விஷயம்தான் இருந்தது. 'பாக்கிங்' கம்பையா எங்குமிதான் அவன் எங்காடும் தங்குகத் தெரியும்.

ஈப்போவிலிருந்து வந்து, எப்போது கம்பையாவைச் சுமந்து செல்லும் லாசி அந்த வழியே வரும் என்பது கிணர்வுக்கு தங்குகத் தெரியும். எவ்வாறு அவருக்குக் கம்பையா சொல்லித்தான்!

வரும் லாசியும் ஒதுக்குப் புறமான ஒரு இடத்தில் சற்று ஒதுக்கி நித்தும். கொஞ்ச நேரத்தான் கம்பையாவும் கிணர்வோடு பேசுவான். அந்தக் கொஞ்ச நேரத்தில் அடையும் காதல் உணர்வோடு கடிகாவிட ஆழமாக, வானமுடைவாடிப் பரத்ததாக இருக்கும்! லாசியை எவ்வளவு நேரத்துக்குத்தான் அவர்கே நினைவுமுடியும்! நேருக்கத்தை விட்டு

அணிந்து பழாநிலை பக்கமாகப் புதப்பட்டுப் போனார். அங்கும் கிணர்வின் தகைமுக தரிசனமும், பாரிசுவலாக குவிர்ச்செயும், பெர்சாக இப்போதும் அவனுக்குக் கெட்டத்த கொண்பவத்தில் பிடியுண்ட மனமோடு நடந்து கொண்டிருந்தான்.

வழியில், பாக்கிங் வட்டாரத்தில் அவனுக்குப் பரிசுவமான சேவ லாசியை ஒருவர் எதிர்ப்பட்டான். அவன் கூட ஒரு மனாப் காகிப்பன் இருந்தான். கம்பையாவோடு பேச ஆரம்பித்தான் சேவன். பெர்ச பாக்கிங்கைக் கறிதி விலைப் போட்டது. இடைவே அந்த மனாப் காகிப்பனும் கம்பையாவுக்கு அறிமுகம் படுத்தப்பட்டான். அவனும் ஒரு 'பாக்கிங்' அபிமானியாக இருந்தான்.

அந்த மனாப் காகிப்பின் எப்போதோ பார்த்திருப்பதாகக் கம்பையாவின் நினைவுத் திரையில் ஒரு சனனம் உண்டாயிற்று. 'ஆனால் சேவன் நினைவுக்கு வரவில்லை!'

பெர்சு கொண்பிட மூலமும், பக்கத்திலிருந்து ஒரு காப்பிக் கடைக்குள் நுழைந்தார்கள்.

நீங்காத பாரிசுவமோடும், பீரோ விடைமோடும் கிணர்வை விட்டுப் பிரித்து செல்வான் கம்பையா.

கம்பையாவுக்கு ஒவ்வொரு சமயம் ஒப்பொரு விதமான பகாரங்கள் கொண்டு வந்து நுழைவான் கிணர்.

லாசியின் விசைச் சுத்தலாயிக்கு இங்கு எது நடப்பாக் கண்டு கவியும் இருந்தது; பயறும் இருந்தது. கம்பையாவுக்கோ இவனும் இருந்ததாசெய தெரியவில்லை. அவன் கபாவத்தில் நல்லவன் தான் - நூலாய்க்! - ஆனால் அவன் 'பாக்கிங்' - கம்பையா, பகாரியான் அவன் எடுத்ததற்கென்றே பயன்படுகவில்லை.

ஈப்பையாவும் கிணர்வும் சந்தித்து, தெரியோடு தெரியச் சுமந்து செல்வான் வழிக்கு. கம்பையாத்துக்கான எப்போது கிணர் எவ்வளவு கம்பையா முடிந்தான்.

ஒரு நாள், நைடுவிலிருந்து திரும்பியே கம்பையா, நுழித்து விட்டு செல்வான் கடை

என்று பெருக்கும் தேவைவாசைகளைக் கொண்டு வரும்படி கட்டளை விட்டான் கம்பையா. நதனில் ரொட்டி குத்தது.

ரொட்டியைச் சாப்பிட்டானதும் அந்த மனாப் காகிப்பன் கெட்டனில் இருந்த காகிப்பைக் கோப்பையாகவிட சுமந்தான். கம்பையாவுக்கும் ஒரு கோப்பையைய எடுத்துக் கொடுக்கான். நடக்கவிலுக்கும் 'பாக்கிங்' தொட்ட கிணர்வின் பக்கவாக்கைக் குறித்துச் சேவ லாசியோடு பகாரிய எச்சரையில் இருக்கிற இந்த கம்பையா கோப்பையை கம்பையாவை எவ்வித சாவி கொடுத்தான். பெர்சின் நெகத்தின் இவ்வொரு கோப்பையையும் கெட்டு காக்க, அதையும் குடித்தான்.

இவ்வொரு துடிக்கை வழிந்தன.

கம்பையாவுக்குத் திடீரில் என்னமோ போய் ஒரு உணர்ச்சி. அடுத்த விநாடி தன் சுற்றக் தொடர்ச்சியை. என்னமோ என்று எழுதித் தன்னைச் சுற்றக் கறுக்கி விட்டு தெர்திப் கொட்டுகளை விரலாய் பிடித்து விட்டான். அப்போதும் பெர்சை திறுத்தவிடவில்லை.

தலை மராமலையும் வேலமாகச் செந்தவது. மீண்டும் நெற்றிய் பொட்டுகளைப் பிடித்துக் கொண்ட கம்பையா தந்தவெல்லாவே அந்த காலியின் சென்று உற்றுப் பார்த்தான். எட்டென்று ஒரு விஷயம் நினைவுக்கு வந்தது.

"ஆம்! அக்கமெதான் இத்த மலாய் காலியின் பார் பார்த்திருக்கிறேன்."

கைவாணை கம்பையா செந்ததாவே மூதல் தான்: அப்போது 'கட காலுக்கன்' என்று அவனும் இவன் அழைத்துப் போனுவே: அந்தச் சமயம் தொழில் ஒரு வீட்டின் பக்கத்தின் பூக்கள் நின்று தலைவாய் அவனையும் மாறி மாறிப் பார்த்த மூகம், இதுதான். அதற்குள் வலந்தான் இத்த மலாய் காலியன்!

கம்பையாவுக்கு மயக்கம் வந்து விட்டது! தலை கவிழ்த்து மெனதுகை காய்ந்தது.

கம்பையா மறுபடியும் கண் விழித்தபோது தான் குடிபெருக்கும் அமைதியைத் தன் படுக்கையில் கிடப்பதற்கு அந்த்தான். பக்கத்தின் கிடந்த தாக்காலியின் அவன் சக குடித்தனைக் காரர்களில் இருவர் உட்கார்த்திருந்தனர்.

கம்பையா போ எத்தனத்தான்: முடிய வில்லை. அந்த இருவரில் ஒருவர் பேசினார். மயங்கிக் கிடந்த தலைக்கேயே அவன் பார்த்தான். மலாய்க்காரர் இருவர் அங்கே கொண்டு வந்ததாகக் கூறினார்.

டாக்டர் வரலாறுக்கப்பட்டதும், இரண்டு நடனம் கம்பையா வாத்நி எடுத்ததால் நுபத்திக்குந்து அவன் தப்பியதாக அவர் சொன்னதும் அவனுக்கு அறிவிக்கப்பட்டன. பிறகு கம்பையாவுக்குக் காப்பியில் 'அபின்' கலந்து கொடுக்கப்பட்டதை டாக்டர் கண்டறிந்து கொண்ததாகவும் கைவாணை அவர் அபின் உப்போ சென்றிருந்தும் அதன் கத்தியைப் பகலாவிடான கம்பையாவுக்குத் தான் தாக்க முடிந்தது என்றும், மற்றவர்களை அங்கி் பாதி அளவைக்கடல் சமாளித்திருக்க முடியாது என்றும் அவர் அறிவித்தார்.

★

இரண்டொரு நாட்களில் கம்பையா பூணமாகக் குணமடைந்து எழுந்தான். வழக்கம் போலவே அந்த கம்போ-ததயியை பாணதயில் அவன் காதல் சோனி வாரும் சாய்ராஜ்யத்தின் கட்டத் செல்லும் பாணதயில் காரி மூட்டும் வேலையைத் துவங்கினான்.

அவன் நினைத்திருந்தபடி அந்தச் சோனியும் மலாய் காலியையும் அவனும் செந்திக் இயலவில்லை. ஆனால் கைவாணைத் தினமும் அவன் செந்தித்தான்.

அன்றொரு நாள் கதப்பில்லெடுத்து நிரம்பி வந்து கொண்டிருந்தது காரி. 'கிடியரின்' முன் கம்பையா உட்கார்த்திருந்தான். அப்போதுதான் மலையாளத் திரைப்படம் புகுந்த பிரபலமான அந்தத் தமிழ் படத்தில் பாடியிருந்த பாட்டை அவன் காரி முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒரு நிரும்பம் வந்தது. 'மேலி பித்'— (கொண்டட காரி)—கிடியர் என்பவர்கள் அமை. நிரும்பம் முனைவில் திடீரென்று பாணதயை முடிவடைத்தது போல இருந்தும்.

அப்போது பாணதயின் இரு புறங்களிலும் பெரிய மரங்கள் கைவாணை இருந்தன.

வழக்கம் போல தாராண தன்னுடன் சந்தித்தான் கம்பையா. காரியும் எட்டென்று விலகிக் நிரும்பியது. கைவாணையே தாரி நோட்டிக் வழுக்கியபடி நிரும்பியது. "ஆ!... துயோ! அடுத்தன்?"

கிடியர் நிரும்பியதுமே நோட்டிக் பறிந்தது ஒரு திரைநிலை பருத்த பழமான ஒரு மலாய்க் கிழவி தன்னாடியபடி நின்று. அந்த நிலையில் பாணதயின் ஓரத்தில் எந்தப் பக்கத்திலும் அவனாக ஒதுக்க முடியாது. உடலில் அந்த தலை தடுக்கம்: கைவிலும் கொல்கிலும்!

கைவாணைத் தாராணைக் காரியின் பிரேக்கைப் போட்டான் கம்பையா. 'சென் பிரேக்' தான். அருளும் காரி கிழவியை நெருங்கி விட்டது. கைவாணை கடியரின் கை ஒடிந்து வந்ததான். இருந்தும் கிழவியை உரசி அவனின் குப்பறத் தன்வி விட்டுத்தான் காரி எப்படி யோ மரங்களில்மோதிக் கொண்தாடும் பண்பான செத்ததொரு நின்று.

மேலு குடித்துக் கிழவியிடம் கம்பையா ஒதுகும். கத்தாளியும் அவனின் பித் பத்தினான்.

'என் மேல் மோதவே நெனவியில்லை, மேல் உரையேயே போதும்' என்பது போல் கிழவி கிணங்கிக் கிடத்தான். கைவாணை நோக்கித் திரந்து கிடத்தான் கைவாணை, இரு தயத் துடிக்கும் நின்று விட்டது.

அடுத்த என்ன செய்வது என்ற நிலை கொடு கம்பையா கத்தாளியைப் பார்த்தான். அவனும் கைதயோ சொல்ல கையவத் திரந்தான். ஆனால் சொல்ல முடியவில்லை. 'அடியுக்கன்!' என்று கத்திக் கொண்டே ஒருவர் அவர்களை நோக்கி ஓடி வந்தான். அவன் கையில் ஒரு பெரிய கறி இருந்தது. அவனுக்குப் பின்றுத் தாக்கல் வேலமான ஒரு வந்தாரிகள். அவர்கள் கைவிலும் கிழவிக் இருந்தன.

கம்பையா அவர்களைப் பார்த்தான். முன்னுக் ஒரு வந்தவன் அவன் அடைபாளம் கண்டு கொண்டான். அவன் வேறு யாருமில்லை. தனக்கு முன்பு விழமிட்ட மலாய் காலியன் தான்!

எல்லாம் முன்னெற்பாடாக நடத்திரும்ப தாக்கப்பட்ட கம்பையாவுக்கு. யோக்கை நேரமே இக்கி. அவனும் ஏதாவது செய்தாக வேண்டுமே?

"கத்தா! ஒடு! போல் காரியிலே ரதிகன்" என்று கத்தாளியைத் தன்வித் கொண்டு ஓடினான். போல் புறவன் ஆசைத்தின் கிற கிடந்த 'கடகார்ட்டிக் தாராணியின்' கையில் எடுத்து அமைத் தனக்குமேல் ஒரு கழறி, ஓடி வந்தவர்களை எதிர்ந்து நின்று.

அடுத்த கிழவு ருங்கி கிடியரும் இரும்பும் மோதிக் தெறிய்தால் கண்டான எத்தம் அமைதியாக இருந்த அந்தப் பிராத்தியம் எல்லாம் கெட்டது. தனவிலும் பிடித்திலும் அடிபடாமல் காய்பாற்றிக் கொண்டாடல் போதும் என்று 'கொண்டடிக்' 'கிர் கிர்' என்று கழறினான் கம்பையா.

மேலே கிழும் அடிக்கை அவனும் நெக்கிக் கொண நடித்தது. எதிர்ந்து ஒருவனின் மண்டகவயலாவது பிளக்க முடியவில்லை.

விரைவில்
வருகிறது

அருணா பிலிம்ஸ்

வொம்மை கல்யாணம்

இயக்குநர் :

R.M. கிருஷ்ணஸ்வாமி

தயாரிப்பு : மாதவன்

A. ராதாகிருஷ்ணன்

R.M. கிருஷ்ணஸ்வாமி

இந்தியாவின் முதல்
பரிகத்த கரணி, ஈம்
நாட்டின் பழக்க
வழக்கமான சுத்தம்
செய்யும் முறைகளைப்
புரட்சிகரமாக மாற்ற

டெட் பரிகத்த கரணி
பாதகத் தரை, பாத்திரங்கள்,
கலன்கள் முதலிய கழற்சை
வற்றையும் சுத்தம் செய்கிறது.
அது தரைகளையும், துளி
களினாலும் மிதந்திவசயிலுந்
பல ஒட்டு மாதிரியான சுத்தத்
தரையில் சுத்தம் செய்கிறது.

டெட் சொற்கை முறையில்
தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு
பரிகத்த கரணி, சோப்பவுடர்
அல்ல, சோப்பை ஆதார
மாகக் கொண்டும் தயாரிக்கப்
பட்டதல்ல. சோப்பைக்
காட்டிலும் வெகு சீக்கிரத்தில்
சுத்தம் செய்கிறது. அழுக்கு
களையும், எண்ணெய்ப் பசை
களையும் துப்புரவாக போக்கு
கிறது. ஆறிலும் டெட்டில்
காரமான ரசாயனப் பொருள்
கள் இல்லை. ஸ்ககளில்
பட்டால் இதமாக இருக்கிறது.
அது உயர்தர சலவை
சோப்புகளைக் காட்டிலும்,
பரிகத்தமான உடை
களுக்கும் அளவகளின் நீடித்த
உழைப்புக்கும்
உத்திரவாதம் அளிக்கிறது.

தி ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மில்ஸ் லிட்., பம்பாய்

<http://www.911.in>

இடது ஊயாக உட அடிவந்த தடுக்க வேண்டி வந்தது கப்பலாருக்கு. எதிர்ப் பலர்கள் ஐந்து பேர்கள். அடியும் ஐந்து திசைகளிலிருந்து வந்தது.

கத்தராயி லாரிக்குள் பம்மித் திட்டதான். லாரியில் ஈட்டெடைக் திட்டதன். பேசக் கொன்று ஒரு வழிகூட இல்லை.

கப்பலையா சனிக்க ஆரம்பித்தான். எப்போட்டென்பதோப் போல் இருந்தாலும் இரண்டு ஊராளியும் எத்தனை அடிவந்ததான் தாங்கு வது? முதுமீதும், காலிலும் சில அடிகள் பளமடை லிருந்து விட்டன.

கப்பலையாவுக்குக் கால்கள் தடுமாறின. கருணை விழ வேண்டியதுதான் பாகி. தன் வேலையாக ஹான் எத்தத்தோடு கலையைத் திரும்பி வந்தது ஒரு மோட்டார். அதற்கு மேல் வந்த மலாய்க்காரர் கள் என் அங்கே தீர்வி றார்கள்? மரங்களின் வழியே மறைந்து ஓடி விட்டார்கள்.

“அன்னா!” என்று அவுரி லாரிவிதிருத்தி சிறு குறித்த கத்தராயி தன்வாடி தீண்டு கப்பல யாவைத் தாங்கிப் பிடித் துக் கொண்டான்.

காள் விட்டுக் கத்த விட்டே என்னுடைய கத்த ராயிவின் கண்ணிலிற் றானவென்று தீர் வெள்ள மாகப் பெருக்கெடுத்தது. அவன் அருமை கப்பலையா அன்னன் ஐந்து பேரின் அடிவந்தலையால் தாங்கி இருக்கிறான்.

வந்து வந்த மோட்டார் காவிருத்து இருவர் இறங்கினார்கள். அதில் ஒருவர் கீனா; இன்னொருவர் மலாய்க்காரர்.

முதல் கவிதிருத்து முன் னை வரையில் இரண்டு ாகவிலும் கப்பலையா தாங்கிய அடிவந்தலையே ஏப்பை சாப்பைகளாக தாங்கி விடுக்கலை முடியாது. இரண்டொரு அடியி லேயே அவர்கள் தீர்த்திருப்பார்கள்.

இப்போது இரண்டாம் குறையாக, பாகி லின் கையால் உரப்படுத்திவிருந்த திடகாத் திரத்தான் கப்பலையாஸைக் காப்பாற்றியது.

அடுத்தபடியாக, அவன் தக்க காலத்தின் அறிவுறியாக ஒரு போலீஸ் அதிகாரி அந்த மோட்டாரில் வந்தது இக்கட்டான ஒரு தீர்விலிருந்து அவனைக் காப்பாற்றியது.

காரில் வந்தவர் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர். விபத்து நடந்த இடத்தில் காசி பிரெக் போட்டிருந்த அதன், பாறையில் அந்தத் திருப்பம் அமைந்திருந்த அதன், மிழைவின் அருகே வந்ததும் வண்டிக் வேண்டிய நுகர விவ்வாரியித் தவிர்த்துத் திருப்பிய தன்மை இவைமேல்வாய் வந்தவத்திலேயே தெருக்கு நோக்கிலே ஊட்டியும் காப்பிப்பு ஏதெட்ட தால் கப்பலையாவின் மேல் குற்றமே இல்லை என்று சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி அவரால்

முடிவு செய்ப முடித்தது. விபத்து தற் செயலாலே நடத்தது என்றும் அவர் கருதி றார். மிழை இறந்ததால் உண்டான ஆத் திரத்தாலேயே மலாய்க்காரர்கள் தங்களைத் தாக்கியிருக்கக் கூடும் என்று கப்பலையாவும் சொன்னான். தாக்கியவர்களைத் தேடிப் பிடிப் பதில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் முடிந்தார்.

அந்தக் மிழை தன்னத்தனியாக ரோட்டுக்கு எப்படி வந்திருக்க முடியும்? ஒரு வேளை தன் காலிலும்தேரத்தைக் கைக்காகத் தெரிந்து, அவளை அந்த மலாய் காலியைக் கொண்டு வந்துவிட்டுவிபத்தில் சிக்க வைத்திருக்கலாம். திட்டப்படி விபத்தும் நடத்து விட்டால் தங்களைத் தாக்குவதற்காகப் பக்கத்தில் ஓளித் திருத்திருக்கலாம். இதை வேறும் யூகம் என்று எப்படிச் சொல்லி விட முடியும்?

இன்ஸ்பெக்டர் சொன் னது போல எல்லாம் “ஆக்ஷி டெண்ட்ஸ்” என்று கப்பலையா எப்படி முடிவு செய்வான்? அவன் காதல் கைதலையா அபிவி விவகாரமோ அந்த மலாய் காலியைப் பற் திய விவரமோ இன்ஸ்பெக்டருக்குத் தெரிய வில்லை. ஆகவே தற்செய லாக நடத்த விபத்து என்று கருதி விட்டார் அவர்.

மெற்கொண்டு இன் னதுதான் செயல்வேண் டும் என்ற முடிவுக்குக் கப்பலையா வருவதற்குள், கல்கா ஆஸ்பத்திரிகே வந்து போய்த்விட்டான்.

இரண்டு முடிக்கை வரைவியும் பளமடை உட்டுகொண்டு படுத்திருந்த தன் ஆருவிர்த் காதலனைப் பார்த்து விடமின்ன.

“அழாதே, கல்கா! எனக்குப் பெரிய ஆபத்து ஒன்றுமில்லை” என்று கப்பலையா சமாதானமாகச் சொல்லியும் கொஞ்ச நேரம் அடுத்த திருத்தான் பேச ஆரம்பித்தான். விம்மலுக்கும் பெருமூச்சுக்கும் இடையே அந்த மலாய் காலியைப்பற்றிச் சொன்னான்.

தகப்பலிடப் பாய்வதற்கு இறந்து தாயோடு காழ்த்து வரும் கல்காஸை மணக்க வேண் டும் என்று ஆகலையா இருத்தலன் அந்த காலியின்: ஆளுக் கல்காவுகிலோ அவனது முரட்டுக் கபாலமும், பெய்யாத கல்கா ஸும் பிடிக்கலே இல்லை. சரியான சமயத்தில் கப்பலையாஸைத் தேடித்திருக்கிறான். தெற் கால், திணவால், சொக்கால் அவனைக் காத் தித்து உடனேயே தன்னை அவனுக்கு ஒப்பு விக்கும் துங்கும் வந்து விட்டான். இதை ஆரம்பத்திலேயே கண்டு கொண்டான் அந்த காலியன். தனக்குப் போட்டியாக ஹிந்தி கல்கா அவன் குறிவைத்தான். அதிலும் அவன் ஒரு இத்தியனென்று தெரிந்ததும் கொன்று விடவே குறிவைப்பும் வைத்து விட்டான்.

“கல்கா! தான் அடிப்பட்டது உனக்கு எப்படித் தெரியும்?” என்று விவப்புடன் கேட்டான் கப்பலையா.

அதை அவனுக்குச் சொன்னவன் அந்த மலாய் வாலிபன் தானாம். சரிதான்! செய்ததையும் செய்துவிட்டு ஐம்பத்தோடு போய் அவனிடம் சொல்லியும் இருக்கிறான். பொருத்த படிய்தான்!

★

கூடாய்கன் ஆதல, கட்டுக்களும் அழிந்த பெயர்.

கடிகாவாய் காட்டப்பட்டு அந்த மலாய் வாலிபன் பிடிபட்டான். அவனை ஒரு மூன்று மாதம் பிடிப்பட்டான். குற்றவாளிகளுக்குத் தங்கி இருந்து வந்திருக்கிறவர்களைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

கடிகாவோ, கப்பலாயாவோ மனம் எவ்வளவு இருந்தால் அந்த மலாய் வாலிபனுக்கு அதிகமான தண்டனை விடப்பட்டிருக்கும். அவன் கப்பலாக விட்டே வெளிப்பெற்று பிணங்கு போலிசைத் தடுத்துக் கொடுத்திருந்தான். ஆகவே வழக்கில் அக்கறை கொள்ளவில்லை.

தான் விரும்பியதுபோல் தன்னை வந்தடைந்த வாலிபனைத் துன்பு விடாமல் மனம் திறந்து எத்தொடக்கத்தோடு கப்பலாக விட்டும் பிணங்குக்குப் புரப்பட்டான் கப்பலாயா.

பிணங்கில் எத்தொடக்கமாகவே தம்பதி கூடிக் காலம் கழிந்தது. அவர்களின் அன்போன்யம் எல்லாவற்றின் அபிமானத்தையும், நன்மதிப்பையும் பெற்றது.

பிணங்கிலும் வாரி டிசைவ் வேலியை கப்பலாயாவுக்குக் கொடுத்தது. போதுமான வசதிகளும் விடைத்தது.

இரண்டு வருஷங்கள் கழிந்தன. கடிகா கப்பலாகிவந்தான். கப்பலாயாவுக்கு ஒரே துதிசையம்.

பேறு காலம் வந்தது. கடிகா பிரசவ ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டான்.

அன்று இரவுக்குள் குழந்தை பிறந்துவிடும் என்று சொல்லி அம்மாவை சொல்லியிருந்தான். கப்பலாயாவுக்கு ஒரே பரபரப்பு. அப்போது இப்போடு கொள்ளவில்லை, வெளியே வந்தான்.

அப்படி வந்தவன் ஆஸ்பத்திரி இருந்த அந்த ஏழாண்டு கட்டுவிரிந்து விட்டு வந்திருக்கிற வந்து விட்டான்.

விட்டுக்குள் நுழைந்து பால் தரவில்லை. தந்தை பிறந்த பிறந்தவரையில் தொல்லை நிறைந்தான். கப்பலாயா அவளும் அவளுக்காகச் சொத்து சொத்து வந்து கொண்டு கொண்ட பட்டங்கள், அத்தனையும் அவள் கிடைத்த முகம், அது ஆஸ்பத்திரியில் என்ன பாடுபடுகிறதோ?

இதற்குள் புலகவுண்டு கிடக்க கப்பலாயா எதும் எழுப்பாமல் ஸாதுக்குள் நுழைந்த ஒழுக்கை உட்கா கவனித்தான்.

பட்டக்கென்று கூறு நடப்பபட்டது. தாழ்ந்த பால் போடும் சத்தம் கேட்டது.

கப்பலாயா திரும்பிப் பார்க்கான். அந்த மலாய் வாலிபன் தன்னால்.

“உட்கா” என்ற கப்பலாயா ஒரு நாள் வாலிபனைக் காட்டி நான்.

அவன் உட்காரவில்லை. திரைப் பைக்குள் என்னை விட்டு அதை வெளியே எடுத்தான். அகலிய...

வாலிபன் ஒரு ரிவால்வர் இருந்தது! கப்பலாயாவுக்கு எதுவும் தோன்றவில்லை. அப்போது அவன் எதை நினைப்பான்?

இருவர் கண்களும் சந்தித்தன. கப்பலாயா வின் பார்வையில் அந்த மலாய் வாலிபன் எதைப் பார்த்தானோ? அவன் விரல் ரிவால்வரின் குதிரையை அழுத்தியிருந்தான். அப்போது வேலியில் பிடுங்குகண்ட ஒன்றுக் கொன்று அதுசரிசனவாக நடந்து கொள்ளினான். பிடிபட்ட பிணங்குப்பலாய் மலாய் திரும்ப இரக்க உணர்ச்சி எழவில்லை தலை தாக்கும் ப்பாறும்.

கழிபேக்கம் எப்போது இதுதான்?

“என்ன சங்கடம்? ஏன் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது?” என்று கேட்டான் மலாய் வாலிபன். அவன் அப்போது கேட்ட வாலிபன் தனது கவலைக் காரியம் கப்பலாயா வின் முகமும் அகலிந்தது பிறந்த சொகப் பார்த்தவரும்.

“கடிகா...”

“அவளுக்கு என்ன? எங்கே அவள்?” “ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறாள். பிரசவ வேலியில் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.”

மலாய் வாலிபன் சொல்லில்லை. தப்பாக்கியைப் பிடித்திருந்த விரல்கள் இறுகின. தரம் புகம் விம்மிப் புடைத்தன. கண்களில் கொடுமையைக் காணும். கவிவின் சான்று தென்பட்டது.

“தீ எதற்காக இங்கே வந்தாய்?”

“தான் முழுதும் அங்கேதான் இருந்தேன். கடிகாவுக்கு வலியும் வேதனையும் அதிகமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எனக்கு என்னமோ போலிருந்தது. இங்கே வந்து விட்டேன்.”

கைகளால் தலையைத் தாங்கிக் கண்ணையும் மூடிக்கொண்டான் கப்பலாயா. அந்த ரிவால்வரால் வாலிபனின் நெஞ்சைக் கண்டிருந்த திருக்கும் போதுதான் அவன் ரிவால்வரைக் கீழே போட்டான்.

“கப்பலாயா!” என்றான். தொல்லை இறைத்திருந்த மென்மலம் கப்பலாயாவின் தலையைக் கட்டென் திரிச் செய்தது. அவரு அப்போது கப்பலாயா?

“கீதிரமாய் போலோம், வா.”

இதைச் சொல்லிவிட்டு முன்னும் நடந்தான் வாலிபன். எந்த வாசல் வழியே வெளியே, கொடுமையான கண்ணா வந்தானோ அங்கே வாலிபன் வழியாகவே அவன் மீண்டும் விடுகைப் போனான் — பச்சா கிராமம் நினைத்தவதான, அதனை வடிவிலே...

ஆஸ்பத்திரி எந்ததும் இருக்கும் இறங்கி உயிர் போனார்கள். மலாய் வாலிபனின் மலமாய் நான் கவலைக்கு மத்திரும் கப்பலாயா வுக்கு ஒரு சந்தைத்தனக் கொடுத்திருந்தது. உதாரணத்துக்கு எதிராக உயிர் ஒரு சேத எதற்குத்தது.

அழிய ஒரு பெண் குழந்தையை என் தெடுத்த கடிகா கண்ணா முடி விட்டான்.

“கடிகா!” என்று பெரிதாக அழறியே விட்டான் கப்பலாயா.

குதும்பி அமைத்தது குன்று போன்ற வடிவம் நினைத்த கப்பையாலின் உடல். எதற்கும் பயப்படாதவன், பாருக்காவையும் அழாதவன் அப்போ ஆறெடைக் கண்ணிர் பெருக்கி நின்றான். பக்கத்தில் நின்ற மலாய் வாலிபனும் அழுதான். கண்ணியும் கிடுத்துருக வைத்தது கண்களின் சாவு!

போலத்திரு முன் இரண்டு காரியத்தை முடித்து விட்டுத்தான் போனான் கணிகா. கப்பையாளை ஒரு குழந்தைக்குத் தகப்பனாகினான். தான் அடைந்த தாய்மைப் பெற்றதும் அந்த மலாய் வாலிபின் மனித குக்கி விட்டாய்!

*

“கோவாசனா! நீ ஆட்சேபிக்கலாம் என்று தான் கொஞ்சம் தயக்கினைன்” என்றான் அந்த வாலிபன்.

“நான் எதற்கு ஆட்சேபிக்கிறேன், நீங்கள் கூட்டியும் குறைத்தும் எழுதியிருந்தாய்தானே அப்படி?”

“எத்தனையோ கதைகளே தான் எழுதி விட்டேன். ஆனாலும் இந்தக் கதைகளையும் எழுத வேண்டுமென்று ஒரு ஆசை இருந்தது. எழுதி விட்டேன். பாத்திரங்களின் பெயரைக்கூட மாற்றவில்லை. சம்பவங்களையும் என் கற்பனைவைக் கலக்கவே இல்லை. நீ எம்மதித்தாய் இதை வெளியிட ஏற்பாடு செய்வீவர். இங்கு வேண்டுமா?.....”

கோவாசனின் எழுத்தான மணலானல். உலகநாதன் வாக்கியத்தை முடிக்க வில்லை. கோவாசனாவே பார்த்தான்.

“அத்தான்! அப்பா எனக்காவே உயிர் வாழ்த்தார்கள். அவர் மனத்துக்குப் பிடித்த மருமகனாகத் தாய்கள் வந்தீர்கள். எனக்கும் வாழ்வு தந்தீர்கள். உங்கள் எழுத்தின் மூலம் அப்பாவின் கதைக்கு அமரத்துவம் அல்லவா கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? நன்றாகப் பிரகடியங்கள். அப்பாவின் சார்பாக அதை நான் வரவேற்பேன்” என்றான் கோவாசன. நன்றி நினைத்திருந்தது அவன் குரலில்.

“நிறுத்த நட்டி. அதையிட மிகவும் நெத்த காதல் இதற்குச் சான்று இந்தக் கதை. கடைசி விழியில் ஒரு மிகுந்ததை மனித குக்கிவது அந்தச் சான்றுக்குச் சரியான ஆதார விளக்கம்.” உலகநாதன் பெருமிறத் தோடு இதைச் சொன்னான்.

யாளரப் பற்றி, யாருடைய கதைகையப் பற்றி இவர்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள்?

இருவரும் பேசிக் கொண்டது ‘பாக்கிவ் கப்பையா’ கதைகையத்தான். உலகநாதன் தான் அதை எழுதியிருந்தான்.

கோவாசன யார் தெரியுமா?

பாக்கிவ் கப்பையாவின் மகனே அவன்!

இருபது வருஷங்களுக்கு முன் பிணங்கு ஆஸ்பத்திரி ஒன்றில் கணிகா பெற்றுக்கொடுத்த தாயை அவனேதான்.

மோகன சினிமை

TSR

மட்டிப் பால்

மேனகா

ஜகன்மோகன்

கோதல் மாலை உனதுபுத்திகள்

டி.எஸ்.ஆர் & கம்பெனி,
சும்பகோணம், தென்னிந்தியா.

மேலும் தகவல் பெறப்பெற்றது: கராத்தி எழுத்தின், 18, சாயம்பேட்டை கடைசாடு குவோவாசனா! மகக்காடு, தக்கிக்கு கோவாசனா! 8, சாயம்பேட்டை (கந்திரித்) 1932) கணிகாள் நெரு, கோவாசனா! மதுரை எழுத்தி: கோவாசனா! மதுரை எழுத்தின், 4, உடல் கோவாசனா! மதுரை

தலைநகரில் விருது விழா

சப்பு

பொன்னுறு புதன்விழை, மார்க் பல்
விரண்டாம் தேதி தேசிய பேரரசு ஆராய்ச்
சிக் கழகத்தில் விருது மன்றத்தில் வரு
டாத்திர விருது விழா நடைபெற்றது. பன
துறைகளிலுள்ள வசித கவிதைப்பாடல்களுக்கு
சங்கீத நாடக அகாடமியார் மேடையிலும்
சாங்கையையும் அளித்துக் கொண்டித்தார்கள்.

தென்னாட்டிலிருந்து வந்த திறைரும்
பொன்ற செம்பை வைத்தியநாத பாகவதரும்
பழகுது நன்றத்த பூததூர் கிருஷ்ணமூர்த்தி
சாஸ்திரிகளும் முறையே சாங்கையையும், தங்கக்
காப்பும், சங்கைம் பெற்றார்கள். வடநாட்டு
விதவார்களில் முக்கியமாக, திறைபுலகைச்
சேர்ந்த முர்மதி தர்க்காபாப் போடேயும்
திறை சங்கீத அடரக்டர் சச்சின் தேவ் பர்ம
ளும், சைப்போரின் பனத்த ஆரவாரத்துக்
கிடையே விருது பெற்றார்கள்.

தர்க்கா போடே ஊமைய்பட நாட்களில்
இருந்தே நிழலி நம்பிப் பிழைத்தவர். சேர்ந்தி
அவரை நிழல் போவத் தொடர்ந்து வந்து
அகாடமியார் கவனத்தைக் கவர்ந்தது சாங்கை
சிறந்தது விருத்தது. பர்மனின் கரிசு
மேட்டுமே அவர் விபாதிக்குக் காரணம்.

: விருதுகள் செம்பை வைத்தியநாத பாகவத
ருக்குப் பொருத்திருக்க போவ வேறு வாருக்
கும் பொருத்தவகிலு என்பது வெளிப்படை.
இதர விதவார்களுக்குப் போர்த்திய சாங்
கைகள் பாடல்கள் வரை புரண்டன; ஆனால்
செம்பைத்த முழங்கை வரைகட வரவில்லை.
திறைத்த சார்ந்ததுக்கு ஏற்ற பரந்த சீரம்.

தலைமை தாங்கிய உப ஜனாதிபதி டாக்டர்
ராநாதகிருஷ்ணன் அவர்கள் மணியாவ ஒரு
காலே அரைக்காக் மணிப் பிரசங்கம் செய்

தார். "ஏற்றிப் போற்றிப் பேசுவேண்டிய
விலைப் பாரதத்தில் இடையே வீணமடைத்
தன. அகாடமியார்க் இம் முயற்சி கை
களுக்குச் சற்றுப் புத்துயிர் அளித்தின்றது.
அதற்கு என் ஆர்."

விருது விழா முடிந்த கையோடு விதபன்னர்
கள் தமது விதவதனை அரங்கேற்றினார்கள்.
சமுபது வயது திரம்பிய மகாராஷ்டிர வாய்ப்
பாட்டுக்காரர் பெத்திரே முப்பது வயது
குமரனுக்குள்ள குரலுடனும் தடிப்புடனும்
பாடியது அசாத்தியமாக் விருத்தது. பூததூர்
சாங்கீதிகள் துக்கியமான சங்கராபரண ராக
ஆலாபனைவ அடுத்து, தியாகராஜ கிருதி
ஒன்றை வாசித்தார். கங்கி சிதோக்னம்
வாத்தியத்தின் பிரகடனவ ஓரவடி சோதனை
செய்தும், அவர் சமர்த்தித்துக் கொண்டார்.

செம்பையார் பக்கவாத்தியமும், பின்
பாட்டுமாகச் சேர்ந்த ஒரு பட்டாளத்தையே
மேடையே கொண்டு வந்து விட்டார்.
என்னிக் கொண்குகள். ஒரு மிருதங்கம்,
கஞ்சிரா, கட்டம், இரண்டு பின்பாட்டு, பாக
வதரிவாலும், பிடிக்காரமாய்ச் சேர்ந்து
மேடையை அலங்கரித்தனர். 'ரஞுவர' பாடி
ஒரு அடிட்டு கவரம் அடித்திருக்கிறார்
பாருங்கள். இந்த அடக்கத்தில் கட்டம்
அடுத்து போய்விட்டது.

திரு சாத்து பனிக்கரின் எதனை ஆட்டம்
பாக பூர்வமாக் விருத்தது. ராவண கர்வ
பங்கம் தத்துபம். பின்பாட்டும் சென்டை
யும் கொஞ்சம் பனமாக் அமைந்து விடவே
கிருத்து கண்ணுக்கு மாத்திரமே இருத்தது.
சச்சின் தேவ் பர்மன் தலையிலே கையை வைத்
துக் கொண்டு ஒரு "கைம் சங்கீதம்" பாடிய
தோடு, விழா மங்கனமாய் முடித்தது.

உப ஜனாதிபதி டாக்டர் ராநாதகிருஷ்ணன் செம்பை வைத்தியநாத பாகவதர் அவர்
களுக்குப் பூததூர் கிருஷ்ணமூர்த்தி சாஸ்திரிகளுக்குப் விருதுகள் வழங்குகிறார்.

இவரென்று எதிர்பாராதது நடந்தது. மிகு
குடன் உள்வெவந்த கொய்கட்டின் தன் கைவிட
கொண்டு வந்திருந்த; திருமணப் பரிசுப் பொருள்
இனங்கொவறுக்கு முன்னும் வைத்து விட்டு வணங்
கினார். "தாய்கள் திருமணம் புரிந்து கொண்ட செப்திவை
நேற்று கோயிலில் கொண்டிப்பட்டேன். உடனே ஒரோடி வந்
தேன், தங்களைப் பார்க்க" என்றார்.

இனங்கொவறுக்கும் மலர்விற்கும் அவர்களுடன் இருந்த
மற்ற எவ்வாருக்கும் ஒன்றும் புரியவில்லை. ஒரேயொன்றில்
முழுவிக் கிடந்தார்கள். காக்கட்டின் பேச ஆரம்பித்தார்:

"ஐயா! நான் தங்களைப் முன்னுக்கு வந்தவன். தங்கன்
கதைகளைப் படித்து அதில் பொதிந்து கிடக்கும் கருத்துக்
களைப் பணம் மாநிலவன். நான் வெறும் ஈரி சுற்றியாக
விட்டுக்கு அடங்காப் பிள்ளையாகக் கற்றிக்கொண்டிருந்தேன்.
விட்டில் உள்ளவர்கள் எவ்வாரும் என்னை ஏதாவது வேலைக்
குப் போக வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வந்தனர். ஆனால்
நான் கோம்பேறியாக, அவர்களுக்குப் பாரமாக இருந்து
வந்தேன். எனக்குக் கதைகள் படிப்பதிலே ஆசை. அந்த
ஆசை காரணமாகத் தங்கன் கதைகளைப் படித்து வந்தேன்.
அது எனக்குத் தன்நம்பிக்கையையும், உழைப்பின் பெருமை
களையும் உணர்த்தியது. சாதாரணமாக கவர் கற்றிக் கொண்
டிருந்த நான் இன்று கடமை உணர்ச்சியுள்ள காவல்கட்டி
ளாக மாறிவிட்டேன். என் உறையர் உறவினர் என்னைப்
போற்றிப் புகழுகின்றனர். இதற்குக் காரணமாகத் தங்கனைக்
காண வேண்டும் என்று நான் பவநாட்டின் முயன்றிருக்கி
றேன். ஆனால் தங்களை இத்தச் சமயத்தில் பார்க்கக் கொடுத்தது
எவ்வத்திக் காலத்திலு மிக்க மகிழ்ச்சி, தயவுசெய்து தாய்களும்

பொண்ணி எங்கே?

தங்கன் களைகளும் இதரப் புத்தகத்தில் கைபெழுத்துப்
பெருந்தி என்னை ஆரம்பிக்க வேண்டும்" என்று கொய்க்கி
இனங்கொவன் எழுதிய 'உழைப்பின் பெருமை' என்ற அந்
புத்தகத்தைப் படித்துக் காண்கட்டின்.

அதில் மலர்விற்கும் இனங்கொவறும் கைபெழுத்துப்
போட்டுக் கொடுத்தனர். காண்கட்டின் மிகுந்த நன்றி
வுணர்ச்சியை அந்தப் புத்தகத்தை வாங்கிக் கொண்டு
அவர்களைத் தலைபெற்றுச் சென்றார்.

அவர் சென்றபிறகு சற்று நேரம் அந்தக் காண்கட்டினைப்
பற்றியும் அவருக்கு இருந்த நன்றி உணர்ச்சியைப் பற்றி
யும் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். "காண்கட்டின் எவ்வா
ரும் இப்படி இவ்வகை உணர்வு பெற்று விட்டால் இந்த
தாடே தயம் பெற்று விடும்" என்றார் தமிழ் ஆசிரியர்.

என்போ கற்றிக்கொண்டிருந்த போல்
என்பாவிடம் மிகுந்த வந்தேந்தினது.

"ஆமாம்! வீரப்பன் பிறகு என்ன
ஆனால்? ஈரி சுற்றிப் போன்?" என்று

மிகுந்த ஆவலுடன் கேட்
டான் இவர்களை.

"ஐ! அந்தக் கதைகள்
தங்கன் எவ்வாறு கேட்ட

வேண்டும்" என்று
உணர்ச்சி பொங்கக்
கத்தினான் சேது.

சேதுவின் கருத்த தலைவிரி
கருள் கருளாக அவன் நெற்
தலில் தொங்கிக் கொண்
டிருந்தது. அதை அடிக்கடி
தன்னி விட்டுக் கொண்டு
பெய்குன். அவன் உணர்வு
நட்சத்திரங்களைப் போல்
ஜொலித்தன. அவனது புள்
செய்யோ அவனது வெற்றி
வின் பெருமையை எடுத்துக்
காட்டும் சூரியனைப் போல்
இருந்தது. வெற்றி வீரனைப்
போல் அவன் தீயிர்த்து

உட்கார்ந்து கொண்டு பேசி
னான். சிந்திப்போது அவனு
டைய பற்கள் பிரகசித்தன.

"இனங்கொவா! உங்களை
நினைத்து விட்டாலே எனக்கு
ஒரு புது சக்தி தோன்றி விடு
விறது. அது பெருமைப்பட

பகிரகன்

மேலாகிய விஷயம் தான். வீரப்பன்
மேலும் ஞானமூர்த்தி இருந்தாலும் தன்
வந்தான் என்று எண்ணியவர்களுக்கு
இதைச் சொல்ல வேண்டும்.

"தன் விஷயங்களைப்போ, ஒரு மனித
வீட்டில் உன் தன் குழந்தையிடம்
விவந்து பார்க்கிறபொழுது உன்மீது
தன்மை இருப்பதில்லை. உன்மீது
இந்தக் குழந்தை இருப்பது எவ்வளவு மிகுந்த
மகிழ்ச்சியைப் கொடுக்கிறது. உன்மீது
எவ்வளவு தன்மை இருக்கிறது. எந்த
ஒரு விஷயத்தையும் எதிர்த்து இவர்தான்
இருந்து புகை உணர்ச்சியைப் பார்த்து
தான் விஷயம் விவாதிக்கும். வீரப்பன்
மூலம் மனிதன்தான்! அவனுக்கும்
இதயம் என்று ஒன்று உண்டு அல்லவா!
அந்த உணர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்
கிறபடி செய்து விட்டால் அவனுக்கு
தன்மையை மாற்றினால் ஆக வேண்டுமே!" என்று சொன்னார்கள்.

"தன்மை சொல்வது மூத்தரின்
உணர்வு. தெரிந்தோ தெரியாமலோ
வீரப்பனுடைய தன்மை குழந்தை
தன்மை ஆகிவிட்டது" என்று சொல்
கிற வீரப்பன் பற்றிய எல்லா
வாத்தவர்களைக் கொண்டு வந்தான்.

எவ்வளவு அந்த சொல்வதையே
அவருடைய மனம் ஆரம்பித்தான்.

"அந்த வீரப்பனுக்கு அவன் ஆட்
கையைப் போட்ட சிறை நிபந்தனையைப்
புரிந்து கொண்டு உடனடியே வீரப்பன்
மீது நடவடிக்கைகளைக் காத்து வர
வதற்குத் தொடங்கினான். அவன்மேலும்
ஞானம், அவன் அறிவாக வேண்டு
வீடையாக என்று எவ்வளவு துருவத் தெரி
யும், அதற்கு என் அறிவின் உதவியை
உபயோகிக்கத் தொடங்கினான். வீரப்
பன் பூங்கொடி என்ற பெயரிலே காது
சிறை வந்தான். அவனின் கையாணம்
செய்து கொள்வதற்காக வந்தவர்களுக்குத்
நிரூபணத்தையும் ஏற்பாடு செய்திருந்
தான். இதைப் பூங்கொடியின் தந்தை
ஒருநாள் என்மீது சொன்னார். இதைச்
செட்டும் எவ்வளவு தூக்கி வாரிப்
போட்டது. 'அடடட! ஒரே சமயத்
தில் இரண்டு பெயர்களில் வாழ்க்கை
வயலா பழக்கம் பார்த்திருக்கிறேன்!' என்று
என்மீது சொன்னார்கள். பெரியவாளை
என்மீது பழகுதல் மனிதரிடத்தில் தான்
இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்படி
யும் செய்துவிட்டான். இவர்களைவிட
வும் எவ்வளவு தெரியாமல் மனிதரிடம்
அழைத்துக்கொண்டு போய்த் தஞ்சாவூர்
மாநிலம்மேல் கொண்கில் நிரூபணம்
செய்து கொண்டு விடுவது என்று ஏற்
பாடு செய்திருந்தான். இதை யும்
தெரிந்து கொண்டான். குதம் தானே
பூங்கொடியின் தந்தையை மாநிலம்மேல்
கொண்டு ஒரு அனுப்பி வைத்தான். மனி
தரிடத்தில் பரிசாகப் பூங்கொடியைப்
கொண்டு ஏதேன் அனுப்பி வைத்தான். மாநிலம்
மேல் கொண்கிலுக்குப் போகும்வரையில்
வீரப்பன் பூங்கொடியிடம் ஒன்றுமே
பேசவில்லை. போழுதுபுகுந்தான் கையா

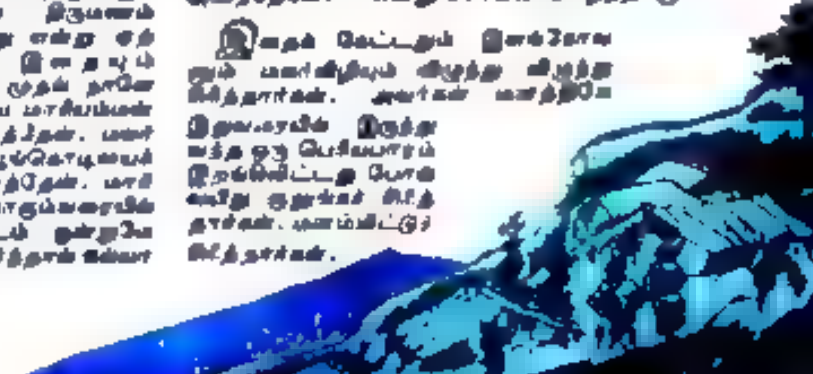
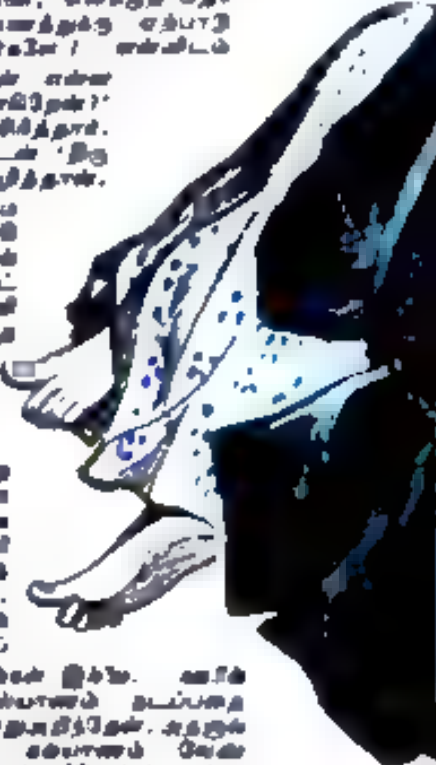
ணத்தால் ஆய் கொண்டு எந்த என்மீது
பொய்மை இருந்திருக்கிறது. பூங்கொடியின்
தந்தை தானே மேலாகிய ஆட்களின் மாநிலம்
மேல் கொண்கில் தஞ்சாவூர் இருந்தார். வீரப்
பன் காது அந்த சொல்வதில் மிகுந்த ஆதரவுடன்
தன் அருகில் இருக்கும் பெயரிலே பார்த்தான்.
அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு விஷயம் தெரி
யாகிற்று. அதற்குப் பூங்கொடியின் தந்தை காது
அருகில் வந்து தன்மை தெரிந்தார்.

'என்ன மாநிலம், எவ்வளவு தெரி
யாமலேயே நிரூபணத்திற்கு ஏற்பாடு
செய்து விட்டார்கள்! என்மீது
கொண்கில் தான் என்ன
கொண்கில் கொண்டுதான்!' என்று
கொண்கில் சிறந்தான். வீரப்பன் பந்தத்தில்
'நீரு
நீரு' என்று சிறந்தான்.

அவனுக்கு உணர்வு
ஒன்றைத் தொடங்கி
விட்டது. உடனே
என்மீது விவாதிக்கி
ட்டது. தான் தன்
மையின் இருப்பதை
யும் பூங்கொடி
யின் தந்தை
ஆக பந்த
லான இருப்ப
தையும் தெரிந்து
கொண்டான். அந்த
தேரம் பிடிக்க
வில்லை. ஒருநாள்
தன்மீது காத்த
தில் கொண்டான்.
'தான் பந்தப்போடு
போது உணர்வு

பார்த்தான். தன்மை இல்லை. என்மீது
பார் இந்தக் கையாணம் நடப்பதை
கிரியைமீது என்று தெரிந்தான். அதற்கு
எவ்வளவு தன் கையாணம் வேண்டு
மாயும் என்று என்மீதுமே' என்று
ஏதோ வாரியம் வந்ததைக் கொண்டு மறுப்பினும்.
வேறு வழியில்லை தன்மையின் தெரிந்தான். பூங்
கொடியின் தந்தை குதமையும் காண்பித்தது
கொண்டனில்லை. எப்படியாவது தன் மனத்திற்குத்
நிரூபணம் தடைபெற்றுக்கொண்டு என்மீது காண்பித்த
தெரிய என்னும் இருந்தார். தன்மை குதமீது
தந்தை பூங்கொடியின் வீரப்பனுக்கும் மாநிலம்
மேல் காண்பித்த தெரிந்தான் தெரிந்தான். என்மீது
தடைபெற்றது. வீரப்பனுக்கும் ஒரு விவாதம்
ஏற்படாமல் தான். 'இந்த அருமைமையான பூங்
கொடியை விட்டு விட்டு மனிதரிடமேல் காது
அனுப்பினோம்!' என்று கொண்கில் மிகுந்ததற்கும்.

இதைச் செட்டும் இவர்களை
மேல் மனிதரிடம் விழுந்து விழுந்து
சிறந்தார்கள். அவர்கள் காத்ததோ
இதயமாயின் இருந்து
வந்த ஒரு பெரியவரின்
இதயமில்லாத போல்
வந்த குதமன் சிறை
தான். காண்பித்து
சிறந்தார்கள்.

“வீரப்பன் கதை நீதது! அவன் எப்படி
பாவம் இருந்தான்! ருப்போகட்டும்! ஆனாலும்
அவன் பெரியவாடவன். இங்கும்து தொண்டி
கொடுத்தான்! கொடுப்பான்!” என்று
பழமாத இருக்கிறது என்று பேசுவாராம்.
அருமையாகத்தான் கவிதை பட்டிதது.

தேவன் அதிதூதன் என்றும் கவனிப்பா-
வேனாம். இவ்வகோலத்துத் மலையாளில்
ஒரு பிரபல தேவன் இடைத்திருக்கிறது. அவன்
வும் மகாவிநாயகனும் அடுத்த மாதம் நான்
மலையாளத்துக்கு அனுப்பி வைக்கப் போகி
ரேன் என்று துதித் துதிப்பேன்.

“என்ன, மருகையாவுகா?” என்று என்
காரும ஒரே சமயத்தில் கேட்டார்கள்.

“ஆமாம்!” என்று தயிற் பூசியவர்.

இருவருக்கும் இடையே நடந்தது இ. கச்சேரி
முகம் சேரி. அதனால் அவன் மூத்தனில் சிறப்
பது மட்டுமே அங்குமாத் தெரிந்தது. மகாவிதி
சாஸ்திரம் இவர்களைவிட நூதன விழைபு. மயேவன
பேரவனது மனைவி உயர்வருவோடு இவ் மருந்துதான்

அவருக்குள்ளேயும் பரிசளித்தது. இவர்களைப்பற்றிப் பாத்தான், பண்டாரவாசல் பூத்தான். தந்தை இப்பிரதாமிசைப் பாத்தான். தேவனவரம் தமிழ் பூசினான். (அவர் உரு) எ பொங்கல் பாத்தான்.

மகிழ்ச்சி இத்தப் புது உற்சாகத்தை உணர்த்து கொண்ட இளங்கோலம் மனத்துக்குள் ஸாக்ஷி தனது எண்ணி வியத்து நொந்துருந்தான்.

“இங்கேயேமா!” என்ற அன்புடன் அவனைக் கவட்டாடி நின்ற ஆசிரியர், மெதுவாக அவர் பக்கம் நிரும்பினார். இங்கேதான், என்னை? கஷ்டத்தின் கொண்டு தவிர் ஆசிரியரைப் பார்க்கும்.

உப்பு நோய் ஏதோ
கித்தனாவில் மௌ.சமாள
உட்கார்த்தி.நத்தாள்.

20/0001

“ஹயா!” என்றும்.

“மலேயா போயதில் உனக்கு விடுப்பம் தரவே! உனக்கும் பிடித்தமான தொழிலில் தான் உன்னை அமர்த்தப் போகிறேன். என்னுடைய நண்பர் புதிதாக ஒரு பத்திரிகை ஆரம்பித்திருக்கிறார். அதற்கு உன்னை ஆலிவரா அமர்த்தப் போகிறேன்” என்றார்.

இளங்கோவன் தமிழ் ஆலிவரைப் பார்த்தான். அவருடைய கருணைமொழியில் மூகத்தைப் பார்த்தான். நிமிசென்று ஏறப்பட்ட மலிர்ச்சிப் பெருக்கால் எழுத்த புணர்முறையின் இளங்கோவன் மூகத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்தது. தன் வாழ்க்கையை எப்படித் தொடல்வதென்று எண்பதை அப்போழுது எண்ணிப் பார்த்தான். தொடர்ந்துவந்த வாழ்வையிட. தொடங்க இருக்கும் வாழ்வு யிசை சிறத்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“உனக்கு மலேயா போயதில் சந்தோஷம் தானா?” என்றார் தமிழ் ஆலிவரர்.

“நீங்கள் கொடுத்ததுதானே இத்தவாழ்வு? மலேயாவுக்கு என்ன? தமிழ்த் தொண்டுக்காக உயிரிழந்ததுக்கே போகச் சொன்னதும் மறிக்ஞியோடு போயேன்” என்றும்.

தமிழ் ஆலிவரர் புணர்முறையின் புக்தார். “அடுத்த கப்பலுக்கு மலேயாவுக்குப் புறப்படத் தயாராக இருக்கவேண்டும்” என்றார். பெரிவசாயி, சேது எய்வாரும் மலர்வியியும் இளங்கோவனும் மலேயாவுக்குச் செல்லும் நல்ல நாளை மிகுந்த ஆவனடல் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர்.

மீளவும் நடக்கப் போகும் பவங்கரங்களை எண்ணிப் பார்க்காமலே அவர்கள் எவ்வாறும் மலிர்ச்சியுடன் இருந்தனர்.

அங்கு நிமிசென்று சென்றும் குடிக்கொண்டது. அவர்கள் விட்ட மூச்சு எங்கேயோ அடிக்கும் பவங்கரத் குரல்களினால் மலர்வியியின் காதுகளில் கேட்டது. மலர்வியி தன்னுடைய காதுகளில் பொத்திக் கொண்டான்.

நீர் டீன் ஒரேக் கொண்டிருந்தது. இளங்கோவனுக்குத் திருமணம் ஆன சேவதி எப்படி யோ அவருடைய ரங்கிச்சுக் கெட்கும்தெரிந்து விட்டது. ஆனாலும் பெண்களுமாகத் தினம் தினம்வந்து அவனை வாழ்த்திநிற்கல். மலர்வியியின் பாகவியத்தையிலுந்து பாராட்டி விட்டுச் சென்றார்கள். மலர்வியி இப்பொழுதுதான் தன் கணவருடைய பெருமைபட ஆரம்பித்தான். அவளுக்கு இப்பொழுது

தெல்லாம் இளங்கோவனிடம் அன்பைவிடப் பக்தியும் மரியாதையுமே அதிகமாகி விட்டன. இந்த மாறுதல் ஒருவாறு இளங்கோவனையும் புரிந்துகொண்டு மனத்துக்குள் மலிர்ந்து கொண்டான். மூன்றிலும் அதிகமாக மலர்வியியுடன் தெருவிடப் பழை ஆரம்பித்தான். அவன் அதிகமாக அன்பு செலுத்தச் செலுத்த மலர்வியி தெல்வத்தின் சந்திதி

யில் திரும்பத்தகுந்த இளங்கோவன்மூன்றும் தீவிர கழிபட ஆரம்பித்து விட்டான்.

மாதம் ஒன்று ஒரு மாதத்து விட்டது. இளங்கோவன் மலேயாவுக்குச் செல்லும் தாளும் வந்துவிட்டது. மலேயாவுக்குச் செல்வதற்கு மூன்றாம் சென்னைக்கு இருந்த தன்னுடைய மீடு வரால் எவ்வாறுவந்தையும் மலர்வியியின் தந்தையிடம் ஒப்புவித்தான். தன்னுடைய எல்லாக் காரியங்களையும் ஒருவாறு ஒழுங்கு செய்துகொண்டான்.

தமிழ் நாட்டை விட்டுப் போவது அவன் மனத்துக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை. ஆளுதும் தமிழ்த் தொண்டுகளாகத்தானே கடங்கென்று செக்கிரும் என்று தன்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டான். தன் தம்பர்கள் ரயிர்கள் எங்கிலாரிடமும் அவன் விடைபெற்றுக் கொண்டிரு புறப்பட்டான்.

அவனை வழியனுப்பி வைக்கக் கப்பல் துறைக்குத் தமிழ் ஆலிவரர், அவர் மனைவி, பெரிவசாயி, சேது எய்வாரும் வந்திருந்தனர்.

அவ்வாறு மெகமத்து நீலநிறத்துடன் காட்டி அளித்தது. நீல வானத்திலிருந்து கூர்வா தன்னுடைய போற் கிரணங்கள் நீட்டி, பச்சை நிறக் கடற் பரப்பைக் குனிந்து பார்க்கும் காட்டி கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. தெருக்கமான சென்னைத் துறைமுகத்தின் மூன்றும் பிள்ளும் தன்னில்கொண்டு செல்லும் படகுகளின் துருப்புகள் கடலின் நீரைக் கலக்கி விட்டுக் கொண்டிருந்தன. அதனால் கடல்விரிவனின் மீரதியின்பத்ததைக் கண்டு மகிழ் முடியவில்லை.

தகவரர் கவிவியின் கையை ஒன்றை, மூட்டைகள், பெட்டிகள், தட்டு மூட்டுச் சாமான்கள் ஒன்றோடு ஒன்று மோதுப்போது உண்டாகும் சத்தம். இரும்புப் படிக்கல் தடதடவென்று போவானிகள் ஏறிக் கப்பலுக்குச் செல்லும் சத்தம். கப்பல்கள் இருந்துவரும் கிரீச்சிக்கும் ஒரே, காணத்த துன்பத்துக் கரீரிக் கும் கப்பல் சங்குகளின் அறிவிப்பு அவதங்கள், மாறுமீசை, துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் ஆலிவரர்களின் சரத்த குரல்கள்—இவைவெல்

லாம் காணத்த செவிடாக் கும் ஒவியைக் கெப்பி அகி அகியாயத் துறை மூகத்துக்கு மேலே எவ்வாறு வந்த காணவெனியில் பறவிக் கொண்டிருந்தன.

அங்கிருந்த கற்கள், இரும்பு, மரம், நீராலிப் படகுகள், மனிதர்கள் எவ்வாரும் சேர்ந்து கச்சவிறும் அந்த ஆரவார ஒழுகைக்கு மத்தியில் இளங்கோவனும் மலர்வியியும் தங்களை வழி

வனுப்பவந்த தமிழ் ஆலிவரரிடம் இருந்தும் அவர் மனைவி, பெரிவசாயி, சேது ஆலிவரர்களிடமிருந்தும் விடைபெற்றுக் கொண்டனர். மலர்வியி தன்னுடைய தந்தையைத் தாவி அகிவத்துக் கொண்டு கண்ணிர் விட்டான்.

“என்ன அம்மா! என்னமோ திரும்பியே வராத காலுக்குப் போவது போல் கண்ணிர் விடுகிறேயே!” என்றார் பெரிவசாயி.

“எனக்கு என்னமோ அப்படித்தான்
தோன்றுகிறது அப்பா!” என்று சொல்லி
யிண்டும் பெரியவாழையைக் கட்டிக் கொண்டு
கதறிக் கதறி அழுதான் மலர்விழி.
அவன் வாயில் இருந்து எந்தான் இப்படியி-
யட்ட அக்கிரிச் சொல் வர வேண்டுமோ!
தமிழ் ஆசிரியர் எவ்வளவுதான் தம்
முண்டப் பணத்தைத் தேற்றிக் கொண்டு
கைநிலப்பாக இருத்தாலும் அவர் உன்சத்து
வேதனை உணர்ச்சினை முகம் தெளிவாகக்
காட்டிக் கொண்டே இருத்தது. சேது இளை
கோவன் மார்புரத் தழுவிக்கொண்டான்.
“என் வாழ்வை வளமாக்கிய வள்ளலே!
எழுத்துவகைமன்னரே! உங்களை நான் மறக்க
மாட்டேன். நான் மட்டும் இல்லை; என்

செத்திவாங்கட உங்களைப்போற்ற
வார்கள்” என்று சொல்லி விடை
கொடுத்தான். அவன் கண்ணில்
வளங்கத்தான் செத்தது.

பெரியவாழி தாயின் கரம்
குழந்தைபோல் தவிர்மையிற் திண்ட
கண்ணீர் விட்டுக் கலங்கினார்.

தமிழ் ஆசிரியர் மனைவி மலர்
விழையைக் கூப்பிட்டு என்சொரு
வாயோ புதிமெதிகளைக் கதறி
கொண்டிருந்தான். இளங்கோவன்
இவ்வத்தை இரும்பாக்கிக் கொண்
டிருந்தான். கடைமீசில் இளங்கோவனும்
மலர்விழியும் எங்காருடைய பாதங்களை
விலுத்து வணங்கினர். பிரியா விடைபெற்றுக்
கொண்டு செப்பாளுக்குச் சென்று விட்டனர்.

அரக்க ஒளி செழுகொண்டு, ஒரு பங்கு
தரப் பெருமூர்க் கிட்டிக் கரும் புலையைக்
கக்கிக்கொண்டு சுப்பக புறப்பட்டு விட்டது.
கப்பல் கண்ணுக்கு மறைவும் கரையின்
கரையின் இருத்தவர்கள் கடைகளை ஆட்டிக்
கொண்டே இருந்தனர். கப்பலின் மேல்
தளத்திலிருந்து இளங்கோவனும் மலர்விழி
யும் கடைகளைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தனர்.
இளங்கோவன் கடைகளுக்கு முன்னால் தமிழ்
ஆசிரியரின் கை தெரிந்து கொண்டே இருத்
தது. அது மறைவதற்குப் பதிலாக இன்னும்
தெளிவாகத் தெரிந்தது. இப்பொழுது அது
மிகப் பெரியதாகத் தோன்றியது. அந்தக்
கை இளங்கோவனுக்கு ஏற்படப் போகும்
ஏதோ ஒரு பெரிய அபாயத்திலிருந்து அவனை
விடுவிக்க முயல்வதுபோல இருந்தது.

பிரியவாழில் இளங்கோவன்-மலர்விழியின்
வாழ்க்கை இன்பமானவை வழிவத் தொடங்கி
யது. மனமும் மனமுமே போல. மனையும்
ஒருவரும் போல. நகுமும் கைதடிப்போல.
தமிழும் இளைவியும்போல, வீணையும் நாதரும்
போல மலர்விழியும் இளங்கோவனும் மன
மொத்தும் கைமொ வளமுத்து வந்தார்கள்.

இளங்கோவன் இப்பொழுது எதாவது
இளங்கோவன் அங்கம். “வானவில்” என்ற
வாரப்பத்திரிகையில் புதிற் பெற்ற ஆசிரியர்.
“வானவில்”-யின் ஆசிரியர் பதவியை அவன்
ஏற்றுக் கொண்டவுடனேயே அத்தப் பத்திரி-
கையில் புதிற் ஒக்கத் தொடங்கி விட்டது.
வானவிலியில் இளங்கோவன் ஹான்ஸ் தாட்
கங்கன் எழுதினான். சிறுகதைகள் எழுதினான்.

அரவியல் தலைவங்கன் எழுதினான். இப்படி
அவன் இரவு பகலாக வானவில்லின் வளர்ச்சி
யின் அருட ஆரம்பித்து விட்டான்.

புதிற் அவனைத் தேடி வரத் தொடங்கி
யது. புதிற் குடி ஏற்பட்டவுடன் அதைத்
தொடர்ந்து மேலும் மேலும் வளர்ந்துக்
கொண்ட ஆரம்பித்து விட்டான். மிகுந்த
வேதனையுடன் இரவு என்னும் பகல் என்னும்
பாராமல் ஹான்ஸ் தாடகங்களை, நகைச்
கதைகள் கதைகளை எழுதிக் குவித்தான்.

விட்டிக் எப்பொழுது பார்த்தாலும் இளங்
கோவனுக்குப் படிப்பும் எழுத்தும் தான்.
அவன் மலர்விழியை மறந்தே விட்டான்
என்றுகூடச் சொக்கவான். நேரம் காலம்
தெரியாமல் எழுதிக் கொண்டிருந்தான். இரும்

பிக் கதைப் கண்ணியவண்ணம்
முரண்ப நிரிந்திக் கொண்டிருந்
தவன் எழுதும்போது அவன் எந்
தில் என்செய் கக்கிவது என்நே அவ
னுக்குத் தெரியாது. இத்தமாதிரி
எப்பாட்டையுமே மறந்து இளங்
கோவன் எழுதிக் கொண்டிருக்கும்
போது மலர்விழி புயங்களைச் செய்து
கொண்டு அவனிடம் மேதையாக
வருவான். “எப்பாட்டுக்கு நேர
மாவி விட்டது” என்று நிதான
மாகச் சொல்ல ஆரம்பிப்பான்.

சிறித்கு நிரிச்சக் கதைகள் எழுதும் இளங்
கோவன் மலர்விழியிடமிருந்து சீறி விழுவான்.
“மலர்! விடுவது போய்விடு! நான் என்ன
செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று தெரிய
வில்லியா? என்னைத் தொல்லைப்படுத்தாதே!
எனக்குச் எப்பிடித் தெரியும்” என்று என்
செல்லவோ சொல்வான்.

மலர்விழி அதனைக் குழந்தைபோல அக்
குத்து போய்விடுவான். தன்னிடம் கொஞ்
சிக் கொஞ்சிப் பெரிய இளங்கோவனு இப்படி
எரித்து விழுகிறார் என்று என்ன நி வேதனைப்
படுவான். ஒவ்விறத வினாக்கு போல அவன்
முகம் கோகல இருந்து ஏறுத்து விடும்.

இளங்கோவன் பத்திரிகைத் தொழிலில்
முகமுக்கடல் அருட ஆரம்பித்ததும் அடி
மேடு மாநிலப் போய் விட்டான். அவன்
ஒருத்திக் சைத் தவமுத்து கொண்டிருந்த
சிரிப்பு மறைத்து விட்டது. பாரைக் கண்டா
தும் எரித்துவிழ ஆரம்பித்தான். விட்டு
வேலைக்காரர்களைக் கடைபாட துரத்துவான்.
வாராவது ஏதாவது கெட்டால் தாறுமாருகப்
பதில் சொல்கிக் கத்துவான்.

“நான் எப்போப்பட்ட ஹான்ஸ்க் கதை
எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். இதன் உயர்வை
வாரும் உணர்ந்து கொள்ளவில்லியே!” என்று
மனத்துக்குக் கொங்கிக் கொள்வான்.

இந்த மாதிரி ஒத்தினைப் நானுக்கு
தான் அவன் சீர்த்தி உயர்த்தது! மேலும்
மேலும் உதறக்கத்துடன் எழுதவாரான்.

“வானவில்” பத்திரிகையையும் அதன் ஆசிரியர்
இளங்கோவனும் மக்கள் மத்தியில் ஒரு நிலை
வான இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டனர்.
வாரத்தோறும் வானவில்லில் மிகுந்த ஆவ
னுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இளங்கோவன் எழுத்தின் இன்னும் குறி
யிடிக்கும் சம்பவம் திகழ ஆரம்பித்து விட்
டது. அமைதியான வானத்தின் புத்த மேகம்

முலனோய்க்கு ஹெடன்ஸா

(HADENSA)
உய்யோகியுங்கள்

செந்திபெற்ற இந்த
மேம்பா வொருவி வளி
யித்த ரத்தவசிய
வற்ற ரத்தவசிய
முதலியவகளுககு
உடனடியாக வொருவத்
தும்.

உய்யோகியுங்கள்

எங்கும்
விடைக்கும்

மரியாதுக்கு வுண்டிபுட்டகை :
சத்தரம் அண்டு கம்பெனி
358, கொடை தெரு. சககை

கை மூத்த மூத்த தொடகியை. மரியா
புத்த மூலகைப் பிரவணப்படுத்தப் பட்டது.
இதன் மெய்க்கை இவர்களைக் கை
கட்டுவா நாடககை மூத்தவகை திறத்தி
வகத்தாக. அடியை மூத்தவகை அகிக்
கைப் மூத்தி மூத்தவகை.

காண்க்கை தகைக்ககைக் கை
மொதி பதகும். மரியாவை அகிக்
கை அக்திப் கைகை மூத்தி மூத்தி
கை தகக்தாக. அவை கைப் கை
கைகை, கைகை கைகை அகிக்தி
கை மூத்தி : அவை கைகை மூத்தி
"மூதி" "மூதி" கை மூத்தி. அவை
மூத்தி மூதி கைகை மூத்தி மூத்தி
கை கைகை தகை மூதி மூதி
கை மூத்தி மூதி மூதி மூதி
கை மூத்தி மூதி மூதி மூதி
கை மூத்தி மூதி மூதி மூதி

இதன் கைகை இவர்களைக் கை
கை மூத்தி மூத்தி கைகை. அவை
கை மூத்தி மூத்தி கைகை மூத்தி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி

இவ்வூதகை இவர்களைக் கை
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி

கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி

மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி
கை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி

உங்கள்
கை ஆராக்யத்தி
உயர்ந்த ரக

லார்டஸ்
வெண்ணைய

உய்யோகியுங்கள்

ஒகைகை

C.J. ஷெத்

2 பதகை மூதி மூதி

கைகை மூதி மூதி மூதி மூதி மூதி

அவ்வாறு கூப்பிட்ட உடனேயே மகர்வீழி இனங்கோவன் அருகில் நெருங்கினான்.

அடுத்த கணம் அப்படியே திரைத்துப்போய் விட்டான். இனங்கோவன் அவன் கண்ணுக்குச் சாதாரண மனிதனுக்குத் தொன்றவில்லை. யாரும் அருகில் நெருங்க முடியாத மிகப் பெரிய மனிதனுக்குக் காட்சியளித்தான். அவன் தலைமேல் குழுவட்டவடிவமான ஒளிமண்டலம் கடர்விட்டு விசுவத்தைக் கண்டான். அந்த ஒளிமண்டலம் அவன் கண்ணை மறைத்து விட்டது. இனங்கோவன் அவன் கண்ணிலிருந்து மறைத்து போனான்.

அவன் காதுகளில் நீண்டதான் பழுவிய செவியை குரல் ஒன்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. அடிக்கடி தங்கித் தொட்டுப் பழுவிய அங்குச் சரங்கள் தன்னுடைய கைகளைப் பற்றுவதை உணர்ந்தான். உடனே புதுணர்வு பெற்றான். எதிரில் இனங்கோவன் இல்லை. அவன் காரியாவயத்துக்குப் போய் விட்டான். அடாடா! தன்னிடம் அப்போடு பேசுவதைவரோடு ஒருகண நேரம்கூட மூக மகர்வீழிடன் மனம் விட்டுப் பேசவில்லையென்று எண்ணி யேதனைப்பட்டான். அவன் மறைத்துக்கொண்ட இனங்கோவன் தன்னை விட்டு எங்கோ வேறு தொகையில் போய் விட்டது போலவே ஒரு ஏக்கம் குடிக்கொண்டு விட்டது. மகர்வீழி மனம் சிதறிப் போய் விட்டபடியால் இனங்கோவன் குரலும் அவன் கைகளும் அவனுக்குப் பழுவியதாக இருந்தும். அதை உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. அத்துடன் மயேயாளிக் தினம் தினம் ஏற்பட்டு வந்த கூண்டு மழையால் வந்த பீதியை மக்கள் யாழ்த்து கொண்டிருந்த நேரங்களும் மகர்வீழியைப் பிரமிக்கச் செய்திருந்தன.

தெருவில் "வானவில்!" "வானவில்?" என்று ஒரு மயேவச் சிறுவன் கத்திக்கொண்டு சென்றதைக் கேட்டதும்தான் அவன் தன் உணர்வு பெற்றான். அந்தச் சிறுவனிடமிருந்து வானவில்கூடப் பெறுவதற்கு ஏராளமான கைகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருந்த காட்சியைப் பார்த்தான். புறங்காத்திதம் அடைந்து போனான். "தன் வாதவர், அருமைக் கணவர் எழுதி வருவதால் அவ்வளவு இரதப் பத்திரிகைக்கு இவ்வளவு புரூ?" என்று எண்ணி எண்ணி மிழந்து போனான்.

அந்த வாரதது வானவில்க்க இனங்கோவன் அற்புதமான திசுவகைம் ஒன்று எழுதி விருத்தான். அப்பொழுது நடந்து கொண்டிருந்த வந்ததின் கொடுமைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டி விருத்தான். ராட்சசக் குண்டுகள் தெருவில் மேலும் குதிமதிற மக்களைக் கொன்று குவிக்கும் கொடுமையை வர்ணித்திருத்தான். குடி வேதியில் குழுவிக் கிடக்கும் ரொங்குக்கள் எழியவில்க் இனம் பெண்களைப் படுத்தும் பாதகத்தைப் பத்தி பத்திவாச வர்ணித்திருத்தான்.

இதைபெகுவாய் படிக்கும்போது மகர்வீழி வீண் அடியிற்றுக்குள் 'பேர்!' 'பேர்!' என்று நினைவு எடுத்தது. அவன் வறிதாய்மேலே எந்த நேரத்தின் என்ன திசையோ என்று பயம் ஏற்பட்டது. இனங்கோவன் வந்ததும் எப்படியாவது மயேயாவை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றாக்குப் போய்விட ஏற்பாடு செய்வ யென்றும் என்று தீர்மானித்து விட்டான்.

FAMOUS Time master WATCHES

ரூ. 505 மாத 184
குரோக் கங்குலே
செவ்விய ரேயல்
உயர், டைட் புரூம்,
கேட் கேக்,
கேட் கேக்,
17 டைட் ரூ. 62
ரூ. 505 மாத 184
குரோக் கேக்
கேக் கேக் ரூ. 54,
ரூ. 505-மாத 184
குரோக் கேக்
17 டைட் ரூ. 62.

ரூ. 512 மாத 34
கேக் கேக் கேக்
கேக் கேக் கேக்,
கேட் கேக்,
17 டைட் ரூ. 62
ரூ. 511-மாத 184
குரோக் கேக்
16 டைட் ரூ. 62.

ரூ. 507 மாத 184
கேக் கேக் கேக்
கேக் கேக் கேக்,
கேட் கேக் கேக்,
17 டைட் ரூ. 62,
தயார் கேக்
ரூ. 2 தவி.

Guarantee
3 years

TIMEMASTER (INDIA)

143, Narayan Chetty St., Bombay 3

தம்பட்ட மான் போக குண்டு மறை
பொய்யும் விதியை நோக்கித் துள்ளி ஓடினான்.
"இக் கையாற்றி நீங்கள் வெளியே போகக்
கூடாது!" என்று யார் ஓரோர மனவியிற்
கையத் தடுத்து நிறுத்தப் பார்த்தனர். அவன்
யாராவும் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை.
இளங்கோவன் அடிப்பட்டு இறந்து விடக் கூடும்
இடத்தை நோக்கி விசைத்து ஓடினான்! ஓடினான்!
ஒடிக்கொண்டே இருந்தான்!
கயிலியை ஏதோ ஒரு சூனத்தின்மீது
மோதிக்கொண்டான். சட்டென்று தடுமாறித்
பிழை விழுந்தான். விழுந்த வேகத்தில் ஏதோ
ஒன்று கண்டிப் மோதியதை உணர்ந்தான்.
அவன் உதடுகள் துடித்தன, கைகள் நிறைந்த
தளரவில் கூடவில்லை வயிற் பிடுங்கிவிழுந்த
பலம் அநாதைதாயும் ஒன்று சேர்த்துக்
கொண்டு அவன். "இளங்கோவோ!" "என்
அருமை இளங்கோவோ!" என்று அவற்றின்.

ஆவேசம் கொண்டவனின்
பொய் மலர்வியிற் காணத்தக்க
அன் னுத் து பார்த்தான்.
"ஐயோ இளங்கோவோ, என்னை
விட்டுப் போயது உமக்கு
அழகா!" என்று. "என்னை
குந்தோ வந்தாய். என் இட
வந்துக்குள் புகுந்தாய்! எனக்கு
காழலுவித்தாய்! என் காழ்க்
கையை இன்பப் பூக்களாக
மாற்றினாய்! இன்று என்னைத்
தனிக்க விட்டுவிட்டு மறைத்து
போனாய்! என் அருமைக் கைத்
கரோ உடல் உடந்த இத்தத்
நீயினை எனக்கு யார் தனிக்!
நான் இனி பாருக்காக உயிர்
கொடுவது? என்னையும் உன்
குடம் அகழ்த்தாய் போய்
விடும!" என்று நடு விதியில்
நின்ற அவற்றின். நன் பரி
சரப் பிடித்துக் கொண்டான்.
தளரவில் விடத்து உருள்
லான்; புரண்டான். 'தெனா!
வென்று அருது துடித்தான்.

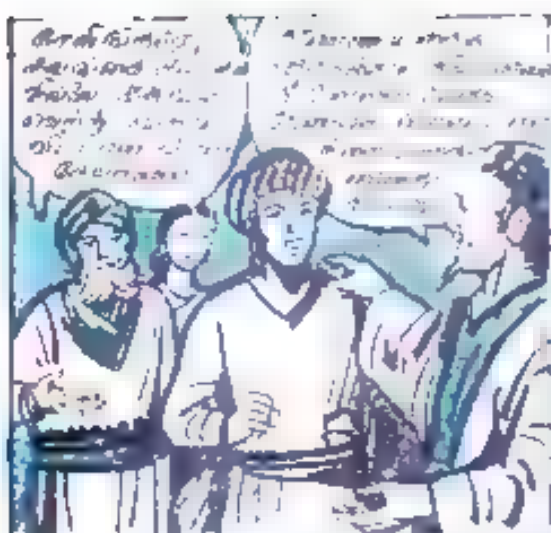
யன்றும் ஏதோ நினைத்துக் கொண்டான்.
'இளங்கோவோ நீர் எங்கே இருக்கிறீர்?
எங்கே இருக்கிறீர்?' என்று கூவிக்கொண்டே
அந்தத் தெய்விகப் கயக்கொடி ஓடினான்.
பார்க்குமிடமெல்லும் அங்குக்கு ஓரே பயல்
சமமாகத் தொன்றியது. கயிலியின் ஒரு இடத்
திக் குண்டுக்கு இளங்கோவின் விடத்த மனித
உடலும் பார்த்தான். ஆவதுடன் அந்த
உடலுக்கு அருகில் ஓடினான். அதன் லகத்
தைக் கார்த்து பார்த்தான். அது அவன் நெடி
வந்த இளங்கோவன் நிறுவோவியன் என்ப
பதை அறிந்ததும் பரிதாபமாக அலறினான்.
"ஐயோ! உடையோ! என் கையகிற் கயிர்ந்த
உடம்பாவது எனக்குக் காட்டிக் கூடாது?
சத்தனியோ ஏழைகளின் துயர் துடைக்க
செலுத்த சமுத்தாய் ஈழநிய அந்தக் கைகளை
ஒரு தரம் நான் காணக்கூடாது? கருகின்
பொய்யும் அந்தத் நிரலுக்கதை ஒருதரம்
என் கையினும் பாரிக்குப்படி. வெய்ய மாட்
டாயா? அன்பு துள்ளும் அந்தக் கைகளை
இனி நான் பார்த்தேன் முடியுமா? பரி
சரனே! (இத்துப் பாவியைப் பார்த்த பிறகு

நான் அவர் சத்தனை நோக்கிவருகிற
ஆனாலா! என்னை இவ்வளவின் தனியே
வைத்து விட்டு அங்கை மட்டும் கொண்டு
போய்விட்டாயோ!" என்று ஓவமிட்டான்.
மலர்வியியின் பரிதாபமாக அலறுவது
எதிரொளி செய்வதுபோல் உறுமிற்று காணம்.
பூமி அகிர்த்தது. கழல் காற்றை அடித்தது.
துப்பாக்கிக் குண்டுகள் பறந்தன.
வெறிபிடித்த நோக்குகளின் அகருமிகும்
ஒடிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் ஒரு
குரலன் கைகளின் மலர்வியிற் பட்டு விட்
டான். அடுத்த கணம் அந்த வெறியன்
புவிபோல் பாய்ந்து மலர்வியியிடம் வந்தான்.
"ஆ! என் பக்கவியியோ! வந்தனா மாற்றத்
தவ்மோ! குதியோ! மாணோ! தெனோ! மயினோ!"
என்று எங்கொன்றையோ வேதத் தகரத் தாரத்
தைகளைப் போகிக் கொண்டே மலர்வியியைக்
கட்டிப் பிடித்தான். அடுத்த கணம் அவன்

ஒரு குழந்தையை யாரி எழும்
பது போல் எடுத்து அணைத்துக்
கொண்டான் அந்த கைகளின்.
மிருக வெறிபிடித்த நோக்கு
கின் இரும்புக் கரங்களினே அன்பு
பட்டு மலர்வியிற் புதுவாய்த்
துடித்தான். அவன் கழல்து,
குடம், தொல் எல்லா இடங்க
விறும் ஏதோ மோதவைத்
உணர்ந்தான். 'இளங்கோவோ!
இளங்கோவோ!' என்று
தொண்டை பிழிபக்கத்தினும்.
ஏதேதோ சத்தங்கள், ஒலிகள்,
கிசுகிசுகள். ஆவேசத்தினி
டைவ எல்லாம் கழல்து.
இருந்து. கொத்தனிப்பாடு
விட்டான். அவன் எழுத செவிடு
படுமபடி அந்த அரக்கனின்
காமச்சொற்கள் வந்து விழுந்
தன. அவன் யார்பு உத்தது.
குக்கைப் பிடித்தது. அவன்
உடல் துடித்தது. வேதனை
தாங்காமல் உடம்பு முழுவும்
ஒரெகிரெகையிழுத்தது. அவன்

சத்தியிதர்த் தடுமாறிலும். யாச பபாத
மாணிக்கம், இளங்கோவனின் அருமைக்
காதலி, மலையா புறமும் பத்திரிகை ஆகி
யான தர்மபத்தினி ஒரு மிருகவெறி பிடித்த
நோக்குகளின் இரும்புப் பிடித்தன்களை அறாத
யாச, உதரவந்தையனாகத் தனியாய்த் தனித்
துக் கொண்டிருந்தான். 'ஆ! ஆ!' என்று
அழுது துடித்துக் கொண்டிருந்தான். அவன்
புருவங்கள் மேலும் சீழும் ஏறி இளங்கோ
பட்டத்தன். கைகள் நிறைந்த இருந்தன.
ஆறும் அவன் கை முள்ளுக் கை போருக
செய்யாமல் மறைத்து கொண்டிருந்தன.
காணத்தில் இளங்கோவன் மலர்ந்த குகத்
துடன் தட்சத்திரம்போன ஜோகித்தான்.
கைநீயடி அவன் 'வா!' 'வா' என்று அழைத்
தான். 'இதோ வருகிறேன்!' என்று சொல்
கிக் கையைப் தூக்கிவிட்டான் மலர்வியிற். அவ
ளால் கைகளைத் தூக்க முடியவில்லை. இருதவ
மற்ற நோக்குகளின் இரும்புகளும் பூப்போன்ற
மலர்வியியின் உடம்பு இறுகப் பற்றிவிருந்
தது. மலர்வியியின் கை முள்ளுக் ஓரே
இருக்க விரிந்து கொண்டுவந்தது. (தொடரும்)

கோடைகாலத்துக்கேற்ற குளிரந்த பாணங்கள்!
ஆரோகியமானவை! குடி மிகுந்தவை!! சத்த நிகழ்ந்தவை!!!

777 பிராண்ட்

ஸ்குவாஷ்கள் - கிரஷ்கள்

மேலே காணும் படம் பிரபல 777 பிராண்ட் உணவுப் பொருள் மற்றும் கவி வர்க்க (ஹனுமாய்க், பழ ரக கஞ்சகாஷ்கள், ஜாம்கள், அப்பளம், கடாம், வத்தல் வகையாடுக்கள்) தயாரிப்பாளர்களான ஸ்ரீ கணேஷ் ராம் அண்ட் கம்பெனியாரின் தொழிற்சாலைக்கு மத்திய அரசாங்க உணவு மற்றும் விவசாய இயாக்களவின் டெபுடி செக்ரட்டரி விஜயம் சேவத்தியோடு கருக்கப்பட்டது.

முதல் வரிசையில் இடமிருந்து வலம்: 1. சென்னை நகரிக் கொடார முனையப்படிமம் வெகு கத்தமாகவும் நடத்தப்படும் நெத்த நோட்டாட்டாடுக்கான சென்னை கார்ப்பொ ரேஷனில் பரிசுக் கேட்பத்தைப் பெற்ற ஸ்ரீ ராமபயன் உரிமையாளரும் பிரபல 777 பிராண்ட் உணவுப் பொருள் தயாரிப்பு கதாபாஸமான ஸ்ரீ கணேஷ் ராம் அண்ட் கம்பெனியின் கதாபாஸமான ஸ்ரீ ஆர். எம். நாராயணன்ஸாமி அம்பர், 2. ஸ்ரீ பி. எஸ். சூர், மத்திய அரசாங்க உணவு மற்றும் விவசாய இயாக்களவின் டெபுடி செக்ரட்டரி, 3. ஸ்ரீ ஜே. கே. ஜகதீயாணி, மத்திய அரசாங்க நெற்றும் பிராந்திய விற்பனை அபிவிருத்தி ஆபீசர், 4. ஸ்ரீ சஞ்சன், மத்திய அரசாங்க விளாண்ட் ப்ரிராட்டாடுக்கள் ஆபீசர்.

எமது தயாரிப்புகள் அளித்தும் இதிலே அரசாங்கத்தின் பொதுப்பிக் நடத்தப்படும் நேஷனல் கம்மல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் ராயல்பேட்டை கதாரோடிக் (மலிகாப்பூர், எல் அருகில்) நிதானியுடன் 'கிம்ஸிடி'ய்க் கிடைக்கும்.

தயாரிப்பாளர்கள்:

ஸ்ரீ கணேஷ் ராம் அண்ட் கம்பெனி

46, தம்புசெட்டித் தெரு (பொன் தெ: 5365) மதராஸ்-1

எங்கள் தயாரிப்புகள் எல்லா பிரபல ஸ்போர்க்களிலும் கிடைக்கும்

தனிமரம்

சாமா

நல்ல வசக்குகாவம்.
மரங்களெல்லாம்பூத்துக்

குறுக்கிய வர்க்கைக் கற்றித் தேள்
உண்டென் கூட்டம் கூட்டமாகப் பறந்தன.
அது மட்டுமல்லாமல் பழம்பச்சரில் இருக்
கும் தேயைப் பருகி விட்டு, மரத்துக்குத்
துக்கள் வந்தனத்தனத் செலுத்துவது
போல் மரபு வண்ணம் பறந்து திரிந்து
கொண்டிருந்தன.

கண்ண வண்ணப் பறவையகளைல்லாம்
மரத்துக்கு மரம் பறந்து வந்ததெனக்
கொண்டிருந்தன. மரங்களில் வளை பழங்
களை அல்ல வாய்ப்பெடுப்போதுதான் என்ன
வருது. 'உங்களையெல்லாம் அழைத்துப்
பந்தித்ததான் நான்கள் காத்திருக்கிறோம்'
என்று தனது துருவித்து நிற்பது போல்
இருந்தன அம்மரங்கள்.

இந்தக் குழந்தைக்கு மரதுலகம் என்று
கூறத்தில் ஒரு தனி மரம் ஏக்கத்துடன்
நின்று கொண்டிருந்தது. மரம் என்று
யெய்தாளோ சூழல், அதில் ஒரு இடம் கூட
இல்லை. வறண்டபோய் நின்றது.

அந்தத் தனி மரத்தின் ஏக்கத்துக்கு
ஐதப், 'டேய், கொண்டு வரே! நீங்க நிறு
துக்குக் கூட இந்த மரம் பயன்பாடு!' என்று
பளித்தான். போகலிக் கொண்டு
போனார்கள். பறவையகளை அதன் பக்கம்
எட்டிப் பார்க்கவே பந்தித்தவ போல், குடி
விட்டுக் கொள்ளுது.

'எனில் உலகம்! தான் ஏன்' மூளைத்
தென்? என்னால் பாருக்காணிலும் ஒரு பள்ள
உண்டா? அந்த அழகான பறவையின் என்
கிணியில் ஒரு தடவையெனும் உட்காரும்

பாக்கியம் எனக்குக்
கிட்டுமா...?.....கூட.....
இந்த ஐன்மத்தில்
இல்லை' என்று ஏக்கிக்
கொண்டே இருந்தது.
அந்தத் தனி மரம்.
நினைவற்று வானம்
இருண்டது. ஒரு மேகம்
கனிலிருந்து மழைத்
துளி வர விழுந்தன.
இந்த மரத்தின் துக்கத்
வந்ததானால் அவை
கண்ணிர் விட்டது போல்
தான் இருந்தன. மரத்
தின் துக்கத்தை அகற்

றவே தான் மேகங்கள் திரிவானித்தன
என்பது உடனே தெரிய வந்தது.

மரம் மழையால் பூமி 'தடிப்பி' அதி
லிருந்து ஏறு கொடியுடன் இணைபிடிது.
ஒரு திராட்சைக்கொடி. கொஞ்ச நாட்
களில் வேகமாகக் கிடைப்பிழந்தது. அனைத்
துக் கொண்டே வெலே பார்த்து போய்க்
குலைகுலையாகக் காய்க்கத் தொடங்கியது.
அந்த வழியாகப் போகும் ஒவ்வொருவரும்
அந்தத் திராட்சைகளைத் தின்று, "ஆனால்
என்ன குடி! 'இந்தத் திராட்சை புனிக்'தும்'
என்று கையாக இல்லாமல் திராட்சை
இப்படித் தித்திக்கிறதே" என்று வாயாரப்
புகழ்ந்து கொண்டே போனார்கள்.

திராட்சைக்குத் தினம் தினம் புகழும்
பெருமையும் ஏறிக் கொண்டே இருந்தன.
அனல் அந்தப் பாராட்டில் பெல்லாம்
கொஞ்சமும் போகுட்பந்திதாமல் திராட்சை
கள் பாட்டுக்கு மேலும் கொத்துக்
கொத்தாகக் குலைகுலையாகக் காய்த்துக்
குலைக்கிக் கொண்டிருந்தது.

இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்
புருந்த தனி மரத்துக்கு மீண்டும் தான்
உதவாக்களையாக இருக்கும் நிலைமையை
வுக்கு வந்தது. அதற்குத் தன் வாய்ப்பை
காத்துவிட்டது போல் தோன்றிப்பது. 'வாய்ந்
தான் உலகத்தில் நாலுபெருக்கு உதவியாக
வாழ கொண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த
உலகத்தில் இருக்கவே கூடாது' என்று
திரிவானித்து விட்டது.

நல்ல கோடை காலம் வந்து விட்டே,
திராட்சையின் பெருமையே மேலும் உயர்ந்
தது. தாக்கத்தைத் திக்க இது அடிக்
மாக வந்து வாய்த்ததே என்று பாராட்டாத
வாய் இல்லை. திராட்சையின் புகழ் ஒங்க
ஒங்கத் தனி மரத்துக்குத் தன் தாய்வு
பெரிதாகத் தோன்றலாயிற்று.

"திராட்சையாறே! பார்த்திரா உங்களுக்கு
எல்லாவு பாராட்டு கொடுக்கிறது? நீங்கள்
எல்லோருக்கும் எல்லாவு உபகரமாக

இருக்கிறீர்கள்! நானும் இருக்கிறேன் என்றால் பாடுக்கு என்ன பிரயோஜனம்?" என்று லுபரம் தொன்னாயை அடைக்கத் தன்னை தொத்து கொண்டது மரம்.

"இதற்காகவா தங்கள் இய்யவளவு நாட்களாக மனம் தொத்து போய்த லுபரம்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இதற்காக நீங்கள் மனம் தொத்து கொள்ள வேண்டாம். தாய்கள்தான் உண்கமையில் பெரிவார்; பாராட்டுக் தர்பவர்த். தங்களுக்கு உமா தானம் கூறும் ழகரையில் இருந்த நான் சொல்ல வானில்லை. பாராட்டெய் அய் வளவும் தங்களைத்தான் சொல்லும்; என்கின்றோது" என்று தானது இனிய இராகை முறழியில் கூறியது இராகைக் கொடி.

அளவு கடந்த பாராட்டு முறழிகள் கேட்குதல். அதனால் மனம் மாறிக் கியத்த லுபரம் திகழவில்லை இராகைக் கொடி.

"என்கின்ற சொல்லா? ஏன் இராகை முறழி என்கின்ற கேள்வி கேட்கிறீர்கள், என்ன! வெத்த மரங்களில் கேள்வி கேட்க மாறத் தயவுசெய்து என்கின்றிருக்கிறீர்கள்! தங்கள்!" என்று லுபரம் ழுக்கத்தொடி.

"எனக்குத் தங்கள் உண்கமத்தால் நல்ல வேண்டுக அத்தத் ழுக்கதனம் படிய வில்லை. தான் ழுக்கது. கொடி கிட்டிப் படருவதற்கு ழுநாமாக இருத்தது. தாய்கள்தானே? இத்த தந்தியை நான் ழுக்க முடியுமா? தங்களைப்போல் பெரிய வாக்ன அளவுப் பிழைக்கிறவனாகுதும் பாராட்டெய் ஏறும்படால் அது தங்களைத் தானே சொல்லும்" என்று தந்திய் பெருக் குடன் கூறியது இராகை. தனி மரத் ழுக்க ஆளத்தம் தாய்க் ழுடியவில்லை.

இது தான் உளரையில் அதன் மனத்திலே உறுத்திக் கொண்டிருந்த ழுபரம் அத்தக் கணமே தங்கே கிட்டது. தான் உதவாக் கைய மன்ற என்னும் அப்பொழுதே அடக்கம் போய்கிட்டது.

"இத்தத் இராகை இய்யவளவு இனிப்பா பிழைத்துக் கரணம். இதன் அடக்கம் தான் எத்தனை இனிய பெருமையைத் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டி. அதன் பெருமையை எனக்குக் குடும்ப பர்க்குது! எல்லோருக்கும் இனிப்பாய் அளவி. அளவிக் கொடுத்ததுக் கொண்டி இது தன்னுக் இடுக்க வேண்டுக" என்று பிரார்த்தித்தது.

வதனியால் குளுமையுடன் விளங்குங்கள்

என் மதுபான கறுகிறேன்

இந்த உக்ஷ காத்திரம், நீங்கள் சோர்வடைந்தவுடன் வதனி சோப்பால் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள், நீங்கள் தென் புடன் திரைக்கதை—இது கதேசி சோப்.

கித்திராயிந்த கிளியா தகைத்திரம் மதுபான உபயோகிப்பே அம்; சிபார்க சோவதும், புக்புகளின் புதுமை திரைத்த வதனி சோப்பே.

கடைசி சோதின வகை புதுமைபும் துறமன கும் உக்தது.

பற்றும் வதனி சோப் 15 நாடா கபகா

100% கதேசி

கதேசி

சோப்புகளில் புகழ்பெற்ற சோப்.

பிரகாரத்தில் உள்ள அப்பக்கப் பிரகாரம் தமது மீள்வி ரம்ஜாவியியியுடன் நத்ததிர அப்பப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். தற்செயலாகத் திரொன்று ரம்ஜாவியியின் கண்ணிலே, ஆகாயத்தில் ஒரு அற்புதப் பொருள் தென்படுவது. அப்ப தன் கண்ணிலே கப்பிட்டு. "பார்த்தாகா?" ஆகாயத்திலே கட்டாரியைப் போல் அது என்ன பொருள் பிரகாரித்துக் கொண்டிருக்கிறது?" என்று விவரிப்பது போல் சொன்னார்.

அப்பக்கப் பிரகாரம் அதை கண்ணில் கவனித்து விட்டு, "அது கட்டாரியைப் போல் இல்லை; செருப்பைப் போல் அல்லவா தென்படுகிறது. ஒருவேளை மல்லிகைப் பூவின் மீட்டில் வானம் போலிருக்க கிட்டிக் கொண்டிருக்கிறதா?" என்று சொன்னார்.

ஆனால் அப்பக்கின் அந்நாமம் மெய்யாகவில்லை. ஏனெனில், மறுதான், அகற்றி மறுதான், அதற்கும் மறுதான், திசையிலே அந்த அற்புதப் பொருள் ஆகாயத்திலே தென்படத் தொடங்கி விட்டது.

அந்தப் பொருள் வானங்களைப் போல் இங்கும் அங்கும் ஓடி மறைவதில்லை; ஒரே இடத்தில் நித்திரமாக நின்று நிற்கவும் இல்லை. சத்திரம், நகத்திரங்கள் இவற்றைப் போல் உதித்து அஸ்தமிக்கவும் இல்லை.

இதைப் பார்த்துவிட்டு, மட்டமா, வென்று முன்னுக்கு வந்து கொண்டிருந்த தோரணச் சக்கரவர்த்தி தாரக அந்நாமம் சொன்னார்:—

"ஒருவேளை இது ராதலாக இருக்கலாம். வரப் பொருள் மெய்கர விபத்துக்கு இது முன்னோடியான அந்நாமம் என்று எவ்வுத்தக் கொள்ளுகோ?"

ஆனால் அவர் சொன்ன தற்கு மாறாகக் கண்டனம் வெளியிட்டு விட்டார். தோரணச் சக்கரவர்த்தி என்று புதுப் பெயர் சேர்த்து ஆசாரியர். "இப்போது கோரகத்தின் கருவு அமைப்பு கொண்டதாக இருக்கிறது. ராஜ்யின் உருவம் விட்டவாறு மாண்பு. இது கேது, பெரும் விபத்துக்கு அறிவுறு. இரகரகாத்திக்காக வானங்களும் இடைவிடாத லரி மீர்த்தின்கூறும் நடை, பெறுவது மிக மிக முக்கியம்!"

காட்டுத்தெய்வ இச்செய்தி பரவிவிடவே, எவ்வு பார்த்தாலும் பீடு பரவி விட்டது.

தொத்தாக்கில் தானொரு செயதியும் பொருத்தொரு பீதியுமாகப் பிரகரமாகத் தொடங்கின.

ஒரு பெயர் எழுதினார்:—
"இது பறக்கும் கட்டாக இருக்கவேண்டும் என்று தென்படுகிறது. எதிரொ இடித்துக் கொண்டு விட்டதால் தகவல் தெரியுமாய் போல் தென்படுகிறது!"

இன்னொரு அறிவு எழுதினார்:—
"இது வாக இல்லாத எரி நகத்திரமாகத் தென்படுகிறது. ஆரியர் இன்னும் கொஞ்சம் தெருவினும், இதற்கு வாக ருத்தித்துவிடும். அதோடு இது மோதி இத்தப் புவிமேலே கரு நுழைவி விட்டிருக்கிறது!"

தகவல் ஆரியர் பெருக்கெடுத்துப் பொற்றம்பலம் குந்திப்போலி தயாராகத் தயார். "ஆரியர் கட்டாக" என்றும் தகவலுக்கு ஒரு கட்டாக எழுதிப் பிரகாரிக் செய்தார்:

"வான விதிபிலே மலர் வரும் இத்தப் மலர்கரப் பாதுகை கருப் பெரியாருடையதோ, தெரியவில்லை! போகித்துப் பார்க்கு மிடத்தில் வக்காளத்திலே மகா பண்டிதராக விளங்கினார். வித்யாசாகரருடையதாக இருக்கிறோ என்று தென்படுகிறது. நடுத்தர கல்விக்குரிய அக்கிரமங்களைக் காணச் சகிக்காமல், தெருவின கருவான கருவியை அந்த மகா பண்டிதரின் பொறுமை-அகம் பொருட்பொருத் திருக்கவினும், அதற்கும், வந்த ஆத்திரத்தின், அவர் தம்மையும் மறந்து தமது ஒரு கால செருப்பைக் கழற்றிக் கீழே விசிறிடுக்க வேண்டும்! அது கருவியை விவரிப்போடு முயற்சி செய்து வந்து கல்விக்குரிய தகவியை தொப்பென்று கிழக்கினும்."

கட்டாகை எதிர்த்துவிடும் முக்கியமான அங்கத்தினராக விவரிப்பது விருப்பாக மண்டல் என்பவர் மறுப்பு எழுதினார்:

"இப்போது, வித்யாசாகரரின் செருப்பிலுள்ள முன் பக்கத்துக் கட்ட அல்லவது தீன்மாக

இராது. கோர்க்கத்தில் உள்ள பேரறிவுர் கட்டாக் மெருத்திரபால் கர்க்காசின் செருப்பாகத் தான் இது இருக்கவேண்டும். மருத்துவக் கல்வி, ஆரம்பத்திலே ருத்தியவாய், பரிசு சர்க்காசின் தீன்மாகைக் காணச் சகிக்காமல் அவருக்கு ஆத்திரம் வந்திருக்கலாம், அருவிப் பெறு ஒன்று மெருக்காத தால், அவர் தமது ஒரு கால செருப்பைக் கழற்றிக் குறி வைத்து எறித்திருக்கிறார். இப்பொழுதாவது சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார். அதனாகத் திருத்தி நல்லாறு நுழைவிட வேண்டும், இல்லாவிட்டால் வரும் மலர் அருப்பித்தே

ஆகவேண்டி விருத்தும், பத்தாசு வேலுத்த கட்டாகத் எழுதினார்.

"வான விதியில் கவனியும் இக்கச்செருப்பு ஒருநாளும் மனிதர்களுடையதாக இருக்க முடியாது. கட்டாகம் தெருவத்தினுடைய தாகத்தான் இருக்க வேண்டும். திருட்டு, பரட்டு, கருமை, வந்தம், பொய், புனை

கூட்டு, தூர்ந்ததை, தூர்ப்போதனை முதலிய பாவச் செய்கள் பங்கிப் பெருகியிட்டன. ராஜ்ய எக்காளிகள் செயலாற்றும் திறமை இழந்து சோம்பி உட்கார்த்து விட்டன. செல்வவந்தர்கள் செல்வச் செருக்கிலே இன்ப போகம் துருக்கவதிலேயே ஈடுபட்டு விட்டனர். சலனப் படங்கள் மக்களின் தங்க மனத்தைக் கவர்ந்து இமைக்கு உதறவிட்டதாகி விட்டன. சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளைச் சினிமாப் பித்தாக்கி விட்டன. இளைப்பெய்க்காமல் கண்டு அம்பலத்தாடும் நடராஜப் பெருமான் வெகுண்டு எழுந்துவிட்டார். ருத்விர தாண்ட வந்துக்கொக் காலைத் தூக்கி தின்றதும் தெய்வம் தரது ஒரு காலை வேகத்தில் தூக்கி விடுக்கிறது. தூக்கிய வேகத்தில் வலது கால் பாதுகை கழன்று கீழே விழுந்திருக்கிறது. பிரளயத்தை வருவிக்கும் ருத்ர தாண்டவம் ஆரம்பமாக இனி அநிக நேரம் இல்லை. உலகம் விசுவரூபியே அழிந்து ஒழியப் போகிறது. நெருங்கி வந்துவிட்ட இந்த ஆபத்தினிருந்து தப்பவேண்டும் என்றால் ஒரே ஒரே வழிதான் இருக்கிறது. மக்கள் அநவழியிலே நெறி தவறாமல் செய்வ முற்பட வேண்டும். இதை விட்டால் அவர்களுக்கு வேறு எதி விடையாது!"

ஆனால் சாதாரணப்பொதுமக்களின் இந்தக் கற்பனைகள் கயிற் கேள்விகளில் சிறந்தவர்களின் மனத்தைக் கவர்ந்துவிட வில்லை. அத்துறையுள் வந்துவந்தால் அதைப் பற்றி என்ன அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்பதை எதிர்பார்த்தார்கள்.

விசுவம்பர் காட்டன் மில்ஸ், விசுவம்பர் பாங்கு, 'விசுவம்பர்' பத்திரிகை ஆகியவற்றின் முதலாளியான விசுவம்பர் சக்கரவர்த்தி 'சகல கலா வயவ வர்' என்று ஒருநடமாடப் பாராட்டப் படுபவர். அவர் எத்தக்டென்கிலும் 'எனக்குத் தெரியாது' என்று பதில் சொல்லி அறிவாதவர். ஆனால் வானப் பாதுகையைப் பற்றிக் கேட்ட பொழுது, அவரே கம்பீரமாகத் தலையை மேலும் தூக்கும். இடது பக்கமும் வலது பக்கமும் அகலத்து விட்டார். இனி யானைக் கேட்டு என்ன பிரமாதமாகத் தெரிந்து விடப் போகிறது?

வான சாகஸ்திரப் பேராசிரியர்கள் விவரிடம் சென்று கேட்ட பொழுது அவர்கள் பின்வருமாறு சொன்னார்கள்:

"அது என்னென்று இப்பொழுதே நீர்மாற மாற ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் அது நிரூபியா கோனோ இல்லை என்பது மட்டும் எவரிற்கும். சாக்கிய ஆராய்ச்சிச் சான்றோர் அறிக்கையை எதிர்பார்த்த பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு வர இயலும்."

அறிக்கை சீக்கிரமே வந்த விட்டது. பல உகந்தாட்டு வெவிதாட்டு ஆராய்ச்சிச் சாண்

களிலிருந்து வந்த அறிக்கைகள் யாவும் கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரியாக இருந்தன.

அறிக்கைகளின் காராம்சம் இதான்:

"சூரியனுக்கு அருகில் உள்ள பெரும் புதல்: அதாவது மர்க்ஸ். அதற்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது கக்கிரன்—அதாவது வினம். அதற்கும் அடுத்தபடியாகத்தாம் தமது பூமியை விடது. பூமிக்கு அடுத்ததாகச் செல்வாய்—அதாவது மார்ஸ் என்று சொல்வலாம். கடைமியில் வெகு தொகையில் இருக்கும் விரலம் விவாழன்—அதாவது ஜூபிடர். செல்வாய்க்கும் விவாழனுக்கும் இடையே உள்ள பாகையில் எத்தனையோ சிறு சிறு விரலங்கள் இருக்கின்றன. அவையும் சூரியனைப் பற்றி வருகின்றன. இந்தக் விரல்களின் ஒன்றுதான் வறி தவயிப் பூமிக்கு அருகில் வந்துவிட்டது. இந்த உபவிரலம் வட்டவடிவமானதாக இல்லை. அதனால் பாரத நாட்டுச் சோதிடர்கள் இதை 'வானப் பாதுகை' என்று பெயர் இட்டு அழைக்கிறார்கள். மேல் நாட்டு அறிஞர்களும் இதே அர்த்தம் கொடுக்கக் கூடிய பெயர் ஒன்றுதான் வைத்து உபயோகித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இதை 'தொவனல்' மீயர்' என்று அழைக்கிறார்கள். இந்த வானப் பாதுகைக்குப் கபாவமாதலே சிறிது தன் ஒளி இருக்கிறது. சிறிது சூரிய விரலங்கள் மூலம் விடைக்கிறது. பூமிக்கும் இதற்கும் உள்ள இடைவெளி இப்பொழுது ஒன்பது மூல்கள் கோடி மைல் இருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை என்ற கணக்கில் இது சூரியனைப் பற்றி வருகிறது. இதன் உருவமும் எணமும் தெரிவிக்கக் காட்டித் தமது ஐந்து மடங்கு அதிகம் என்று மதிப்பிடலாம். இது நெருங்கி வந்து விட்டதனால் செல்வாய் தெரிவல் ஆகிய விரலங்கள் களின் நிலை சற்றுக் கோளாறு போயிருக்கிறது. எனவே பூமியில் கழற்சி நேரமும் சற்று மாற்றம் அடைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது இது பூமியிலிருந்து இருக்கும் தூரத்தைக் கொண்டு பார்த்துப் பொருளையானும், பாய்படுவதற்கான அறிஞர் ஒன்றும் தோன்ற வில்லை. ஆனால் கணக்கிடலான ஒரு விஷயம் என்னவென்கும். இது நான்கு நாள் பூமியை நோக்கி நெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது.

இன்னும் நெருங்கி வந்து விட்டால், என்ன பலவீனம் திகழ்ந்தோ, சொல்வதற்கில்லை!"

விவரமான இந்த அறிக்கைகள் கண்ணுற்றதும் மக்கள் திடுபட்டு நடுநடுங்கிப் போய் விட்டனர். தடிமனான சீரம் வாய்த்த எத்தனையோ தனவந்தர்கள் இருவததுடிப்பு சிறு விடைய மரணமெய்தி விட்டார்கள். பவர் வயிற்றின்கால், தல்கெற்றல், இருவததுடிப்பு, மூக்கத் தொறல் முதலிய நோய்களுக்கு இலக்காகி விட்டார்கள்.

அயல் தாடுகளில் ஆக்ஷெபோட்டு குழுவின் பெருமூயறிவோல், பெருவாரியான பெண் குழை ஆண்டுகளும் தங்கள் தங்கள் தீர் செயல் மீதம் ஒப்புக் கொண்டனர். மற்ற காடுகளிலும் இதற்கு உத்தரவிடப்பட்ட மீளர்ச்சி வறுத்தது. பாரத மக்களிடையே வெட்டப்படும் சபாபயம் சற்று அநீதமாயிருந்ததால், மக்கள் முகத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணம், ஸ்ரீகிருஷ்ணம் சங்கரரின் அறிக்கைக்குட்பட்ட அதற்குரிய பணம் விட்டதென.

ஆனால் பிரபல அராய்ச்சிக்காரர் ஒன்று வாய்ப்பு பாதைகள் மீதவும் தெருவின் வந்து விட்டது என்றும் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஆகரணம் உத்தி அடங்கி விட்டது என்றும் அறிக்கை வெளி விட்டபொழுது, பாரத மக்கள் வெட்டத்தக்க மூட்டை கட்டி எய்தி விட்டுத் தங்களுக்கு பாவுச் செயல்களில் பங்கு அறிவ வெளியிடத் தொடங்கினார்கள். அங்கு பலமான அச்சங்கள் மீதே வேலை குறித்து, கிளவியுள்ளது அச்சம் முகத்தோடு போட்டும் அச்சங்கள் வரை இரவு பகல் திருபத்திராது மணிதோறும் இந்த வேலையில் ஈடுபட்டனர். அப்படி யும் 'பாசாத்தாப்பி புகாதை' முடிக்கும் விஷயத்தில் அவை தோல்வியே அண்டின.

தேசமெங்கிலும் உள்ள மக்கள் தெருவிலே போய்வார வசுவோர்கள் வறுத்தெட்டாய்ப் படுத்தி இழுத்து உட்கார வைத்துத் தங்கள் பாவக் கணதளங்களை உதவாயினர்.

உயதில் சுவையோடு போன டெஸ்ட்டுக்கள் அதற்குள்ளும் அகண்ட பழையவையும் பால மலர்ச்சியும் பிரகடனத்தையும் தம் அரும் பணியாகக் கொண்டனர். மனிதர்கள் மட்டுமா தங்கள்செயலுக்காக வருத்

தினங்கள்? தேசமென தங்கள் தீர்செயல் களை நினைத்து வருகின். நாளுக்கு பெரும் வயவரகனாய், அமெரிக்கா, ரஷ்யா, சீனா, டம். பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகள் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் தங்கள் குறைந்த தங்குகளை விவரித்து ஒரு கூட்டு வெள்ளை அறிக்கை வெளியிட்டன. "எவ்வொரு மனிதர்களே, முருவருக்கொருவர் சகோதரர்களே. யாரும் யாருக்கும் வெண்பாதவர்கள் அல்ல; நீங்கு இழைப்பவர்கள் அல்ல!" என்றும் பிரகடனப்படுத்தினார்கள்.

ஆனால் பாலிதாவியோ, 'என்னதாம் சகோதரர்களா யிருந்தாலும் எங்களுக்குக் காலமீர் வேண்டும்' என்ற பலவீனமும் பாடினார்கள்.

அப்பொழுதுதான் திடீரென்று ஒருநாள் மூன்று ஈன்று அருவியும் பருமான எழுத்தின் பத்திரிகைகளில் ஒரு செய்தி பிரகடனாயிற்று:

துஷ்டகிரிதம் திரும்புகிறது!

இந்தத் தகவலைக் கிடைத்த பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வருமானம்:

"விவரம், என். எழுத்து, பெரியது. இந்த நாளுக்கு பெரிய இடங்களிலும் தோர் தார்பொன் ஒரு கோட்டுக்கும் வந்து விட்டதால் 'வாண்பாதுகை' மூன்றாம் இலக்கப் பட்டு விட்டது. இப்பொழுது அது தனது

பழைய இடத்தில் இருக்கிறது!" யார் செய்த புண்ணியமோ, ஸ்ரீ பிரபாபத்திலிருந்து தப்பிப் பிழைத்து விட்டது!"

இப்பொழுது மக்களின் உயிருக்கு உயிர் காட்டியது. ஆனால் அடுத்த கணமே அவர்கள் எது இருவரும் நடுக்கமுற்றது.

'இனி பிறகு ஒரு எப்படி முகத்தைக் காட்டுவது?' என்ற யேதனை வாய்ப்பு.

ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவர் எதிரேயும் தங்கள் தங்கள் உண்மை சொற்பத்தை உடைத்துக் காட்டி விட்டார்கள். எனவே, இம்மாதிரி கவலை ஏற்படுவது இயல்புதானா?

என்ன மாரர்க்கெட்டு விவாபாரம் செப்பவர்கள், வருமான வரிமை ஏமாற்றுபவர்கள், இதுபோன்ற எத்தனையோ குற்றங்கள் செய்பவர்களின் உயிர் வாண்பாதுகைகள் பிடியில் சிக்கிய ஆபத்தைக் காட்டியும் பெரும் ஆபத்தில் சிக்கி விட்டது. நாளுக்கு வயவரகனாகக் கூடத் தங்கள் அவசர புத்தினை நினைத்து நினைத்து வருத்தப்பட்டனர்.

ஆனால் நம்ம வேலியாக, பகவான் செயலில் அவர்களது சங்கடங்கள் சீக்கிரமே தீர்த்து விட்டன. உலர்ந்த மண், மறுத்து உயர்ந்திடு அவர்கள் விட்ட மகத்துவம் வாய்ந்த

அறிக்கைகள் அதற்கு முகவியாக வந்தன.

"போலீஸாரின் அடக்கு முறைக்குப்பலந்து கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் எப்போது செல்லுபடியாகாதோ, அப்படியே வாண்பாதுகைகள் பிடிக்குப் பலந்து கொடுக்கப்பட்ட இந்த வாக்குறுதிகளுக்குச் சட்டப்படித் துணி

வும் மதிப்பு கிடையாது. முகவியமாக யாருமே இது விஷயமாக கூடாம்படி ஒட்டிய காகிதத்தில் எழுதித் தரவேண்டித் திரை குறிப்பிடத் தக்கது!"

நாளுக்கு வயவரகளும், ஸ்ரீ. என். ஓ.ஸி. சேர்ந்த மற்ற சிறிய பெரிய ராஜ்யங்களும் கூடி, 'வாண்பாதுகை தோன்றி எங்கள் மனத்தை மாற்றி ஏதோ உளவச் செய்து விட்டதை ஒழிவ வேறு ஒன்றும் இல்லை. எனவே அந்த இப்பொழுது நாங்கள் மறுக்கிறோம். அதோடு பழைய நிலையை மீண்டும் உடைத்து விட்டோம் என்பதை மனத்தில் படைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்' என்று மீண்டும் ஒரு கூட்டறிக்கை வெளியிட்டன.

"ஒவ்வொருவரின் உண்மையும் அம்பலத்துக்கு வந்துவிட்டபின், யார் யாரைப் பார்த்துத் தீர்ப்பது? ஊரே ஒருமிக்கச் சிரித்தால் சகலரையும் அல்லவா?"

சாதாரண மக்கள் இப்படித் தங்கள் மனவாயைத் தேர்ந்தெடுத்தவர்கள், சாதாரண மக்களே இப்படித் தேர்ந்தெடுத்தவர்களிடம் தோல்வியைப் பற்றிக் கேட்கவோர் வேண்டுகிறோ?

இருப்படியும் 'நாளுக்கு நகுடி உதவைத் திடுடி' என்று உணர்ச்சி செய்வாற்றித் தொடங்கியது. - நவீனத்திலிருந்து ரா. வி.

கலிங்கா டியூப்ஸ்

தன்னீர், காஸ், எஃகு, கலாய்
குழாய்கள் அரை அங்குலம்
முதல் இரண்டு அங்குலம் வரை

(B. S. S. 1387/1947 - Class A & B)

கலிங்கா டியூப்ஸ் லிமிடெட்

33, சேதாஞ்சன் அபின்பு, கங்கத்தா-12

(பாக்டரி: சென்னை, கட்டாக்)

கேரளம், சென்னை, பாண்டிச்சேரி, மைசூர், ஆந்திர ராஜ்யங்களுக்கு
பிரத்தியேக விலியோகஸ்தர்கள்:

சௌத் இந்தியா கார்ப்பரேஷன்
(ஏஜன்ஸிஸ்) பிரைவேட் லிமிடெட்,
2, அபிஷயக் தெரு - சென்னை-1

எம். சி. சுந்தரராமன் & கம்பெனி
296, கிங்ஸ் ரோட்புத் தெரு
தரை மீட்டர் ரெ. 182 - சென்னை-1

தென் பிராந்தியத்திற்கு மேலம் ஏஜன்டுகள்:

டியூப் ஸப்ளையர்ஸ் லிமிடெட்
2, அபிஷயக் தெரு - - - சென்னை - 1

செலவுகளைக் குறையுங்கள்...

வருவாயை அதிகரிக்கச் செய்யுங்கள்

அறிவுரைகள் செய்யுங்கள்

[illegible]

HI-SPEED DIESEL FUEL

சோதனை

என்.சம்பந்தம்

பெரிய புத்திரமே

பெரிய புத்திரமே தலைவர் அருள்
காட்சியை வழங்கியது. நம்
தேசமும் அமைக்கப்பட்ட
குடும்ப அமைப்புகளும்
தொடர்ச்சியாக அந்த நிலை
எழில் அமைக்கப்படுகின்றன.
சிறந்தவர்களை அம்
ளும் விருந்தில் நம் தேச
தேர்தல்கள் அமைக்கப்பட
பட்டிருந்தது. நம் மாத்
தரும் சமீபமாக தந்தம்
இருக்கின்ற அமைப்புகள்
விருத்தமான. நம் தேச
அரும் ஆரம்ப வகையான
அம் விருத்தமான ஒளி
மலமாகத் திகழ்ந்தது.

அன்று மீண்டும் நடந்த
புத்திர பெருமையின்
தொடர்ச்சியாக. புத்திர
விருத்தத்தில் நம் மூலம்
தம் இடமிடாமல் புத்திர
தந்த பெருமையாக. நம்
புத்திர பெருமையாக. நம்
தொடர்ச்சியாக. நம்
மலமாகத் திகழ்ந்தது.

மனிதன் தன்னைப் பற்றி
தான் புத்திர மலமாகத்
விருத்தியை பெருமையாக
தம் மலமாக. தந்திரப்
பெருமையாக. நம்
தொடர்ச்சியாக. நம்

இந்தொருமையாக. நம்
தான் புத்திர மலமாகத்
விருத்தியை பெருமையாக
தம் மலமாக. தந்திரப்
பெருமையாக. நம்
தொடர்ச்சியாக. நம்

தான் புத்திர மலமாகத்
விருத்தியை பெருமையாக
தம் மலமாக. தந்திரப்
பெருமையாக. நம்
தொடர்ச்சியாக. நம்

தான் புத்திர மலமாகத்
விருத்தியை பெருமையாக
தம் மலமாக. தந்திரப்
பெருமையாக. நம்
தொடர்ச்சியாக. நம்

மலர்வதில் கவர்த்தம் அபரேந்திரனின் உணர்வு
நின்று எண்ணல் கவர்த்தம் எழுப்பியது. அந்தக்
கவர்த்தமையே அவன் தன்னைத் தப்புவதற்கு
விக் கொண்டான். தப்பி.....சங்கமித்திரை
தான். இவ்வத்தியையே அமரத்திருத்த அவன்
எழுந்துவரும் கவர்த்தி இறங்கி அவன் மூன்
வந்தது தெளித்தாயிற்று. அவன் கவர்த்தி
அவன் எட்டிப் பிடிக்க முயன்றான். அவன்
அவன்பட்டாத்தானே!.....

“அமா!”
திருக்கிடகு அவன் ஏதிர்துப் பார்த்தான்.
சங்கமித்திரை நின்றுநின்றான். கவர்த்தியை
ஆவனது அவன் எதிர்பார்த்தானே அவன்
அருகில் சித்திக் கொண்டிருந்தான். அவன்
கவர்த்த கவர்த்தியை அவன்மேல் பார்த்த
துக் கொண்டிருந்தான்.

“என் அப்படிப் பார்த்தீர்கள்?”
அவன் செம்பலன் உருவம் கடிப் பிந்த
போது வாழ் கொஞ்சியது.

“இரண்டு நிமிஷம் எப்படி உவந்தீர்கள்
இருக்க முடியும் என்ற ஆச்சரியம் என்ன?”
என்னவான் அவன்.

“இரு நிமிஷம்.....!”
“அமா!” ஒன்று வானத்தின்.....மத
சென்று என் அருகில்!”

அவன் கவர்த்தம் நானத்தான் சித்திக்.
அவன் ஏதிர்துப் பார்த்த கவர்த்தம் தாழ்ந்த
தான். கடன் கொவர்த்தம் சங்கமித்திக்
நானப் புண்ணை தெளித்தது! கவர்த்தம்
தவர்த்திக்குக் கொவர்த்தியிட்டான். தவர்த்தம்
நிச்சயம் அவன் எண்ணத்தைய் புரிந்து
கொண்டிருந்தான். “ஏன்? அவனுத்தான்
புரிந்து கொண்டான்.

“ஏன் இவ்வளவு நேரம்?” என்று கவிழ்
திருத்த அவன் முகத்தை நிமிர்ந்திருந்தான்.
நானத்தின் கவர்த்தியைப் பூக்க இன்னும் அவன்
முகத்தில் அப்படியே படித்திருந்தது.

“அப்பா பிடித்துக் கொண்டார்! எவ்வ
ளவு முயன்றும் அவரிடமிருந்து என்னும் விடு
பட்டு வர முடியவில்லை.”

“வழக்கம்போல் உபதேசமா?”

“அமா!” என்று அவன்.
“அதோ கவர்த்தியைத் திரு
கவர்த்தி ஏக்கல்வின் மறந்து
விட்டிருக்கிறார். கவர்த்தி
தெஞ்சும் கவர்த்தி உணர்வின்
எண்ணல் கவர்த்தி எண்ண
மார்பேன் என்னிறது. அதுத
துக் கவித்துப் போன கவர்த்தி
கவர்த்தி பார்த்தான் திருத்த
பார்த்துத் தவர்த்தம் இருக்கி
ருக்கிறார்! அவர் கவர்த்தியைக்
கவித்தவர். ஆகையால் வேறு
கவர்த்தியைப் பற்றி அவர்
எண்ணல் கொண்டிருக்கிறார்.
நீ எத்தனைவரையும் கவர்த்தியை
விருப்பியிருக்கிறார்?”

“எனக்கென்று என்னவிருப்பம்
இருக்கிறது. அமா? உங்க
விருப்பம்தான் என்னுடைய
விருப்பமும்!”

“என் விருப்பமும் அதோ
கவர்த்தி விருப்பம்தான்

போன ஆகையால் தவர்த்தம். புத்த பிஷா
வாய் போன்றிருந்ததான்!”

“என் விருப்பமும் அதுதான்!”

“உண்மையானால்!” என்று தன் கவர்த்த
தான் அவன் மயர் முகத்தை நிமிர்ந்து அவன்
துறுதுறுக்கும் கவர்த்தி இன்னம்கூடிய பார்த்த
தான். கவித்திக் நிமிர்ந்தான் கவர்த்தி
போகி அவன் எப்போது பார்த்தான். அவன்
வாழ்மட்டும் கொந்தான் கவித்து கவித்தது!

“நீங்கள் கொஞ்சியது மட்டும் உண்
மையா?” என்று கேட்டான்.

“சங்கமித்திரை!” அவன் கவர்த்தியைப்
பெருக்கோடு அழைத்தான். அவன் தானம்
கவர்த்த புண்ணை கவித்தது தன் கவித்த

தான். அவனுடைய
இரு கவர்த்தியும்
கவித் தெருத்த
தெருக்கோடுகி
துக் கொண்டான்
அவன். அந்தக்
கவித்துக்கை
எட்டி நின்று
கவர்த்தம் பார்த்துத்
கொண்டிருந்தார்
அதோ கவர்த்தி
கவித்தி. அவர்
முகத்தில் ஆத்திரக்
குறி எழுந்தது
தோன்றவில்லை.
தெரு அமைதி
வாக எவர்த்தியோ
போகித் தவர்த்த
தான் அக்கிருத்த
கவித்தார்.

தீர் திரைமொடு எவ்விததிரை புதித விதமா
எத்தகையப் போய்க் கொண்டிருக்கும் போளுது
அரண்மனை வசத்த மண்டபத்தில் அமர்ந்த
திருத்த சக்கரவர்த்தி அவ்வைக் கைத்தட்டி
அமைத்தார். சக்கமித்திரை மாந் போவத்
தான் ஓடி வந்தாள்.

"என்னை எத்தகை அப்பா அமைத்தீர்
கை?" என்று வெகு ஆவனாடல் கேட்டாள்.

"உங்களுடன் சொத்து உதாரணப் புதுப்பட்டு
எவ்வளவு தாடகன் ஆகிவிட்டன! அதனால்
தான் இன்று உங்களுடன் போகவாழ்கிறது
அமைத்தேன்" என்றார் அவர்.

"அப்படியானால் காலதாமதம், அப்பா,
போயோம்!" என்று சக்கமித்திரை.

இருவரும் எழுந்த வாக்த
மண்டபத்துக்கு அடுத்த
ருத்த உத்தவ வத்தகை
தொகை நடத்தாரின். வழி
ஒருவரும் அவர் எதுவும்
பேசவில்லை. சக்கமித்திரை
மட்டும் மார்த்த சென்ற
விக் அமைத்தாருக்கு கொள்
யுக்கும் மலர்வரைப் பறித்
தத் தலைகி குடிவ வன்
மை வந்து கொண்டிருந்
தாள். மனசைக் கண்ட
வுடன் அவள் மான் கொள்
தான் ஓடுவதையும், மன
சைப் பறித்துக் குடிவ பிறகு
அவ்வைப் போகப் போய்
அவள் அமைத்து வருவதை
யும் பாரக்கும் அருகத்தில்
கொண்ட ஓடியவத் ஏக்கம்
பிறக்கும்! தாம் தீவரத்
திருத்தம் வாரிவத்துக்கு ஒரு
கேள் அவன் பவசுபா
மன் போய் விடுவாரென

என்ற பயம் கூட
அவர் மனத்தில்
அரும்பியது.
கைவகை கொள்
வான் பவசுபு
மேகடவிக் இருவ
ரும் அமர்ந்தார்கள்.

உவர்த்து வானவாவி தீதரும் அமோக
மரக்கவிதிருத்த வார்த்து உதிர்ந்த ஒரு
வன் மெனவனாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்
தார் அவர். எவ்வளவு நேரம்தான் தன்
சத்திறுமுகன் காட்சிகளை அவனே ரசித்துக்
கொண்டிருக்க முடியும்?

"என்னைப்! இப்படி மெனவனாகி விட்
தான்? இந்த தென்றலும், மலர்வனமும்
உக்கன் மனத்தைக் கவரவில்லையா? அதுதான்
போகட்டும்!....."தொடு வானத்திலிருந்து
செந்திரத்தை வான மேய்க்கும் இறைத்திருக்
கி அத்திவானம்கூட உக்கன் தீவனவத்
தொடக்கிவையா? பீவ் சத்திரு என்னை தந்த
வசத்துக்கு அமைத்து வந்து விட்டு இப்படி
மெனவனாக உட்கார்த்திருக்கிறீர்கள்!"
என்று பொதுமையிழந்த குரலில் கேட்டான்
சக்கமித்திரை.

அவரும் எவ்வளவு நேரம் பொறுத்துப்
பாரப்பான்? உட்காத ஒரு நாழிகை நேர
மாவன அவர் பெரிய மோகனவிக் ஆழ்த்து
விட்டிருந்தார். அவன் குரலில் முதிர்ந்த
ருட்டை உணர்ந்த அவர் திரும்பிப் பார்த்
தார். அவன் முகத்தை 'உ'ரென்ற வசத்
துக் கொண்டிருந்தார்.

"அதிவக, சக்கமித்திரை! இந்தப் புது
மலர், உன் தீவ் திறைத்திருப்பதுதான் கைவ
விக் எவ்வளவு?" என்று கேட்டு விட்டு
அவர் மறுபடியும் மோகனவிக் ஆழ்த்தார்.

"ஏன்? வாகுவினம்!....."
"இந்த அத்தி வானம் இன்னும் சற்று
நேரத்திம்!....."

"இருங்கு வினம்!" என்றான் அவன்.
"வானமெனும் தன் செந்திரத்தாக் அழ
கிய காட்சி எழும்பை அத்தி வானத்திம்
அழகும்!....."

"அறிமென்வ சத்திகை? மனத்துவினம்!"
அவர் ஆழ்த்த பொருள்கை விட்டார்! வாகு
உணர்ந்து மனவிக் உதிர்ந்து விட்கும் குண்டு
மனவிகைப்பொகைதக் கைவிக் எடுத்தார்.

"நேற்ற எவ்வளவு கைவத்துடன் செடியிக்
பூத்து தீவ் திருக்கும்! தனக்கு காட்டிலும்
சத்தும்கொடுத்த பூகிவையிவ பாரக்க தானிக்
கைவத்துடன் அகாபத்தை நோக்கி தீவ் தந்த
வன்மை இருத்திருக்கும்! ஆளுக் இன்று...?"

"இன்று எவ்வளவு உக்கனகூடவ் மேல்
கை, செவகையும் எகைத்துப் பிடிபடவில்லையா!
வர வர அமோக கைவவர்த்தியின் ஒருவன்
காக் வனர்த்த முகவியிடமும் போக ஆரம்
பித்து விட்டனா? அதற்கும் ஏதாவது உப
தேசம் வைத்திருக்கிறீர்களா? அதிதா பாலுக்
கை.....சென்றவிக் அமைத்தாடிய வன்மை
மனம் பரகப் பூத்திருக்கும் பூத்தப் புது
முகவிகைப்!" என்று கட்டிக்கை விட்டான்.

"சென்ற இன் வானமும் அப்படித்தானே
இருத்திருக்கை? இன்று இன் வானமும்
மார் தீவ்வானத்தில் விட்கவிறத நேற்ற
ஆவனாடல் தீவிக் குடிவகைன் அதை
இன்று வெறுப்புடன் தூக்கி எறிவினார்கள்.
நேற்ற அத்தம் மனக்கை தீவிக் இருத்தது
இன்று வருமோர் போமோர்! என்னை மிதிப்படு
வதற்குப் பூகிக்கு வந்து விட்டது. இவை
வெவ்வளவு உமக்கு எகைவியா தீவ் துட்டிடு
கின்றன. தீவ் தியா?" என்று மனக்கர்.

பாட்டி: டாக்டர் ஏன்? இந்த வயது வரையில் எல்லாம் குழியாகிவிட்டன. பாட்டிக்கு குழியாகிவிட்டன!

டாக்டர்: எல்லாம் ஆகி விட்டன. இப்போது அதுவும் தான்!

பாட்டி: அப்போது இந்த இடத்தில் வந்து குழியாகிவிட்டன. அதுவும் தான்! இப்போது அதுவும் தான்!

“இதை வேண்டாம் நமக்கு எதை நினைக்கிறீர்கள்?” என்று குழியும் புரியாமல் கேட்டார் சங்கமித்திரை.

“காங்கேசு அந்திதான் என்பதைத் தான்!” என்று அவர் பெருமூச்சுடன்.

“என்னப்பா சொன்னும்திரை?”

“காங்கேசு நினைப்பதையே! உன்னிடம் காணும் இனமையும், அழகும் ஒரு தான் அளித்து விடும். இப்பொழுது உன்னைக் கண்டு மோகிப்பவர்களைவிடாமல் அப்பொழுது கெட்டுப்போனவர்களை, இந்த உரித்து உம்பிய மலர் நினைதான் உனக்கும் அப்பொழுது இருக்க வேண்டுகிறார்களா? ரசித்துப் பார்க்கிறார்களா?.....” அவர் நெஞ்சம் அறுக்குவது! அவர் மேலும் சொல்லிக்கொண்டே போனார்.

“இதை வாழ்க்கையாகக் காது இவற்றிலிருந்து பிரிக்காமல் கண்ணிலிருந்து பிரிக்காமல் காது கண்ணிலும் அடிப்படைவர்களைக் கொண்டுவரவே! உன் உடல் கண்ணிலும் இனமையும் அழகும்பொழுது உன்னிடம் காது கொண்ட வாழ்க்கை மனம் மாறுவது இவற்றையாவே!” என்று மன்னர்.

அவர் மனம் குழப்பியது! “சகரவர்த்தி தன்னிடம் இதைவேண்டாம் போ வேண்டிய தன் காரணம்! ஒரு வேளை என் காது உனக்குத் தெரிந்திருக்கிறதா? அப்போது தெரிந்திருந்தால் மிகவும் நகைதான் என்று.....” என்று எண்ணினார் அவன்.

“அப்பா! நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்களோ, அதைத் தெரிவிக்கச் சொல்லி விடுங்கள். இப்படி எத்தனை மனதாழமான பேசு வேண்டும்?” என்று அவன் சற்றுப் பதறிப்போனார்.

“நீ புத்தகங்கள் பெண்மனைக்கு தான் நினைக்கேன். ஆனால் நான் சொன்னால் நான் மனம் சிவந்ததை நீ புத்தக சொன்னதில்! நான் திரைப்படம் காண்கையில் பற்றியே கவனிப்பதில் சொன்னது உன் உடல். புத்தகத்தோன் தமது வாழ்க்கையைப் பற்றி என்னிடம் சொன்னிருந்தாலும் புத்தகத்தோன் சொன்னிருக்காது. அவர் அந்த தெருவின் மக்களில் துன்பத்தைக் கண்டு

இருக்கிறார். ஆகவே துன்பத்தைக்குக் காரணம் என்று கண்டார். அந்த அருள் தெரிவை உலகமெங்கும் பரப்புவது நம் உடம்பைக்கா? என்று திறந்திருர் அவர்.

“அப்பா! எங்கு இப்பொழுது என்மனம் புதிதது! உன்னை அங்குமேனும் காது காதுதான் தான் தெரிந்து கொண்டு. அப்போதிலேன் காது உதறிவிட்டு எழுந்திருப்பதற்குப் பற்றிய தான் போக வேண்டும். அதுதான் உன்னைப் போகவேண்டும்?”

“ஆமாம்!” என்று அவர் அமைதிபட.

“அது ஒரு தாது தடக்கப் போகவேண்டும்!” என்று அவர் அழகாகப் பிழைத்தான்.

“இந்தப் பிழை தான் எதிர்பார்த்தது தான்! உன் உன்னதம் போர் விட்டிருக்கும் காது தான் அறிவாதவன். ஆனால்...” என்று திறந்திருர் அவர் புன்னகையுடன்.

“என்னப்பா! ஆனால்...”

“உன் இனமையும், அழகும் அளித்து நீ கருவியை மனதாக நினைப்போமது அப்போது திரைப்பட உன் காது ரசிக்க முடியாது! அவர் உடல் உன்னை மனப்பற்றி விடுவது மாட்டாது!” என்று உதறிவிட்டு அவர் மேலேறினார் அழகாக.

அவர் எழுந்தபொழுது உடல் கவனிக்கும் அவன் உடனடித்திருந்தான். அதைக் கவனித்தவன் பொருள் அரைக்க சகரவர்த்தி எழுந்து நடந்தார். அவன் தெரிவிக்க அவர் நினைத்தான்! அவன் உடனடி முறையும் ஒரே நினைவையே தெரிவித்தான் சகரவர்த்தி.

இவ்வாறு காதுதான் அறிவிக்க மனம் காது இவற்றிலிருந்து திண்டாடும். நீய் பெருக்கத்தான் நினைப்பதில் படித்திருக்கும் கண்டம் மனதில் தெரிந்ததைப் போன்ற விருப்பத்தின் உடல் எழுந்தவனோடும் கருவியைப்போடு உடல் தனிக் கருவியிலிருந்து தான். மனம் காதுதான் பெருக்கத்தான் முடிய உருவியும் தன் சிந்தனை தனித்த அமைதியைப் போலக் கொண்டிருந்தது.

சங்கமித்திரை அந்தக் காட்சியை இனம்க் காமம் பார்க்குக் கொண்டிருந்தான். அக் காட்சியை கோரம் அவன் நினைக்க முடியப் படி செய்தது. அமைதியை நினைக்க போகும் பெரும் கழிப்பு ஏற்படுவதைப் போல அவன் நினைத்தும் கவனம் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு மனம் காட்சியை அவன் மனம் நினைக்கப் படிபட்டிருந்தான்.

இருண்ட காதுதான் நினைப்பதில் காது இவ்வாறு? காதுதான் ஒளி காதுக்கிடம் செய் படிபட்டதுதான் மனத்தான் அதன் அழகில் கருவியிலிருக்கா? தன் அழகிய நீகிறப் போர்கையில் என்னத்தான் நினைக்கவே காது இவ்வாறு. இவ்வாறுகையில் தெரிந்த ஒளி கிடம் மனத்தின் தன் போன்ற நினைவின் தன்னைக் காது காதுதான் நினைக்க தான் தான் மனத்தான் அதன் அழகில் காது நினைக்கப் படி கொண்டிருக்கா? மேல்க்க கருத்த இருண்ட இவ்வாறு பற்றிப் புலுத்து உருவிகள், காதுமே மனப்பாது? அப்படியானால் ... அப்படியானால் ... அவன் அறிவு மனப்படியும் குழப்பியது.

தமிழர் ஒரு சாதாரண தந்திரஞையெனத்தினம்
 இது புரையவானது
 வாய்ப்பட்டு, இவ்வகைத்
 கருவி எவ்விதம் ஆகிய இரண்டிலும்
 உபயோகிக்கப்படுகிறது
 எனவே கூடப்பிரதான கருவியாகும்
 இது வாய்க்கப்படுகிறது.
 எவ்விதம் தருகை நீட்டித்து கவந்த
 ஒரு பகுதி என்று

பாராட்டுகிறவர்கள்

மேட்டூர் மல்கள் & மெட்டூர்
 இவ் வொளையானது, மல்களை
 ஒரு விவகாரமாக மாற்றுகிறது.
 இவ்வகைத் துணிவாகும்,
 உபயோக துறையில் கிடைக்க, இவ்வ
 கை வாய்ப்பை ஒரு பகுதி ஒரு

திட்டமான

ரகமுடையவை

**மேட்டூர் மல்கள் &
 மெட்டூர் மல்கள்**

உதவி தருகிறோம்.

மேட்டூர் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கமிட்டியை.

மேட்டூர் மல்கள் & மெட்டூர் மல்கள் துறை

மேட்டூர் மல்கள் துறை.

W. R. மேட்டூர் & மெ. (மேட்டூர்) மெட்டூர் மல்கள்.

கண்டவருக்குக் கைவெறி படைக்கும் என் இளமையும். அழகும் போய் விட்டால் இருண்ட வானத்தில் நிலைதான் என் நிலை? தான் அழகானும், இளமையானும் இருந்தபொழுது என்னைப் புகழ்த்தவர்கள் அவைகளை இழந்து தான் துடிக்காத நிலைமையொழுது புறம் மாட்டார்கள்? மற்றவர் களைப் பற்றி ஏன் நினைக்க வேண்டும்? அப்போதே தான்... அவர்கள் அப்படியப்பட்டவர்களா? சேச்சோ! நினைவும் அவர் அப்படியப்பட்டவர் அல்ல. தான் எப்பொழுதும் அவர் கைவெறிக்கு ஒரே மாதிரிதான்!

"என்ன இளவரசி! இந்த நேரத்தில் தனி மனதில் அப்படியப்பட்ட அந்தத் தித்தனை?" என்ற கேள்வி என்மீதிருக்கையத் திருக்கிவிட்டுச் செல்லது. தனியை நிமித்தி வார் என்று பார்த்தான். அவனுடைய நேரத்திலே ஒருத்தியை வனமாக நின்று.

"பாரது? வனமானவா!" என்று ஆர்வத்துடன் கேட்டான் என்மீதிருக்கை.

"ஆமாம் இளவரசி! வனமானவா. ஒரு மாதத்துக்கு முன்பு ஒரு தான் மானி உன்மீதம் கொண்டு விட்டுப் போனவன் தான். அநொரு பருத்த பருக்கையையப் படுத்த விட்டேன். அன்றையதிருக்கு தான் மீண்டதே புரட்டினாய். இளவரசி! அந்தக் கொடிய அம்மை என் முகத்திலும் உடம்பிலும் அதன் தடிப்புடன் முத்திரையிடுவதற்குத் தவறவில்லை."

"உன் அழகும், இளமையும், அந்தக் கொடிய விபாதிக்கா பின்பாக வேண்டும்? அது போகட்டும். உன்னை ஒன்று கேட்க வேண்டும்" என்று ஏதோ நினைவுக்கு வந்தவன் போன்று கேட்டான் என்மீதிருக்கை.

"என்ன கேட்க வேண்டும் இளவரசி! நீங்கள் தயக்கமாம் கேளுங்கள். பதில் சொக்துவிடுங்கள்!" என்று வனமானி.

"இப்பொழுது உன் கணவர் உன்னை எப்படி நடத்தினார்? முன்பும் போல் அப்பாக இருக்கிறாரா?" என்று ஆவனுடன் கேட்டான் என்மீதிருக்கை. அவனுடைய பதில்தான் தன் எதிர்பார்ப்பை இருப்பது போல் அவனுக்குத் தோன்றியது.

"அவர் ஆகையம் அப்படி என் அழகொரு போய் விட்டான். வேறு ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் முயற்சிக்கூட அவர் தற்பொழுது எடுக்கிறதிலிருந்து" என்று சொன்னும்பொழுதே உடையம் முகத்தை முடிச் சொண்டு விடுத்து விடுத்து அழகான வனமானி, அந்தக் மேல் என்மீதிருக்கை அங்கு நின்றுவிட்டான்.

சென்மீதிருக்கை முகத்தில் புரண்டுசொன்னிருந்தான். அநொரு கணவர்த்தி கவலையுடையவன் அவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தான். அவர் கண்கள் கவலையிருந்தன. மனதில் கவைய ஆறுதலுடன் பற்றினார். அழகுரோது போன்ற அவன் போல் மேல் எதுக்குத் தடித்திருந்தது. புரண நிலையோல் ஒன்றும் அவன் முகத்தில் கருவியம் பூத்திருந்தது. உப்பிப் பருத்த கண்ண்களும் அங்கு புரத்தது விடந்த கண்ண்களும் அவன் இன்னும்

மேட்டபுகாரி: சொல்லவேண்டுமென்று அப்படிப் போனதும்? எதிர் சொன்னால்? அவர்களுக்கும் வந்தது. காரர்: இந்த வந்தது அங்குதான் போனது. என்னுடைய வந்தது?

வோரமாகித் சொன்னிருந்தான். என்னக் குழியை நிரவாமல் புரத்திருக்கை என் கண்கள் நீர் மட்டுமே கித்தவன்என் இருந்தது. வாய்ப்பு அகலித் தன்னு போன்று அவன் மறுத்திருக்கிறான்.

கவத்தியர் அவன் தாடியைப் பரிசோதிக்கச் செய்தவன்என் இருந்தான். அவர் முகத்தில் அடிக்கடி ஏற்படும் மாறுதல்களையே உன்மீது பாகக் கவனித்தவன்என் மிருத்தான் மன்னர்.

கவத்தியர் முகத்தில் தம்பிக்கையென விடும்பொழுதெவ்வாய் அவர் உன்மீதில் ஒரு நிம்மதி குடி சொன்னும். கவத்தியர் தம் முண்டைய பரிசோதிக்கைய முடித்துக் கொண்டு எழுந்து விட்டார்.

"கவத்தியர்! ஏதாவது தெரிந்ததா?" என்று ஆவனுடன் கேட்டார் அவர்.

"இளவரசி! இது கிடைக்கைய உட்கொண்டிருக்க வேண்டும். பிரபு! அதன் பண்தான் இளவையென்னா! கிடைக்கைய கிடைக்கைத் தத்து இருத்தத்தில் கவத்தியர் தாய் மேல் திறத்தக்கூட மாற்றி விட்டிருக்கிறது. நொது தடித்து மரத்துப் போயிருப்பதற்கும் அதுதான் காரணம். இளவரசி தாய் உட்கொண்டிருக்கும் முகக்கையப் பற்றிச் சொன்னு ஒரு வேளை தாய் மாற்று கண்டுபிடிக்கலாம்!"

"அவனாக அந்தக் சொன்ன முடிய விடும் பெண்ணு...!" என்று கேட்டார்.

"நொது கிடைக்கை!"

அவர் நிர்த்துவிட்டார். கவத்தியர் போனது ஆயிரமாயிரம் கிரகன் கண்கள் இருந்த கண்களத்திற் முண்டைய பொழுதுகூட அவர் தெருவும் அங்குளவு கவலையுடையவர். அவர் வாழ்க்கையில் பாதையைய மாற்றி அமைத்த அந்தக் காட்சியைக் கண்டு அவர் உள்ளம் கவலையுடன் உன்மீதெவ்வாய் பெற்றிருந்தது கிடைப்பது. ஆனால் தம் சொந்த மனதில் கிடைத்த நொது கிடைத்தி என்பகைத் கேட்ட பொழுதுதான் அவர் உள்ளம் கிம்மியது!

"கவத்தியர்!" என்று அவரையென்னும் அப்பொழுதுதான் இழை வந்தான் அமீரத்தினன். கண்களத்திற் மென்மையான அந்த இடத்தை விட்டு வேகியெறினார்.

"வந்தது விட்டிருக்கா?" என்று கேட்ட அவனுடைய கண்கள் எழுந்து நெருங்கோடு

கதை உருவாகி : இதை என்னக் கதை என்று
கூறவும் வந்தவிடுவது உருவாகி வந்தவிடுவது
மணி திம்போ வந்தவிடுவது வந்தவிடுவது
கதை உருவாகி

அதைத் தவிர்த்துவிட்டு அங்கு... அங்குத்
தில் துறியைத் தோற்கடித்துப் பந்தங்களைத்
தான் எப்படித் தடுத்ததுப் போயிருந்தது?

"திம்போ!" என்று அவரின் துடித்தான்
அவரேத்திரன்.

"என்ன அம்மா!... என் இப்படிப் பந்தத்
படுகிறீர்கள்?" என்றுக் கேள்வித்திரன்.

"என் கண்ணை என்னுடைய தம்ப லுதிய
விடும்பே. உங்கட்குத்திரன்! தந்த தாழியைப்
பொழுதுதான் உன் தனி மெனி இப்படித்
கொளையி விடும் என்று தான் எப்படி தம்ப
லுதியும்? தென்று பின்விரவியுட வேளுதேரம்
தீயும், தானும் பேசிக் கொண்டிருந்தோமே!
அப்பொழுது எனக்கு இப்படி தெருவென்று
தெரிந்திருந்தான் உன் குழந்தை மார் மூத்தை
ஆகக் திரப் பார்த்திருப்பீரே!"

"அம்மா!"

அவன் பதிலொன்றும் பேசாமல் அவரைப்
பார்த்தான். அவன் கண்கள் ஆச்சிபத்
தடக் அவனை எதிட்டுப் பார்த்தான்.

"இளமைமேல் அழகும் அழகக் உருவம்
தானே?" என்று கேட்டான் அவன்.

"இளமைமேல் அழகும் காணத்தான் அழிவ
தைப் பற்றி யார் கவலைப்படுகிறான்?
உயி வயதில் பணியும், லுப்பும் வருவது
இயற்கை! உங்களுக்குத்திரன் அப்படிப்
பட்டதா? பருவத்தில் அழகுத் திருவையும்
இளமைக் குன்றையும் ஏற்படுவதை எப்படித்
செய்க முடியும்?"

"வாழ்க்கை அத்திவம். அது உங்களுக்குத்
தெரியுமா?"

"தெரியும்!" என்றுக் அவரேத்திரன்
கண்கள் குறையுடன்.

"வாழ்க்கை அத்திவமாக இருக்கும்
பொழுது இளமைமேல், எழிலும் எப்படித்
தீர்த்தியமாகும்? வேர் செத்தபிறகுதான்
மரம் பட்டுப் போக ஆரம்பிக்கிறது. இளமை
மேல், அழகும் அத்திவம் பின்புலம் உடைய
அழகும் ஏற்படத் தொடங்குகிறது. அம்மா!
இப்பொழுது அதென்னம் எதற்கு? தான்
வாழ்க்கையில் சிதைக்கலை. எனக்கு முன்ன
கிட இப்பொழுதுதான் உங்களுடைய உடைய
அழகைத் தேவைப் படுகிறது. என்ன
கிட்டும் பின்புலம் இருப்பீர்களா?"

"அது தான் என்னும் முடியுமா?"

"ஏன்?" என்று கேட்கும் பொழுதே
அவன் உணர்ந்தான் ஆவிரமாவிரம் வன்

வன்வன் அப்பொழுது. அப்பொழுதிலிருந்து
ஏதோ ஒன்று கிடைப்பி தெருக்க குழியை
அடைத்தது. நீர் மன்கும் கண்டதுடன் அவரை
எதிட்டுப் பார்த்தான். அவன் அவரைப்
வந்தவன் போல் பேசினான்:

"உன் கோரத்தை என்னும் பார்த்துக்
கொண்டிருக்க முடியுமா! நீ புழுப் போல்
மஞ்சத்தில் துடித்துக் கொண்டிருப்பதைத்
செத்துக் கொண்டிருக்க என்னும் முடியுமா!
தான் அவ்வளவு கட்டுதலுமாய்!"

"அப்படி வேண்டாம்?" அவன் பிழைத்
திருவடிக் கேட்டான்.

"தான் என்னும் குடித்து விட்டேன்!"

"திம்போ!" என்று அவரேத்திரன் உணர்ந்த
திருவடிக் கேட்டான். உடல் அநிர்சியாமல் தடு
தடுக்கிக் கொண்டிருந்தது.

"பதற்கு, உணர்ந்திரன்! அரண்மனை
வந்தபிறகு வந்தபிற் பார்த்துக் கேட்டேன்.
உன் விபாதி நீராத விபாதி வேண்டும், நீ
கொழிப்பித கண்டம் என்று சொன்னான். என்
மனக் தடுத்தது. நீ இன்னாத வாழ்வு எனக்கு
எதற்கு? அதுவும்தான் தானும் விடும்
குடித்து விட்டேன்!" என்று சொன்னும்
பொழுதித அவன் குரல் தழுதழுக்கது. அவன்
இரு கண்களும் கண்ணீரத் தானே தானே
வாகக் கொண்டான்.

"என் இப்படிக் கண்களைப்பெய்க்கை
கிடைத்து விட்டிருக்கிறேன், அம்மா! உங்கட்குக்
என் அருந்திதிரன் போல வானும் கிட
வானு என்று காட்டி நின்றது தானே என்
கண்ணில் மண்ணை வாரிப் போட்டுக் கொண்ட
கேட்டேன்! என் கோதிரன் என் கண்களைக்கு
வித்தாவி விட்டதே!" என்று கிம்மினும்
அவன். அப்பொழுதில் ஒன்றும் புரிவாமல்
குழம்பித் தனித்தான்.

"கோதிரன்வா?" என்று கேட்கும்பொழுதே
அவன் வாய் குறையது. அவன் கண்கள்
இருண்டன. மென்மென்மென் அவன் நினைவு
ஏதோ வானத்தில் உயரப் பறந்தது!

"ஆமாம், அம்மா! உங்களைக் கோதிரன்
தான் சொன்னான்! எப்பொழுதும் போல்
தீக்கெழும் இளமைமேலும், அழகைமேல்தான்
விடும்புவிதிர்வெனா என்ற எத்தெய் எனக்குத்
தோன்றியது. அது அழகும் பொருட்டு
விடு முயிதையைச் சாப்பிட்டேன். அந்த விடு
முயிதையில் எத்து இருந்து முகரித்தா தேரம்
தான் உடையப் பாத்நீரும், அதன் பிறகு
தான் இறந்த அழகையும், வயிதமைமையும்
பின்பும் பெற்று விடுவான். இன்னும்
இருந்து தாழியைக்குக் தீக்கக் பதறிய உணர்
யித்திரன்வன் பார்ப்பீர்கள். ஆனால் அதி
ருன்... தீக்கம்..." என்று அவன் கிம்மினும்
தும், அதுகொண்டும் சொல்லிக் கொண்டு
வரும் பொழுதே அவன் தன் துலண்டு அவன்
உடல் மீது சாத்தது.

"திம்போ, அம்மா!" என்று அவன் அவரே
அன்றை. அந்த அன்றைய மோதி எதி
ரோயித்தது.

புகத் மதத்தையப் பரப்ப அவன் எழத்துக்குச்
சொற்பொழுது வந்தது கண்ணிருடனேவே
சென்றான். அவன் வாழ்க்கையில் என்னுமே
மாருத அம்மொகில அவருடைய கண்ணிர்
கடைசி வரையில் இருந்தது!

குடும்ப நண்பன்
டஸ்ஸரூல்
இருமலுக்கும் புண்பட்ட நதாண்டைக்கும்

சேவைக்கும் பாதுகாப்பிற்கும்

மாண்டி மான் இன்ஸ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

நெருப்பு - கம்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள் : ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம் : மாண்டி மான் பில்டிங், மதுரை

நிர்வாகன் : பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி, சென்னை, ஈதபுரி, கோவா-பூர்
கும்பகோணம், வேங்கனூர், திருவனந்தபுரம் கோமல்பத்தூர், கொச்சி

த்வார்க்கின்ஸ்

என ஆர்மோனியம் பெட்டிகள் செய்வதில்
கைதேர்ந்தவர்கள். மேற்படி ஆர்மோனியம்
பெட்டிகள் தயாரிப்பதில் புதுமைமைப் புத்ததியவம்
கனம் 'த்வார்க்கின்ஸ்' முன்னணிவில் நிற்கிறார்கள்.

விலை : ரூ. 40/-விலுக்கு ரூ. 550/-வகையில்
விலை விலா ஜாதிதாவுக்கு ஆங்கிலத்தின் எழுதுங்கள்
த்வார்க்கின்ஸ் & சன் பிரைவேட் லிட்.

8/2, எஸ்.கே.கே.எஸ். ராட், கல்கத்தா - 1

ஜிஞ்சர் கீம் ஐஸ் தயாரிக்க ஒரு புதிய முறை

1. அவுன்ஸ், 2. பிரெஷ் அன்ட் பேர்ஸன் கன்டீட் பெஸ்டர், 3. அவுன்ஸ், சர்க்கரை, 4. கஸ்டர்ட் ஜிஞ்சர் எஸன்ஸ், 5. கஸ்டர்ட் ஐஸ்த் பாய், தங்கும் அடித்த இரண்டு பூட்டகட்களும், 6. அவுன்ஸ் பதப்படுத்திய ஜிஞ்சர், சிறிதளவு பாவிய் கன்டீட்

பெஸ்டரை மிகுதுவாகக் கலந்துகொள்ளவும், பிசுதி வைக் கொடுக்க வைக்கவும், கருக்களைக் கலக்கவும், சர்க்கரை, கலத்த கன்டீட் பெஸ்டர், பதப்படுத்திய ஜிஞ்சர் (சிறு ஐண்டுஸாக தறுக்கியவை) ஜிஞ்சர் எஸன்ஸும், 2 பெர்ஸன்ஸ் இஞ்சர் கீம் இத்தக் கவலை கெட்டபாரும்வரை அருமையில் கலத்து மிளறவும். பிறகு கடுத்து, கொஞ்சநேரம் வைக்கவும் குளிர் த்த பிறகு உதரய வைக்கவும்.

பாவியின் முறை ஆரோக்கியம்

குழந்தைகள் வாகரும், ஆகை நிரம்பியதும், குழியுள்ளதும், ஆரோக்கியமளிப்பதுமான கன்டீட் கிட் மிகுதுவாகும். இதில் ஆரோக்கியமளிக்கும் பாய் கெர்த்துள்ளது, பிரெஷ் அன்ட் பேர்ஸன் கன்டீட் பவுட் குத்தினை ஒரு கால தயாரிப்பு என்பது இரண்டிலும்கூடும், தீவிரம் அடுத்தத்தடவை கடைக்குக் கொண்டுமொழுவது, பிரெஷ் அன்ட் பேர்ஸனின் இது கடைகளைக் கொடுக்கி, பெஸ்டர் கலக்கினால் மத்தும் பிரெஷ் குறையும் கெட்டுவதற்கும்கூடும்.

இலவசம்

குறிக்க கைபயல் செய்யும் முறை கொண்டு, புத்தகம் கொண்டுமொழுவது, இந்தப் பாதத்தைப் பூத்தி செய்யவும்.

இதில்கிது பாதையிலுள்ள கைபயல் புத்தகம் ஒன்று கடைக்கு அனுப்பவும்.

என் பெயர் _____

என் விலாசம் _____

தயாக கொள்கிறேன் 25 தயாக கடைக்கு அனுப்பிவிடுகேன்.

புறப்பட்டமெய் : 1942-2 கடைகள் பிராடக்ட்ஸ் கோ (இந்தியா)

பிளாஸ்டிக் ஸ்டீல், தயாக பெட்டி நெ. 994—பம்பாய்-1

காரன் பிராடக்ட்ஸ் கோ (இந்தியா) பிரைவேட் லி.

ரெஜிஸ்ட்ரேட் : பாரி அன்ட் கம்பெனி லிமிடெட்

கான்ஸ்டபிள் கந்தசாமி

இருபத்தொன்பதாம் சத்திரசபம்
இன்ஸ்பெக்டரின்திகைப்பு

இரவு மணி இரண்டு இருக்கும். உலகமே மோனத்தில் ஆழ்ந்த அச்சமவத்திலும் சிங்காரி தன் அறைவில் அமுதவண்ணம் உட்கார்த்திருத்தான்.

மணிக்கலக்காகப் பித்தம் பிடித்தவர் போல் தாது அறையில் உட்கார்த்து கொண்டிருந்த முத்துப் புலவர் மெதுவாக எழுந்து வந்தார்.

“குழந்தாய், நீ மனைசை அவட்டிக் கொள்ளாதே! கிணக்கை அணைத்து விட்டுப் போகாமல் படுத்துத் தூங்கு!” சிங்காரி அளவுகடந்த துயரத்தினால் அடித தொண்டையில் பேசினான்.

“அப்பா... நான் அதிரஷ்ட மில்லாதவன் அப்பா! என் துரதிர்ஷ்டம் என் மீது அனுதாபப்படுவதற்குக் கூடப் பிடித்துக் கொள்ளுகிறது. என்னை அவருக்குக் கட்டிக்கொடுப்பது என்று முடிவு செய்யாமலிருத்திருந்தால் ஒருகால் அவருக்கு இந்தக் கதி நேர்த்திருக்காதோ என்னவோ? இத்தத் துக்கிரியின்...”

“பைத்தியக்கார எண்ணம், சிங்காரி! ஆண்டவனுடைய பித்தம் எப்படியோ அப்படித்தான் நடக்கும். மனித வாழ்க்கையிலே சிற்சில சத்திப்புக்களின் மூலம் வளரும் நேசமும் பாசமும் திடீரென்று ஏற்படும் பிரிவுகளினால் சோகமாக மாறுகின்றன. இத்தகைய சத்திப்புக்கள் ஏற்படாமலேயே இருந்திருந்தால் எவ்வளவு தன்முக இருக்கும் என்று நினைக்கத்தான் தோன்றுகிறது. எல்லாம் அவன் திருவிளையாடல், அம்மா!”

சிங்காரி பெருமூச்சு விட்டான்.

“எதற்காக அப்பா இந்த ஆண்டவன் இப்படி விளையாட வேண்டும்!”

ச. கீ. பட்டுசாமி

“உலக வாழ்க்கையில் நிலையிலாத தன்மையை நமக்கு உணர்த்தி, நிலையுள்ளது எது என்று தேடச் செய்வதற்காகத்தான், குழந்தாய்!”

“டக் டக் டக்!”

வாசந்ததையு தட்டப்படும் ஒசை!

“உன்னைப் பார்க்க வேண்டுமென்று ஒடி வந்தேன், சிங்காரி! கதவைத் திற வேன்.....!” என்று கெஞ்சிவது ஒரு குரல், அதற்குமேல் அவனால் வானா விருக்க முடியவில்லை. எடக்கென்று தானைத் திறந்து விட்டான்.

அடுத்தகணம் கொண்புண்டதாகக் கருதப்பட்ட கந்தசாமி உள்சே நுழைந்தான். புலவரும் சிங்காரியும் அவனை விலப்போடு பார்த்தார்கள்.

“என்னை யாரும் கொலை பண்ணவில்லை, கொலை செய்யப்பட்டது வேறு ஒருவர்!” என்றான் கந்தசாமி.

தீருமலிங்கத்தைப் போலிஸ்காரர்கள் தள்ளிக் கொண்டு போவதை மறைமீயிருந்து கவனித்த கந்தசாமி இந்தச் சிகனை எதிர்பார்க்கவே யில்லை. மக்கடைக்காரன் தன்னை அகடயாளம் என்று பிடித்துக் காட்டி விடக்கூடாதே என்பதற்காக அவன் தருமலிங்கத்திடம் போய் கூறி உடைவை மாற்றப் போக அது வேறு விதமாக முடிந்து விட்டது. கட்டிவிடக்கூடாது போனதும், தருமலிங்கம் தாம் இன்னுர் என்பதையும், இன்ன வேறுயாக வேலூருக்கு வந்தார் என்பதையும் மாத்திரம் சொல்லி, காலாபத்தைப் பற்றியும் சாமர்த்திய

மாக ஏதாவது சரடு திரித்துக் கூறியுள்
என்றால் அவனுக்கு ஆபத்து இல்லை. ஆனால் அங்கு நடக்கும் 'போலீஸ்
மரியாதையில்' மாமன் மருமகன் என்ற
உறவேவ்வாம் பதத்து போகாதா?
இப்போதே, 'போலீஸ்காரர்' என்ற
பதத்தைக் கேளுங்கள்' என்று ஆரம்பித்த
வர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் தமக்குக்
'காவி' கிடைத்த வரலாற்றை ஒளிக்கா
மல் கூறிவிடுவார். இது வரை விசாரம்
இல்லாத சாமியாளரத் தேடிக்கொண்
டிருந்த போலீஸார் பிறகு ஊர் பெயர்
விசாரம் ஆகிய எவ்வா விவரங்களு
மூலம் கத்தசாமியைத் தேட ஆரம்
பித்து விடுவார்கள்! ஏதோ கோவை
வழக்கு விஷயமாகச் சாமியாளரைத்
தேடுகிறார்கள் என்றால்வரை கூறியுள்
அந்தக் கடைக்காரன்? ஒருகால் அந்தப்
பெட்டி அத்தனை பளுவாக இருந்ததே.
உள்ளே பிரதம் ஏதாவது இருந்
ததோ? இப்போது என்ன செய்வது?
தருமவிலக்கத்தை எப்படி விடுவிப்பது?
அவ்வது அவரை விதிப்படி ஆகட்டும்
என்று விட்டு விட்டு அவன் மாத்திரம்
சென்னைக்குத் திரும்பிச் செல்வதா?

இதே சமயம் அவ
னது பார்வை நம்
செயலாக எதிர் பங்கு
ளாகத் தோட்டத்தில்
பக்கம் ஒன்று.

அவன் திடுக்கிட
டான். தோட்டத்தில்
நடுவே அமைக்கப்பட்
டிருந்த கப்பிக் கல்
பாளையில் ஒரு பெரிய
மோட்டார்கார்திறுத்
தப்பட்டு இருந்தது.
எம். பி. எக்ஸ்-4503! அ
தே காரின் பின்புறத்
தில் ஒளிந்து கொண்டு
தான் அவன் முதல்
நாள் இரவு பணம்
படிப்படியே விடுத்து
வேறார் வந்து சேர்ந்
தான். மத்தென்று

அந்தப் பங்களாவின் வாசற்படியருகில்
நின்றிருந்த மனிதன். அவன் வேறு யாரு
மில்லை. காடையில் அவனது தலைமட்டில்
அந்தப் பெட்டியை வைத்து விட்டுச்
சென்ற அதே கூலிக்காரன்தான். கத்த
சாமிக்கு அவனைக் கண்டதும் அத்திரம்
பொங்கிக் கொண்டு வந்தது இவனது
அவ்வளவு இத்தனை ஆபத்தும்? ஏன்
இப்போதே இவனைப் பிடித்துப் போலீ
ஸிடம் ஒப்படைத்துவிடக் கூடாது?
அவன் இருப்பிடத்தை விட்டு வெளி
வந்து அந்த ஆசாமியின் பீது ஒரே
பாய்ச்சலாகப் பாய்ந்து பிடித்தான்.

"ஆயோக்கிய ராக்கல்! அம்புட்டுக்
கிட்டாயா? நீ அந்தப் பெட்டியைக்
கொண்டு உத்தர என் தலைமீது கட்டிய
பிறகு போலீஸ் என்னையல்லவா துரத்
திக்கிப்பிடிக்குது; உன்னைப் பிடிச்சப்
போலீஸையே கொடுத்துட்டுத்தான் மறு
வேலை" என்று அவனைப் பிடித்து ஒரே
வடியாக உறுக்கினான் கத்தசாமி.

அந்த ஆசாமி கத்தசாமியைக் கெட்டி
சாகப் பிடித்து உட்புறம் இழுத்துக்
கொண்டே, "என்னு பாய்! என்னு
பேசுறே! நீ கொஞ்சம் உள்ளே வந்து
பேசு!" என்றான்.

கத்தசாமி உடுத்தி விடுத்த ஸ்தம்பி
போன்ற கட்டம் போட்ட சிவப்புத்
துணியும் தலைப்பாணையும் தாடியும்
சேர்ந்து, அவன் ஒரு முனல்மான் என்ற
பிரமையை உண்டாக்கின போதும்.

வெளியே நடத்த சவசாப்பைக் கேட்டு
உள்ளேயிருந்து மற்றொரு ஆசாமி விரை
வாக ஓடி வந்தான்.

"இவன் யாரோ உனவான்! உள்ளே
இழுத்துக்கிட்டுப் போகணும்!" என்
றான் முதலில் பேசியவன்.

இருவரு மாகச்
சேர்ந்து கத்தசாமியை
அவன் என்ன நிமிர்
வும் விடாமல் பங்கு
ளாவுக்குள் இழுத்துச்
சென்றனர். கத்த
சாமி உட்பட்டது.
அவன் பலவந்தமாகச்
சேர ஏ என்று மாடிக்கு
இழுத்துச் செல்லப்
பட்டான்.

மாடியின் மூன்
புறத்து தரையில் ஒரு
பெரிய மோதையருகில்
ஆராய்வு பாகுவான
மனிதனொருவன் உட்
கார்ந்திருந்தான். அவ
னுடைய உடையும்
கூதத முகமும், சில்
மீனையும், இரத்தம்

போல் சிவந்த கண்களும், கம்பீர
மான தோற்றமும் பாரக்கப் பயங்கர
மாயிருந்தன. அவன் கத்தசாமியைக்
கண்டதும் தனது ஆட்களை நோக்கி,
"கார் இத்தத் துருக்கப் பயல்?"
என்று அட்டடலாகக் கேட்டான்.

பெட்டியைக் கொண்டு வந்த ஆள்
அவன் அருகில் சென்று காதோடு
ஏதோ ரகசியமாகக் கூறினான்.

கத்தசாமி அவனது முகத்தை நிமிர்ந்து
நோக்கினான். இந்தக் கம்பீரமான
முகம், இந்த அநிகரக் குரல் எல்லாம்
அவனுக்கு முன்னமேயே பரிச்சயமான

வைபாகத் தோன்றின. பார் இந்த ஆசாமி? இதற்கு முன் எந்த இடத்தில் பார்த்திருக்கிறீர்கள்?

"ஏய்! உனக்கு இங்கே என்ன வேலை?" என்று கர்ஜித்துக் கொண்டே எழுந்தான் அவன்.

கத்தசாமி பதில் பேசவில்லை.

"ஏய், சாம்பிராணி! என்ன? கேட்கிறேன் பதில் பேசாமல் இருக்கிறாய்?" என்று அதட்டிக் கொண்டே அவனது தாடியைப் பிடித்து உறுக்க முயன்றான். மறுகணம் அந்தப் போய்த் தாடியின்று அவனது கைபோடு வந்து விட்டது. அவ்வளவுதான்:

அடுத்த விநாடி ஆட்கள் இவரும் அவனது கைகளாக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டனர். அவர்களது எசமானனான அந்தத் தடித்த ஆசாமியின் கடுகடுத்த முகத்தில் வியப்பும் குரலில் பரிசுரமும் தொனித்தன.

"சுமாய்! கத்தசாமி! குரப்புவீதான்! என்னை வேறு பார்க்க வந்தாயா?" என்று கேட்டான் அந்த மனிதன்.

கத்தசாமிக்கு அவன் யாரென்று சூப்பகம் வந்து விட்டது! அவனது சப்த தாடியும்

ஒடுங்கி விட்டது. "கருப்... பண்ண... சாமி! ..."

என்று முணுமுணுத்தன அவனது உதடுகள்!

"தங்கவேலு!" என்று கூப்பிட்டான் கருப்பண்ணசாமி. கத்தசாமியின் ஆச்சரியத்துக்கு எங்கியில்லை. மருதம்மா

ளில் அண்ணன் மகன் என்று சொல்லிக் கொண்டு மந்தாரப்பேட்டையில் அவ

ளது வீட்டில் தங்கியிருந்த அவனது துள்ளி விளையாடும் அந்த தங்கவேலு

அடுத்த அறையிலிருந்து வந்தான்.

"இவனைப் பற்றிக்கொண்டு நீ அன்று என்னிடம் சொன்னாய்?" என்று கேட்டான் கருப்பண்ணசாமி.

"இவன்தான் சார்! ஆசாமி சரியான குரல்! இவன் உடுப்பைத்தான் கண்கத்தரம் மாட்டிக்கிட்டிருந்தான்"

என்றான் தங்கவேலு.

கருப்பண்ணசாமி கட்டகடவென்று சிரித்துவிட்டுச் சொன்னான்:

"கத்தசாமி! இத்தேரம் நீ செத்துப் போன செய்தி எல்லாத் திண்சரிப் பத் திரிவைகளிலும் வெளி வந்திருக்கும்!"

கத்தசாமி திரும்பிட்டான்.

இதே சமயம் கீழே வசைக்கதவு தட்டப்படும் ஒசை கேட்டது.

கருப்பண்ணசாமி தன் ஆட்களில் மதி குருவனை அழைத்துத் தனிவரண குரலில் உத்தரவிட்டான். "போய்ப் பார்! ... போலீஸாக இருந்தால்..."

"என்ன சொல்வனும்னு தெரியு முங்க எசமான்!" என்று கூறிவிட்டுக் கீழே இறங்கிச் சென்றான் அவன்.

தங்கவேலு கருப்பண்ணசாமியின் உத்தரவுக்காகக் காத்திருப்பவனைப் போலக் காணப்பட்டான்.

"இந்தக் கழுதையை

தமது 'விருந்தானி

அறை'யில் கொண்டு

போய்த் தக்கூ!" என்றான் அந்த எசமான்.

கத்தசாமி மிமி

னான். தங்கவேலு

அவனது கழுத்தில்

அடைத்து தனக்கி

கொண்டு போனான்.

"கச்சல் கேசல்

போட்டே, இங்கேரு

பெட்டி தவாராக

இருக்குது!" என்று

மெதுவான குரலில்,

ஆனால் கடுமையாக

உறுமிக் கொண்டு

அவனைப் பின்புறத்தி

விருத்திருண்ட அறை

யொன்றில் இழுத்துக்

கொண்டு போய்த்

தன்னினுள் தங்கிவைத்த. அதைக் கதவு வெளிப்புறம் இழுத்துத் தானிடப்பட்டுப் பூட்டப்படும் விட்டது.

போலீஸ்காரனிடமிருந்து தப்பிழைத்து என்று நினைத்துக் கொண்டே யிருந்த போது அதைவிடப் பேராபத்தில் அல்லவா அவன் சிக்கிக் கொண்டான்!

காணியில் அவன் கமந்து கொண்டு அலைந்த பெட்டியில் கண்கத்தரம் என்பவனின் பிரேதத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதில் ஐயமில்லை. தனக்கும் எங்கே சமாதி கட்டி விடுவான் கனோ என்ற நினைவு கத்தசாமியைப் பிடித்துக் கொண்டது.

கட்டத்தில் தங்கவேலுவின் குரல் தெளிவாகக் கேட்டது.

"ஸார், ஸார்! மோப்பம் பிடிச்

சட்டாங்க ஸார்! ..."

அதற்குமேல் கனோவென்று அவர்கள்

பெரிசு கொண்டவை ஒன்றும் அவனது

காதலனில் விழவில்லை. மெதுவாக

தளர்ந்து குடை போல் இருண்டு விடத்த

அச்சிறிய அறையில் கவரக்கூடத் துழா

லிப் பார்த்தான். ஒரு சிறிய சாளரமோ துவாரமோ கூடக் காணப் படவில்லை. பேசாமல் ஒரு மூலையில் போய்த் தலையில் கைவை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டான். பற்பல எண்ணங்கள் அவனைச் சித்திரவதை செய்தன.

சும் மானம்மன் சத்தில் நடந்த கொள்ளை, கைக்கத்தரத்தின் கொலை இரண்டிலுமே கருப்பண்ணன் சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறான். இன்னும் அந்த மூத்திரித் தோப்புக் கூட்டத்துக்கும் அவனுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது. ஒருகால் அந்தக் கூட்டத்துக்கு இவன்தான் தலைவர் போலும்!

கொலையுண்ட கைக்கத்தரத்தின் குரலும்கூட அவனுக்குப் பரிச்சயமானதாகத்தான் இருந்தது. இந்தத் தங்க வேலுப் பயலின் வண்டவாளங்களும் அம்பலமாகி விட்டன!.....

கமார் அரைமணி நேரம் கழிந்தது. நிகரென்று நின்றதளத்தில் பல ஆட்கள்

போலும். இப்போது இங்கே வந்திருப்பது நிச்சயம் போலீஸ் படைவாகத்தான் இருக்க வேண்டும்!

அவனது உள்ளம் மலிஞ்சிலினால் துள்ளியது. இனி அபாயமில்லை! அவன் எழுந்து கைவைத் தட்டடவென்று வேகமாகத் தட்டினான்.

"சத்தம் எங்கிருந்து வருகிறதென்று பார்!" என்று ஒரு குரல் கேட்டது.

"அதோ! பின் பக்கத்திலிருந்து சத்தம் கேட்கிறது. ஸார்!"

சிறிது நேரத்தில் அவ்வழியில் கதவு உடைத்துத் திறக்கப்பட்டது. ஸெனியே ஆயுத பாணிகளான ஏழெட்டு காஸ்க் டிபீச்சனாடர் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் நின்று கொண்டிருந்தார். கந்தசாமி மெதுவாக வெனியே வந்ததும் இன்ஸ்பெக்டர் அவன்மீது பாய்ந்து கெட்டி யாகப் பிடித்துக் கொண்டார்.

"இவன்தான் அந்தக் கிழவன் தரும் விங்கம் சொன்ன ஆசாமியாக இருக்கவேண்டும் ஸார்! அரையில் வெள்ளைக் கட்டம் போட்ட வெப்பத் துணி கட்டியிருக்கிறான் பாருங்க!" என்று ஒரு காஸ்க் டிபீச்.

அவனது கைகளில் விவங்குகள் மாட்டப்பட்டன. விட்டைச் சோதனை போட்டுப் பார்க்கும்படி இரண்டு மூன்று பேரை நிறத்தி விட்டு மற்ற வர்களுடன் கட்டென்றுக்

ஒடி வருவது போன்ற அரவம் கேட்டது. மாடியிலும் கணத்த பாதரசைகளின் ஒலி கேட்டது. கந்தசாமி காது கொடுத்துக் கூர்ந்து கவனித்தான்.

இரண்டு மூன்று பேர் பேசினார்கள்.

"எங்கே வானரயுமே வானவில்லை?"

"அந்த ஆசாமி யைக் கூடக் காணாமே! இந்த விட்டுக்குள்ளே தானே நுழைந்தான் அவன்?"

"இதோ இருக்கிறது ஸார் அவனுடைய போய்த் தாடி!"

கந்தசாமிக்குப் புரிந்து விட்டது. கருப்பண்ணசாமி அப்பொழுதே அவனை "வேவு பார்க்க வந்திருக்கிறாயா?" என்று கேட்டான். அடுத்தாற்போல் வெளிக் கதவைத் தட்டியது போலீஸைச் சேர்த்தவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும்! ஆகவே தன் சாக்ஸனாடன் அந்தக் கொள்ளைக்காரன் இந்த இடத்தைக் காலி செய்து கொண்டு ஓடி விட்டான்

குத் திரும்பினார் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர். கந்தசாமியையும் இழுத்துக் கொண்டு சென்றார்கள்.

போலீஸ் கட்டெனில் தரும் விங்கம் இன்னும் சாமியார் உடையிலேயே பத்தோபயந்தாக இருந்தார். கந்தசாமியைக் கண்டதும் அவர் தமது முகத்தை வேறு பக்கம் திருப்பிக் கொண்டு விட்டார்.

"இவன்தானா ஐயா நீ சொன்ன ஆசாமி?" என்று கேட்டார் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்.

"ஆமாம்" என்று ஒரே வார்த்தையில் திரும்பிப் பாராமலேயே பதிலளித்தார் தருமலிங்கம்.

இன்ஸ்பெக்டர் காதெத்தையும் பேணுவையும் கைவினெடுத்துக் கொண்டார்.

"ஏய்! உன் பெயரென்ன?"

"கந்தசாமிங்க ஸார்!"

"எத்த ஷர்?"

“சென்னை,”

“தொழில்?”

“கான்ஸ்டபிள் ஸார்!”

“என்ன உள்ளுறியாய்! யோசித்துப் படுக் சொல்லு! நீயா கான்ஸ்டபிள்?”

“ஆமாம் ஸார்! சென்னை மத்தாரப் பேட்டை டிவிஷன்!”

இன்ஸ்பெக்டர் அவனை வியப்போடு நிரிர்ந்து நோக்கினார்.

“நீயா கான்ஸ்டபிள் கத்தசாமி?”
இந்தச் சமயத்தில் இன்னொரு எவர்

பாராத சம்பவம் நடந்தது. ஸ்டேஷன் வாசலில் வந்து நின்ற காரியிருத்த மத்தாரப்பேட்டை இன்ஸ்பெக்டர் பூவராகம் இறங்கினார். அவரைக் கண்டதும் கத்தசாமி அடைந்த ஆனந்தத் துக்கு எக்ஸைல்யூட். “ஸ்டேட்” அடிப் பதற்குக் கைகள் வயானைதலில் இல்லை. “ஸார், ஸார்!” என்று கத்தினான்.

பூவராகத்துக்கு அவனை அங்கு கண்டதும் ஒரே ஆச்சரியமாகப் போய் விட்டது. ஒரு கணம் அவர் அப்படியே நிகைத்து நின்றார்.

மும்பதாம் அத்தியாயம் சபாஷ் கத்தசாமி!

“என்ன கத்தசாமி, நீ எப்படி இங்கே!.....அட இது என்ன மின்டர் அமிர்தலிங்கம்! இவனை எதற்காகக் கைது செய்திருக்கிறீர்கள்?”

இன்ஸ்பெக்டர் அமிர்தலிங்கத்துக்கு எல்லாம் ஒரே புதிராக இருந்தது.

“உங்கள் ஸ்டேஷனைச் சேர்ந்த கத்தசாமியா இவன்? நீங்கள் ஆஸ்பத்திரியில் அந்தப் பிரேதத்தைப் பார்த்தீர்களா?” என்று கேட்டார்.

“பார்த்தேன் ஸார்! அவன் கத்தசாமியின் உடைவையப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறானே தவிர, கத்தசாமியல்ல. இதோ இவன் தான் எங்கள் ஸ்டேஷன் கத்தசாமி! கொல்லுண்டவன் பெயர் கணகத்தரம்! அவனை நாங்கள் வேறு ஒரு கேஸ் விஷயமாகத் தேடிச் கொண்டிருந்தோம். சில மாதங்களுக்கு முன்னால் சென்னை ராணுவ காவல் சபாவில் மாதவி வேஷம் போட்ட ஆசாமி. அவன் தான் மயர மாங்காய் மாலை டிரான் கம்? நீட்டி விட்டான் என்ற சொல்லியைப் பத்திரிகையில் பார்த்திருப்பீர்களே! உங்களுக்கும் கூடத் தகவல் வந்திருக்கும் என நினைக்கிறேன்! அதே ஆசாமிதான் இந்தக் கணகத்தரம்..... உம், நீங்கள் நமது கத்தசாமியை எதற்காகப் பிடித்து வைத்திருக்கிறீர்கள்?... என் கத்தசாமி, நீ ‘லீயில்’ அய்யவா போயிருந்தாய்? உன்னுடைய ‘டிரான்’ அவஸீடம் எப்படிப் போயிற்று?”

கத்தசாமி தொண்டையைக் கீழ்த்தான். அவனுக்குப் பல சத்தேகங்கள் ‘பனிப்பனிச்’சொன்று விளங்கின. அந்தப் போலிச் சாமியார் மாதவி வேஷம் போட்ட கடலூர் கணகத்தரம்தான்! ‘மாங்காய்’ என்று அவன் குறிப்பிட்டது அந்த வைர மாங்காய் மாலைவைத்தா னிருக்கும்!.....கத்தசாமியின் கவலைகள் பறந்தன. உற்சாக மிகுதியில் மூளை

மின்னல் வேகத்தில் வேலை செய்தது. இன்ஸ்பெக்டரின் கேள்விகளுக்குத் தக்க பதில் அவனது மூளையில் உடனே தயாராகி விட்டது!

“அது ஒரு பெரிய கதைங்க ஸார்!...” என்று ஆரம்பித்தான் கத்தசாமி.

“நானும் அன்னதற்கு நாடகம் பரிகரப் போயிருந்தேனாங்க. கணக கத்தரத்தின் மூகம் என் மனநிலை நல்லா பதிலாக போச்சு. நான் வீடி எடுத்ததே இந்தக். கணகக் கண்டு பிடிக்கத்தான் ஸங்க. எங்கள் மாமன் ஊருக்குப் பக் கத்திலே ஸூத்திரத் தோப்பிலே ஒரு பெரிய கொய்கைக் கூட்டம் இருக்குது. அதாவது நம்பு கும்பாளம்மன் சந்திலை வைரக் கொன்ற நடந்துச்சு பாருங்க! அதே கூட்டம்தான்! அடையாற்றுப் பங்களானிலே தங்கி வீருத்து இன்ஸ்பெக்டர் அளவிரசாமி அடியுனைக் கட்டிப் போட்டு விட்டு ஒடிய அதே ஆசாமிங்க! இந்தக் கணகத்தரமும் அந்தக் கூட்டத்திலே சேர்ந்தவஸ்தான். இவன் ‘அடித்து’க் கொண்டு போன ‘மாங்காயை’ இன்னும் விற்கவில்லைங்க. நான் சாமியார் வேஷம் போட்டு இவன் கை ‘ஷேடோ’ பண்ணிக்கிட்டே போய் எல்லாத்தையும் கண்டு பிடிச்சேனாங்க. இந்தச் சமயத்திலே எக்கக் சக்கமாக என் கையிலே வைச்சிருந்த உடுப்பு மூட்டை அவன் கையிலே சிக்கிக் கொண்டதுங்க!.....”

கத்தசாமி சற்று இடைவில் நிறுத்தினான். இன்ஸ்பெக்டர்கள் பூவராகமும் அமிர்தலிங்கமும் அவன் மேற்கொண்டு என்ன உறப்போகிறாணோ என்று மிகுந்த ஆச்சரியத்தோடு அவன் மூகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

“அப்புறம்?” என்று பூவராகம், ஆவன அடக்கமாட்டாதவராக.

“அப்படிப் இவர்க்கு முத்திர்த்தோய்யி விருந்து வேதாருக்குக் காசியே வந்தாங்க. நானும் குறுக்கு வழியாக வேதாருக்கு எப்படியோ வந்து சேர்த்தேன். இதுக்குள்ளே, மாங்காய் மாலை விஷயமாக ஏற்பட்ட தகராறியே, கொக்கித் கூட்டத் தலைவர் கருப் பண்ணலாயி. இந்தக் கதைத்தரத்தைக் கொண்டு சென்று விட்டிருக்கிறோம். நான் வேதாருரை அடைந்த சமயத்திலே அவ னுடைய ஆசாமிகன் பிணத்தை ஒரு கிரங்குப் பெட்டியிலே போட்டுத் தூக் கிவிட்டு வந்தாங்க. என்னைப் பார்த்த தமே அதை ஓரமாகப் போட்டு விட்டு ஓட்டம் பிடிச்சாங்க. போனில் கூடேஷ னுக்கு உடனே தகைக் கொடுக்கலோ பெட்டியைப் போனில் கப்படைக் கலோ நேரயிலிங்க. அதனுலே பெட்டி யைத் தூக்கிட்டுப் போய் ஒரு கைக் கடை யில் வைச்சட்டு இவர்களைத் தேடிச் சொண்டு ஓடினோன்.”

“அதிகூட யசமாவு அந்தக் கொக் கித் தலைவர் கருப்பண்ணலாயி இந்த வேதாரினே தக்கிவிடுக்கிற பக்கனாவை யும் என்று பிடித்தேன். அந்தப் பக்கனா வுக்குள்ளே போய் அங்கிருக்கிற மர்மத் தையும் பார்த்தேனும் என்று தொன்றி யது. ஆனால் அதற்குள்ளாக அந்தத் திருட்டு ஆசாமிகளுக்கு என் காலியார் வேலும் தெரிந்து போயிடுச்சு.” ஆகையால் வேதே என்ன வேலும் போடலாம் என்று போசனை பண்ணிக்கிட்டிருக்கையி ல் அந்தப் பக்கம் என் மாமன் தரும விற்கும் வந்தாருங்க. அவரிடம் காலித் துணியைக் கொடுத்துட்டு அவருடைய துணிகளை வாங்கிச் சாயல் வேலும் போட்டுக்கிட்டு அந்தப் பக்கனாவுக்குள்ளே துழைச்சேன்...”

“அப்படியானால் இத் தக் கிழவரி உனது மாமனா?” என்று கேள்வி கேட்டார் வேதாரின் கம்பெட்டர்.

“இதில் சத் தேகம் வேதேங் கனா?” என்றுக் கத்தலாயி.

“இந்த ஆள் அதைச் சொல் லாமல் உங்களைக்

காப்பாற்றுவதற்காக ‘யாரோ ஒரு ஸ்டால் தன்னை அடித்து உடைக்கிறப் பறித்துக் கொண்டு இந்தக் காலியைக் கொடுத்து விட்டான்’ என்றக் கலா கூறினார்! அந்தப் பக்கனா விஷயமாக ஏற்கெனவே எங்களுக்குத் சத்தேகம். அதோடு மேலும் சத்தேகத்தைப்போன நிலையில் தீயும் அந்ந் துழைத்திருக்கிறோம் என்று கெளரவிப்பட்டதும், நான் ஆட் கஸ்டன் அங்கே ஓடி வந்தேன்” என் றார் அமிர்தவிற்கம்.

கத்தலாயி தன்னுடைய கதைகைத் தொடர்ந்து கூறினார்:

“அந்தக் கூட்டத்துக்குள்ளே வேலு பார்த்த துழைச்சுவிடுந்து நமது பேட்டையிலே காலியாராவன் தெரு விட்டது திருடின தக்கவேலு எங்கிற ரெண்டியும்கூட இந்தக் கூட்டத்தில் நான் இருக்கிறேன் என்று தெரிஞ்சுபோர் க்கை! இன்னும் இந்தக் கொலை விஷய மாக பூரா விவரத்தையும் கண்டு பிடித் திவத்துக்குள்ளே அந்தக் கருப்பண்ண லாயி மக்கள் அடைபாளம் கண்டு கொண்டார். ஸ்கைமெலே அவனுக்கு நான் யார், எப்போரப்பட்டவன் என்று தெரிவும்கூட. குப்பாளம்மன் சத்திலே கொடுத்த குட்டை ஆசாமி இன்னும் மறக்கலிங்கங்க. பத்துப் பறிதற்குப் போர் துப்பாக்கியும் கத்தியுமாக என் மேலே பாய்ந்து வந்தாங்க. நான் ஒருத் தன் கத்தலை நேரம் சமாளிக்க ஓடியும்? கடைசியில் அந்த அளையிலே கிப்பித் திட்டு அங்கிருந்து தப்பிச்சு வர வழி தேடிக்கிட்டிருந்தேன். தப்பிச்சு வந்தால் நேராக இந்த கட்டுஷனுக்கு வந்து ‘கிபோர்ட்’ கொடுத்து இவர்களை அழைச்சுக்கிட்டுப் போகலும்கூட நீர்மா னிக்கிட்டேனாங்க. ஆனால் கருப்பண்ண லாயியும் அவன் சைக்கலும் பவத்து

போய் ஓடி விட்டார்கள். அதற்குள்ளே என்னைப் பிடிச்ச விவங்கு மாட்டி விட்டாங்க...”

கத்தலாயியின் கைவிலக் குவன் அதற்கப்பட்டு விட் டன. தருமவிற்குமும் விடு தலை செயல்பட்டார்.

“இவன் என் மருமகன் தானா? பவத்திலுலே ‘யாரோ ஸ்டால்’ என்று

கொன்னதை மக் கிச்சிடுங்க!” என் றார் தருமவிற்கம். “இவன் கெட்டச் பூரராகக் கத்தலாயி யின்முதலில் தட்டிக் கொடுத்தார்.

“கத்தசாமி, உன்னை என்னவோ என்று நினைத்தேனப்பா! ஆனால் இப்படித் தன்னத் தனியாக மதறவர்களுடைய உதவியுமின்றி யாரிடமும் தெரிவிக்காமல் இது போன்ற கேஸ்களில் இறங்குவது சிற்சில சமயங்களில் உயிருக்கே ஆபத்தாக முடியும்!.....உம், இப்போது மேற்கொண்டு ஆக வேண்டியவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும். அந்தக் கொள்ளைக்காரர்கள் இப்போது எங்கே இருப்பார்கள் என்று ஏதாவது அனுமாவிக்க முடியுமா?”

“ஹம்! இது என்னங்க பிரமாதம்?” என்றுமுத்திரித்தோப்பைப் பற்றித் தனக்குத் தெரிந்த விவரங்களுக்குக் கண் காது முக்கு ஒட்ட வைத்து வர்ணித்தான்.

பூவராகம் அயிர்த விங்கத்துடன்மத்திரா வொண்ணை நடத்தினார். தாமதமின்றிக் கத்தசாமியின் உதவியோடு ஒரு பெரிய போலீஸ் படை முத்திரித்தோட்டத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டது.

தின எதிரே நிற்கும் உருவம் பெய் அயல் அசல் மனிதன்தான் என்று புரிந்து கொள்ள முத்துப் புலவருக்கு வெகு நேரம் பிடித்தது. பிறகுதான் அவரது பாய் நீங்கியது. என்னுமும் முன் ஐக்கிரஸையாகச் சிறிது எட்டவே உட்கார்ந்து கொண்டு அவனிடம் பேசினார். கத்தசாமி உயிரோடு நிரும்பி வந்துவிட்டான் என்பதில் சிங்காரிக்குக் கரைகாணாத ஆனந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த நள்ளிரவிலும் அவன் எழுந்து ஓடிப் போய் அடுப்பைப் பற்ற வைத்துப் பலகாரம் செய்து களைப்புற்றிருந்த கத்தசாமிக்கும் பசியோடிருந்த தன் தந்தைக்கும் கொடுத்தான்.

கத்தசாமி இன்ஸ்பெக்டர் பூவராகத்திடம் கூறிய அதே கதை, இப்போது புலவரிடமும் சிங்காரிவிடமும் கூறுகையில் விசுவரூபம் எடுத்துவிட்டது. அவனது வீர தீரச் செயல்களைக் கேட்டு அவர்கள் அப்படியே மயித்துப் போனார்கள். கத்தசாமி கூறினான்:

“சிங்காரி! ஒரு ஆசாமி விடாமல் அந்தக் கொள்ளைக் கூட்டம் பூராவையும் தொரத்தித் தொரத்திப் பிடிச்ச வேலூர் போலீஸிடம் ஒப்புக் கொடுத்திட்டேன். எவ்வளவு நகைகள்! எவ்வளவு சொத்து! அடா அடா அடா...”

“நம்ம வீட்டிலே கொள்ளைபோன பணம் கூட அதில் இருந்ததா கத்தசாமி?” என்று கேட்டார் புலவர்.

“நம்ம பணம்தான் தோட்டு மேலே பேரா போட்டிருக்கும்? லட்சக்கணக்கா இருந்த பணத்திலே இதுவும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துதான் இருக்கும்.”

“கொள்ளைக்காரர்களைப் பிடிச்சக் கொடுத்தப்புறம் என்ன பண்ணினீங்க?” என்று கேட்டான் சிங்காரி ஆவலோடு.

“அப்புறம் என்ன! உங்களைப் பார்க்கணும்னு மனை துடிச்சது! நேரமாராத்திரி பன்னிரண்டு மணி யாட்ப்போச்சு! ரயிலா பஸ்ஸா ஒண்ணும் கிடையாது. என்னடா பண்ணலாம்னு பார்த்தேன். நல்ல காலமா இன்ஸ்பெக்டர் பூவராகம், அவசரமாகக் கமிஷனரைப் பார்த்துப் பேசணும்னு காரிலே புதுப் பட்டார். நானும் அதி

வேவே தொத்திக்கிட்டு ‘வீர்’னு வந்துட்டேன். எங்க வீட்டுக்குப் போய்ப் பார்த்தாய் கதவு பூட்டிக் கிடக்குது. நேரா இங்கே வந்துட்டேன்” என்று கூறிச் சிரித்தான் அவன்.

கூடிலு எட்டு மணிக்கெல்லாம் கண்ணம்மாளும் முத்தம்மாளும் வேலூர் ரிக்ரூத்து நிரும்பி விட்டனர். கத்தசாமி யைக்கண்ட முத்தம்மான் “தம்பீ! ச!” என்று ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டான்.

அன்று வேலூர் மட்டுமல்லாமல் சென்னை நகரமும் கூட அயலோல கல் லோலப்பட்டுப் போயிற்று. பத்திரிகைகள் கொட்டை கொட்டையான எழுத்தில் கொள்ளைக் கூட்டம் பிடிபட்ட விவரங்களைப் பிரகரித்தன. பத்திரிகை நிருபர்கள் கத்தசாமியைப் பேட்டி கொண்டு நச்சரித்து விட்டனர். அவனது புனைபடத்தைப் போட்டு அவனை ‘வீரன், தீரன், அஞ்சா நெஞ்சன்’ என்றெல்லாம் பிரமாதப்படுத்தினர்.

அடையாறு பங்களாகில் இருந்த கூட்டமும், பண்பழப்பிட்டி முத்திரித் தோப்பில் பிடிபட்ட கூட்டமும் ஒன்று தான் என்று கேள்விபுற்ற அளகிரிசாமி நாயடுவுக்கும் ஏட்டு கோலிந்தப் பிள்ளைக்கும் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. அவர்கள் கத்தசாமி யைப் பார்ப்பதற்காக ஆஸ்பத்திரியி லிருந்து காரில் வந்தார்கள்.

இத்தகைய வைபவத்துக்கும் மேலாக, போலீஸ் கமிஷனரே கத்தராமியுடன் கை குறுக்கி அவனைப் புகழ்ந்தார்.

"கத்தராமி நமது இலாகாவுக்கே பெருமை தரக்கூடிய போக்கிலும்! அவனைச் சேகிரமே நெறட்காணல்! பதவிக்கு உயர்த்துவதாகவும் அவனை நிரந்தரப் பாராட்டி அவனுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் பரிசளிப்பதாகவும் நமது இலாகா நிர்மாளித்து விட்டது!" என்று அவர் கூறியபோது அவனுக்கு இத்தகிர யோகத்தில் எஞ்சரிப்பதுபோலவே இருந்தது.

"இவன் என்னுடைய வயது கை, சிடன் ஸார்!" என்று சொல்விப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார் இவன் பெட்டர் அகிலிசாமி.

கத்தராமியின் கணவு தனவாதி விட்டது. ஒன்று! இரண்டா! பாய்க்கி கொண்டு! சும்பாணம்மாள் சத்துக் கொண்டு! ராவணகாண சபா கேஸ்! அடையாறு பங்குளா கேஸ்! காளிக்க ராயன் தெரு திருட்டு! முத்திரித் தொப்பு மர்மம்! இத்தகையதும் மேலாக ஒரு கொலைக் கேஸ்!—இவ்வளவையும் ஒரே மூச்சில் கண்டு பிடித்த பெருமை அவனைச் சேர்ந்துவிட்டது!

அன்று கண்ணம்மாஸின் வீட்டில் கத்தராமியைப் பாராட்டுவதற்காக ஒரு விசேஷ விருந்து வைக்கப்பட்டது. ஊர் விருந்து தருமலிங்கமும் முனியம்மாளும் கூட வந்திருந்தனர். சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு விருத்தினர்கள் அனைவரும் கூடத்தில் உட்காரித்து ஆனந்தமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். முத்துப் பிள்ளை அதை வகுடங்களாக்குப் பிறகு குதூகஸத் தொடு, சஜுமாகப் பேசினார்.

"இதோ பார் கண்ணம்மா! கத்தராமி சொல்லி விட்டான்; கொண்டு போன நமது பணம் வெகு சேகிரம் கேஸ் முடிந்தவுடன் விடைத்து விடுமாம்."

"ஆமாம், நான் கமிஷனரையே நேரா ஒரு பேக்கக் கேட்டுவிட்டேன்! உங்க பணம் திரும்பிவிடும்! உங்களுக்கு நான் கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றி விட்டேன்....." என்றான் கத்தராமி.

"என்னமோ தம்பி, நீ இவ்வளவு தூரம் உயிரையே கூட வட்சியம் பண்ணாமே எங்களுக்குக் கை இத்தகைய பாடு பட்டதற்கு நான் உன் நான் வரை உன்னை மறக்கவே முடியாது!" என்று தன் திரைவித்தான் கண்ணம்மாள்.

"கண்ணம்மா! கத்தராமி சொன்னதை நீ சரியாகக் கவனிக்கவில்லை!..... 'நான் என் வாக்கை நிறைவேற்றி விட்டேன், நீங்கள் கொடுத்த வாக்கை என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?' என்று நயவலா கேட்டுள்ள அவன்!"

"எதைச் சொன்மீதிக்க?....."

"எதைவா? அன்றைக்கு அந்தப் பட்டி ஜோஸ்யக்காரன் ஆளுடம் சொன்னபோது நீ என்ன சொன்னாய்?" கண்ணம்மாள் சத்தோஷத்தோடு வாய் விட்டுச் சிரித்தான்.

"அக்கா! நம்மவர்களிலே பிள்ளை விட்டுக்காரங்கதான் பெண் விட்டதை தேடி வந்து கேட்டிற வழக்கம். ஆனால் நம்ம விஷயத்திலே இதிலே கூட ஒரு புதுமை இருந்துட்டுப் போகட்டும். நானே உங்களை வயுவில் கேட்டிறேன், சிங்காரியைக் கத்தராமிக்குக் கட்டிக் கொள்ளுங்க!" என்றான் கண்ணம்மாள்.

முத்தம்மாள் கடகட வென்று நகைத்தான். "அதெப்படி முடியும் கண்ணம்மா! எங்க கத்தராமியைத்தான் உங்க சிங்காரிக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப் போகிறேன்!" என்றான்.

அக்கைமுத்த சிரிப்பொலியில் அவ் வீடே அமலிப்பட்டது. கத்தராமிக்கு உன்னக்கால்முதல் உச்சத்தலை வரையில் உடலின் ஒவ்வொரு அறுவையும் புனாகுந்தி மடைத்தது. அவன் பார்த்த பார்வையைச் சமாளிக்கத் திராணிவற்றக் கண்ணஞ்ரீய் முறுவலித்த வண்ணம் தலிசுவித்தான் சிங்காரி.

முருகேஸின் முகத்தில் அசடுவழித்தது. மாமன் தருமலிங்கத்தைப் பார்த்து, "இதோ பாருங்க மாமா, இதைப் புள்ளை கேட்த்து தவிக்கிற தவிப் பைப்பாருங்க! முனியம்மாளும் இவருமா சேர்ந்து போட்டிருக்கிற 'போ'னெல் வாம் எனக்குத் தெரியாதுன்னு நெனைச் சிருக்காங்க. இவங்களைச் சுமமா விடக் கூடாது! அதே முகத்தத்தில் இவங்களைப் கட்டிப் போட்டு விட்டுத்தான் மறு வேலை!" என்றான் கத்தராமி.

கூடத்தில் மீண்டும் சிரிப்பொலி எழுந்தது. முனியம்மாள் விகக்கென்று உள்ளே ஓடி விட்டான்.

"கத்தராமி! அந்த ஜோஸ்யர் என்ன பாட்டு சொன்னார்!... 'கனிப்புண்டாம் சிங்காரக் கன்னி சேர்வான்!' என்றல் வலா சொன்னார்?" என்றார் புலவர்.

"அதுமட்டு மில்லைங்க, உங்களைப் பார்த்துக்கூட 'கண்ணம்மாள் அவர்களுட்குணை விட்டும்!' என்று சொன்ன மாதிரி ரூபகம்!" என்று கத்தராமி குறும்பாகப் பதில் கூறவும் அக்கைமுத்த அவுட்டுச் சிரிப்பும் கோவாவழும் அடங்க வெகு தொம் பிடித்தது.

"சபாஷ் கத்தராமி! கவிதை அற்புதமாக இருக்கிறதே! புலவருக்கு மகுமகன் என்றால் இப்படியல்லவா இருக்க வேண்டும்!" என்று கைகொட்டி ஆரவாரித்தார் முத்துப் புலவர். (முத்தம்)

பாண்ட்ஸ்

டீரீம்ப்ளவர் டால்க்

உபயோகித்தால்

நாள்முழுவதும் புத்துணர்ச்சி
புடனும், நறுமணத்துடனும்
இருக்கலாம்

மிகுந்த அழகுடனாகவும், உதமனம் வாய்ந்ததவர
மலையில் டீரீம்ப்ளவர் டால்கம் பவுடர் உபயோகித்
தால், சீக்கம் செழுமையெய்திவரும், புழக்கமான
காக்கலிதற்குட இனிம உணர்ச்சிபுடல் இருக்கலாம்.
மென்மையான இந்த டால்கம் பவுடரை உடம்பின்
தாவிக்கொண்டால், அச்சுறுத்தும் கிவர்களைத்
தொக்கி குழியும், கால் முழுவதும் புது மலரைப்
போல் இனிம புதுமையுடன் இருக்க பாண்ட்ஸ்
டீரீம்ப்ளவர் டால்கம் பவுடர் உபயோகியுங்கள்.

சிக்பிரை-பாண்ட்ஸ் இன்வர்ப்போடல்
(வரைவதுகலப்பட்டு பொதுப்புடல்
அ.அ.அ. அமெரிக்காவில் இலக்கப்பெற்றது)

**தனது சட்டையே வெண்மையென நினைத்தவன்
ரின்சோவினால் வெளுக்கப்பட்ட
ராமுலின் சட்டையைப் பார்த்ததும் பிரயித்தான்**

சின்னேவினுட வெளுக்கப்பட்ட துணிகளை கவனிப்பதில்
தும் வெண்மை மூட்டாளனைப் பார்த்த மாதிரித்தனில்
பரிசீலிக்கும் உணதமாய் வெண்கலம்! உங்கள் திரும்பத்தின்
சகல கவலைகளையும் சின்னே உபயோகத்தால் மாற்றி
கல! அதன் விளைவிப்பான தான் எவ்வளவு இலகுவாக
எவ்வளவு கவனமாகவும் அழுக்கை அதிலே அகத்தியடுகிறது.
துணிகளுக்கு எவ்வளவு அற்புதமான சத்தம் கனிவிடுகிறது
என்பதைக் கண்டு திடுக்கிட்டு அடங்களை இரண்டிரண்டு
யும், அபத்தத் துடைக்கலோ, அழுத்தித் தொக்கலோ
தேவை சீமை!

வெள்ளத்தினால் அதிவேகமாய்க்குதற்கும், கரிந்த
துணிகளை அதில் நிரவரமடைவதற்கும் சின்னே
சகலவர் பவுடர் உபயோகியுங்கள்!
பேசுவாரை உபயோகியுங்கள் அதனால் உங்கள் உதிகள்.

அதி வெண்மையாக வெளுப்பது சின்னே

உங்கள் வேலையை இலகுவாக்கும் அற்புத ரோப் பவுடர்!